

KONTRA

**Σημασία έχουν τα ίδια
τα μέτρα και όχι πότε
θα ψηφιστούν**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Νέα αντισφαλιστική μεταρρύθμιση

**Στόχος το καθεστώς
γαλέρας**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Αποδέκτες βασικά οι γαλλο-γερμανικές
καπιταλιστικές επιχειρήσεις

**Παραμύθι η ανάπτυξη
μέσω «πακέτου
Γιούνκερ»**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Υπόθεση Μπαρουφάκη

**Φιδέμποροι και
Ιφιγένειες**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Η Λαγκάρντ βάζει τέλος
στο παιχνίδι των λέξεων
με την «ιδιοκτησία του
προγράμματος»**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Γήπεδο Μελισσανίδη

**Σταματήστε τώρα το
σκάνδαλο**

ΣΕΛΙΔΑ 10

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 833 - 1-31 Αυγούστου 2015

www.eksegersi.gr

ΤΕΛΕΙΩΜΕΝΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ-3

**Ζητούμενο η ταξική ανασυγκρότηση
για να υπάρξει ταξική άμυνα**

Scripta... Verba...

Στόχος μου είναι, παρά την θεμελιώδη διαφωνία μου όσον αφορά τους μετά το Δημοψήφισμα χειρισμούς μας, η διατήρηση της ενότητας του ΣΥΡΙΖΑ, η υποστήριξη του Αλέξη Τσίπρα, κι η στήριξη του Ευκλείδη Τσακαλώτου.

Ιωάννης Βαρουφάκης

Μπλιασαχ!

Αυτό που εκτιμούμε ότι θα συμβεί από εδώ και πέρα, εάν η κυβέρνηση επιμείνει και υπογράψει τον Αύγουστο το τρίτο μνημόνιο, είναι ότι θα οδηγηθεί, και με το νεοφιλελεύθερης κοπής περιεχόμενό του και με τη σκληρή και ταπεινωτική εποπτεία του κουαρτέτου πλέον των δανειστών, στην πλήρη ακύρωση του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ και των προγραμματικών δηλώσεών της.

Δημήτρης Στρατούλης

Ολα τα λεφτά στο «εάν».
«Εάν η κυβέρνηση επιμείνει και υπογράψει τον Αύγουστο το τρίτο μνημόνιο». Πόσα θες να μας τρελάνεις, ρε Στρατούλη;

Η ειδοποιός διαφορά της πρωτοβουλίας που αναλαμβάνουμε συνίσταται στην επιδίωξη να προταχθούν οι θέσεις και οι προτάσεις για τη χώρα, την κοινωνία και την οικονομία, που ενώνουν όλο το προοδευτικό τόξο χωρίς να θυγεί η αυτονομία όσων ανταποκριθούν στην πρόσκληση.

Προοδευτική Ενότητα για το Μέλλον

Μέσα στην πρωτοτυπία ο Ραγκούσης με τον Ντόλιο. Ρε σεις, τα ίδια ακριβώς έλεγαν και οι «58» και είδαμε τα χαϊρια τους.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ο Τσίπρας, γιατί μόνο με τον Τσίπρα μπορεί να διατηρήσει την πολιτική κυριαρχία του. Και η αστική μετάλλαξή του δεν είναι μετάλλαξη αλλά η ανομολόγητη, ίσως όμως ανακουφιστική τελικά για το ελληνικό δράμα συνάντηση με τον αληθινό εαυτό του.

Δημοσθένης Κούρτοβικ

Αριστερή κριτική από έναν μορφωμένο πρώην αριστερό που έχει πηδήξει εδώ και χρόνια να χαντάκι.

Σκοπός των μεταρρυθμίσεων του προγράμματος δεν είναι να επιβληθεί στην Αθήνα ένας αχαλίνωτος νεοφιλελευθερισμός. Αντιθέτως, σκοπός τους είναι να δημιουργηθεί ένα σύγχρονο και πιο δίκαιο δημοσιονομικό, κοινωνικό και νομικό πλαίσιο, να οικοδομηθεί ένα αποτελεσματικό κράτος, ικανό να παρεμβαίνει στην οικονομία για το κοινό καλό.

Μπενουά Κερέ (ΕΚΤ)

Το παιχνίδι των λέξεων δεν μπορεί να κρύψει τη σκληρή ταξική πραγματικότητα. Κατά τα άλλα, ο Κερέ, δεξί χέρι του Ντράγκι, είναι... φιλέλληνας.

ΡΙΠΕΣ

♦ Ευτυχώς που υπάρχει και ο κυρ-Αλέκος να θυμίζει την παραδοσιακή ελληνική φιλοξενία ♦ Με το φρέντο στο χέρι και με το ύφος του καλόκαρδου παππούλη ♦ Πού να τρέχεις τώρα τους τροϊκανούς στο κέντρο της Αθήνας με 40 βαθμούς υπό σκιά; ♦ Θα τους βάλουμε σ' ένα «ριζόρτ» και θα πηγαίνουν εκεί οι υπουργοί να τους επισκέπτονται με τους φακέλους υπό μάλης ♦ Να μπορούν να κάνουν και τα μπάνια τους οι άνθρωποι ♦ Ε, αν χρειαστεί να πάει η Δρακουλέσκου και σε κάνα υπουργείο, θα πάει, δε χάθηκε ο κόσμος ♦ Ο κυρ-Αλέκος, όμως, πιστεύει ότι «θα το κερδίσουμε» να μην πάει ♦ Γεια σου ρε ΣΥΡΙΖΑ με τις μοντερινιές σου ♦ Τα γαϊδούρια οι τροϊκανοί, όμως, διάλεξαν το «Χίλτον» ♦ Τα Σαββατοκύριακα μπορούν κάλλιστα να πετιούνται μέχρι την Ελούντα ♦ Τα πολύ καλά νέα είναι γνωστά από την προηγούμενη εβδομάδα

♦ Ο Παυλάρας άρπαξε στα στιβαρά του χέρια την καυτή πατάτα του Ασφαλιστικού και άρχισε να τη δροσίζει ♦ Τα καλά νέα είναι πως ο Ευκλειδάκος είναι μαρξιστής! ♦ Και παραδίδει δωρεάν μαθήματα από κοινοβουλευτικού άμβωνος ♦ Τι άλλο θα δουν τα ματάκια μας και θ' ακούσουν τ' αυτιάκια μας σ' αυτή τη δύσμοιρη χώρα; ♦ «Αν και υπό ριζοσπαστικά διαφορετικές συνθήκες και προϋποθέσεις» ♦ Καλά, κοτζάμ Μπαρουφάκης έχει image maker αλλά δεν έχει έναν άνθρωπο να κοιτάζει τα κείμενά του και ν' αφαιρεί τουλάχιστον τις γλωσσικές μπαρούφες; ♦ Να του εξηγήσει, ας πούμε, πως άλλο «ριζοσπαστικά» και άλλο «ριζικά»; ♦ Ελέω Μπαρουφάκη βρέθηκε ο Μάρδας στην κυβέρνηση και τώρα... Ξεκινά σταυροφορία υπέρ του ευρώ ♦ Ουδείς ασφαλέστερος εχθρός του ευεργετηθέντος ♦ Οι μαφιόζοι έχουν λόγο τιμής, οι

αστοί πολιτικοί όχι ♦ Ξέρετε ποιο είναι το μεγάλο πρόβλημα του Μπαρουφάκη; ♦ Οτι δε θυμάται τι έχει πει, πότε και σε ποιον ♦ Εμείς, πάντως, θα συμφωνήσουμε με τον πρωθυπουργό ♦ Ο Γιάννης είναι asset για την Ελλάδα ♦ Ναι, καλά το καταλάβατε ♦ Και ο Τσίπρας δε θυμάται τι, πότε και σε ποιον έχει πει ♦ Απλά δεν έχει έρθει ακόμη η ώρα του ♦ Οταν φτάσει, θα ψάχνει τρύπα για να κρυφτεί ♦ Το δυστύχημα γι' αυτόν είναι ότι δεν μπορεί να γίνει επ' αμοιβή ομιλητής σε διεθνείς μαζώσεις, όπως ο Γιωργάκης ♦ Η Φωτίου δε θα υπακούει στους τροϊκανούς, αλλά θα αντιπροτείνει μέτρα ♦ Καλά που είναι καλοκαίρι και δε φοράει καλσόν ♦ Αμ το άλλο; ♦ Τεράστιο ζήτημα το πού θα γίνονται οι συναντήσεις με την τρόικα ♦ Σώνει και καλά να μας πείσουν ότι κάτι άλλαξε ♦ Και βέβαια, έχουμε όλοι καταλάβει ότι το δημοσιογραφικό must

του καλοκαιριού θα είναι το «ρεπορτάζ Δρακουλέσκου» ♦ Μερακλής ο άγγλος βαρόνος, αλλά του τη στήσανε κανονικά ♦ Σαν τον Στρος Καν την πάτησε κι αυτός ♦ Στον αγγελικά πλασμένο κόσμο του κεφαλαίου τα ιδιωτικά βίτσια γίνονται δημόσια ♦ Όταν πρέπει να ξεκαθαριστούν λογαριασμοί ♦ Εδώ θα γελάσουμε πολύ έτσι και ο Μπαρούφ βγάλει τίποτα ηχητικά από συνομιλίες με τον Τσίπρα ♦ Προς το παρόν κρατάμε την κοιλιά μας από την κορυφαία ατάκα, αποτυπωμένη στις σελίδες του έγκυρου «New Yorker» ♦ «Αγάπη μου, έκλεισα τις τράπεζες», είπε ο Γιάννης στη Δανάη, γυρίζοντας ένα βράδυ σπίτι ♦ Σαν να της έλεγε ότι άλλαξε λάδια στη μηχανή ♦ Μην έχετε καμιά αμφιβολία ότι ο δημοσιογράφος του περιοδικού έχει την ατάκα γραμμένη στο κασετόφώνό του ♦ Ο τύπος είναι πραγματικά μεγάλο asset ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Σύμφωνα με τη νομική-πολιτειακή προσέγγιση της Ζωής, έχουμε για πρώτη φορά στην Ιστορία πραξικόπημα με όπλο τον ίδιο το λαό. Οι δανειστές απειλούν τον Τσίπρα ότι θα χρεοκοπήσουν τη χώρα, ο Τσίπρας σκέφτεται το λαό και υποτάσσεται στον εκβιασμό τους, οπότε συντελείται το πραξικόπημα! Και να φανταστείτε ότι φέτος δεν έχουμε ιδιαίτερα μεγάλες ζέστες...

Κ Πολιτικά εξευτελιστικός για τους ίδιους ο αλληλοσπασμός Τσίπρα-Κωνσταντοπούλου, αποκτά μια άλλη διάσταση, μια διάσταση ανηθικότητας, όταν γίνεται στο προαύλιο του άλλοτε κολαστήριου του ΕΑΤ-ΕΣΑ. Δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε το λόγο. Η σύγκριση του μνημειακού χώρου με τα συγκεκριμένα άτομα οδηγεί σε μία λέξη-συμπέρασμα: βεβήλωση. Αυτό όμως δεν αποτελεί είδηση όταν αναφερόμαστε σε

τέτοια άτομα. Εδώ ο Τσίπρας ξεκίνησε την πρωθυπουργική του θητεία καταθέτοντας στεφάνι στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής. Μετά, πήγε να υπογράψει το Μνημόνιο.

Κ Αν αξίζει να σχολιαστεί κάτι, προς ενημέρωση των νεότερων που ενδεχομένως δεν γνωρίζουν, είναι το χαμόγελο της απόλυτης ευτυχίας που στολίζει το πρόσωπο του Νίκου Μανιού. Ο Μανιός συνελήφθη από τη χούντα ως μέλος του «Κινήματος 20 Οκτώβρη». Δικάστηκε, καταδικάστηκε, φυλακίστηκε, εξορίστηκε. Δεν

είναι ο πρώτος που δικαιώσε το «που είσαι νιότη που έδειχνες πως θα γινόμουν άλλος». Το μόνο βέβαιο είναι πως ο Χρήστος Κασσίμης, η «ψυχή» της συγκεκριμένης αντιστασιακής οργάνωσης και στη συνέχεια «ψυχή» του ΕΛΑ, που δολοφονήθηκε εν ψυχρώ από ασφαλίτες μια νύχτα του Οκτώβρη του 1977, καθώς προσπαθούσε να τοποθετήσει εκρηκτικό μηχανισμό στις εγκαταστάσεις της ΑΕΓ (ως απάντηση για τη δολοφονία των στελεχών της RAF στα λευκά κελιά του Σταμχάιμ) δεν έχει καμιά ευθύνη για την κατάντια των συναγω-

νιστών του της περιόδου της χούντας. Άλλοι παραμένουν επαναστάτες μέχρι το τέλος και άλλοι εξαργυρώνουν τη νεανική αντιστασιακή τους δράση στο χρηματιστήριο της αστικής πολιτικής, φτάνοντας στην έσχατη κατάντια του βουλευτή μιας μνημονιακής πλειοψηφίας.

Κ «Τρία χρόνια προετοιμαζόταν οικονομικό πρόγραμμα και σχέδιο διαπραγμάτευσης. Ακατανόητο γιατί επιλέξαμε το επιχείρημα του αντιπάλου» έγραψε ο Γ. Μηλιός στο twitter. Ο ίδιος ήταν επικεφαλής της οικονομικής επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά επέλεξε να μην κατέβει καν

για υποψήφιος βουλευτής και να μην διεκδικήσει θέση στο κυβερνητικό σχήμα. Αρα, ήξερε τι πρόκειται να γίνει. Πώς λοιπόν έρχεται σήμερα και μιλάει για «ακατανόητο»; Παίζει κι αυτός το εσωκομματικό παιχνιδάκι του.

Κ Και το συγκρότημα Χατζηνικολάου στο παιχνίδι της αποδόμησης του Μπαρουφάκη. Με τα δικά του μέσα. Του παίρνει μια συνέντευξη και τον τσακίζει, εμφανίζοντάς τον να επιδιώκει την πτώση της κυβέρνησης, την ίδια ώρα που δήθεν τη στηρίζει. Κι όταν αυτός μιλάει για τίτλο-προβοκάτσια, του βγάζουν μια συνέντευξη του στο CNN που έλεγε τα ίδια!

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ολα μια χαρά. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ενωμένος με τις διαφορετικότητές του. Οι διαφορές είναι δύναμη, δεν είναι η αχίλλειος πτέρνα μας.
Παναγιώτης Λαφαζάνης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

1/8: Ημέρα πολυτέκνων, Ελβετία: Ημέρα συννομοσπονδίας (1291), Ζαΐρ: Ημέρα γονέων
1/8/1973: Θάνατος Νίκου Ζαχαριάδη
1/8/1978: Βόμβες καταστρέφουν τέσσερα λεωφορεία σε γκαράζ ΕΑΣ (ΕΛΑ) 1/8/2001: Δολοφονία Τούρκου από λιμενικούς στη θαλάσσια περιοχή της Κω 2/8: Ημέρα μπίρας, ημέρα μνήμης ολοκαυτώματος Ρομά, Αιθιοπία: Ημέρα γαϊδουριού 2/8/1951: Ιδρυση Ενιαίας Δημοκρατικής Αριστεράς 2/8/1969: Βόμβα (ΚΕΑ) σε υπουργείο Προεδρίας και γραφεία ΑΔΕΔΥ 2/8/1980: 85 νεκροί, 200 τραυματίες από βόμβες στον σιδηροδρομικό σταθμό Μπολόνια (ακροδεξιές «Ενοπλες Επαναστατικές Ομάδες Κρούσης») 2/8/1998: Ο ανθυπαστυνόμος Δημήτρης Τσαγκράκος σκοτώνει τον 26χρονο

Ηλία Μέξη επειδή μπήκε αντίθετα σε μονόδρομο και δεν σταμάτησε σε σήμα για έλεγχο 2/8/2002: Σύλληψη Σωτήρη Κονδύλη (17N) 3/8: Νίγηρας: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Νέα Ζηλανδία: Ημέρα κληματαριάς (1872) 3/8/1953: Καταδίκη Νίκου Πλουμπίδη σε θάνατο 3/8/1964: Χορηγείται με νόμο σύνταξη 3.000.000 δραχμών στη Φρειδερίκη αναδρομικά από τον θάνατο του βασιλιά Παύλου 3/8/1967: Βόμβα (ΔΕΑ) στο Χίλτον την ώρα δεξίωσης για αρχιεπίσκοπο Αμερικής Ιάκωβο 3/8/1977: Θάνατος Μακάριου 3/8/1980: Βόμβες καταστρέφουν δύο βυτιοφόρα στον Βοτανικό (ΕΛΑ) 4/8: Τρινιδάδ-Τομπάγκο: Ημέρα ανακάλυψης (1498), ΗΠΑ: Ημέρα ακτοφυλακής (1790) 4/8/1936: Δικτατορία Ιωάννη Μεταξά 4/8/1958: Βόμ-

βες στα γραφεία ΕΔΑ 4/8/1967: Φλογισμένη αντιχουντική επιγραφή (Θεσσαλονίκη) κοντά σε στρατιωτική δεξίωση 5/8: Ανω Βόλτα (Μπουρκίνα Φάσο): Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 5/8/1895: Θάνατος Φρίντριχ Ενγκελς 5/8/1910: Απολύσεις χιλιάδων εργατών βιομηχανίας και λιμανιών (Γερμανία) 6/8: Βολιβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1825), Τζαμάικα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962) 6/8/1945: Ατομική βόμβα Χιροσίμα 6/8/1978: Διαφεύγουν από αστυνομικό κλοιό οι Κρίστιαν Κλαρ, Αντελχάιντ Σουλτς και Βέζι Πέτερ Στολ (RAF) 7/8: Ακτή Ελεφαντοστού: Ημέρα ανεξαρτησίας (1760) 7/8/1998: Βόμβες σε πρεσβείες ΗΠΑ Νταρ ελ Σαλάμ και Ναϊρόμπι, 224 νεκροί και 4.500 τραυματίες.

Η εκλογολογία (ξανά) ως εργαλείο

Ο πρόεδρος Πάκης, σε συνεννόηση προφανώς με τον Τσίπρα, βρήκε την ευκαιρία να οργανώσει μια άτυπη (χωρίς πρακτικά) σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών, υπό το πρόσχημα γεύματος για την επέτειο της πτώσης της χούντας. Σύμφωνα με τους συνδαιτυμόνες του Τσίπρα, αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει θέμα εκλογών. Τουλάχιστον μέχρι να ξεπεραστεί ο κίνδυνος του Grexit.

Προφανώς δεν εννοούν τον Αύγουστο, αν υποθέσουμε ότι η συμφωνία θα υπογραφεί και θα πάει για έγκριση από τη Βουλή το τελευταίο δεκαήμερο του μήνα των διακοπών. Τον Αύγουστο έτσι κι αλλιώς δεν υπήρχε ζήτημα εκλογών. Ούτε το Σεπτέμβρη, αν σκεφτούμε ότι το Μνημόνιο-3 θα περιλαμβάνει κάποια μέτρα που πρέπει να ψηφιστούν άμεσα. Τον Οκτώβρη, όμως; Μπορούμε άνετα να παίξουμε την κολοκυθιά. Τον Οκτώβρη, ας πούμε, θα πρέπει να ψηφιστεί ο νέος αντιασφαλιστικός νόμος, για ν' αρχίσει να εφαρμόζεται από 1.1.2016. Θα πρέπει επίσης να ξεκινήσουν οι διαπραγματεύσεις για τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους. Οπότε το μόνο σίγουρο είναι ότι εκλογές θα γίνουν όποτε το επιτρέψουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές. Εκτός αν δεν μπορέσει να βρε-

θεί βιώσιμη κυβερνητική λύση, είτε με κυβέρνηση μειοψηφίας των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ (όπως είναι και σήμερα, άλλωστε), είτε με κάποιο ευρύτερο σχήμα, με ή χωρίς τον Τσίπρα στην πρωθυπουργία. Η διατύπωση «μέχρι να ξεπεραστεί ο κίνδυνος του Grexit» είναι τόσο ασαφής που χωράει οποιαδήποτε ερμηνεία.

Παρά τα παραλειπόμενα του προεδρικού μεγάρου, όμως, από το Μαξίμου αναθερμάνθηκε η εκλογολογία την επόμενη κιόλας μέρα. Ο κυρ-Αλέκος ο Φλαμπουράρης παρήγγειλε το φρένο του, στήθηκε απέναντι από τις κάμερες και εξήγησε πόσο... αριστερό πράγμα είναι οι εκλογές. «Είναι δυνατόν όταν υπάρχουν προβλήματα ή αναγκαστική αλλαγή προγραμματικών κατευθύνσεων ή χάσιμο εμπιστοσύνης από ένα κομμάτι, να μην πάμε σε εκλογές;», αναρωτήθηκε ρητορικά, χωρίς οι συνομιλητές του να του θυμίσουν ότι οι εκλογές είναι μια θεσμική διαδικασία του συστήματος που δεν μπορεί να καθορίζεται από τις εσωτερικές διαδικασίες σ' ένα κόμμα, έστω κι αν αυτό το κόμμα είναι το κυβερνητικό. Ακόμα κι αν αυτό το κόμμα χάσει τη δεδηλωμένη, λόγω άσοκίρητης βουλευτών του, θα πρέπει να εξαντληθούν όλα τα μέσα που προβλέπει το

Σύνταγμα (τελευταίο είναι η οικουμενική κυβέρνηση) πριν προκηρυχθούν εκλογές.

Τα ίδια περίπου με τον Φλαμπουράρη είπε τη Δευτέρα και ο Βίτσας, επίσης άνθρωπος του στενού τσιπρικού περιβάλλοντος, κάνοντας έτσι προφανές ότι η ομάδα Τσίπρα χρησιμοποιεί την εκλογολογία ως εργαλείο για την εκκαθάριση του εσωτερικού τοπίου στον ΣΥΡΙΖΑ. Στους μεν Λαφαζανικούς στέλνει το μήνυμα να φροντίσουν να φύγουν, για να προλάβουν να ετοιμαστούν στοιχειωδώς ώστε να έχουν κάποιες ελπίδες να μπουν στη Βουλή, στους δε ταλαντευόμενους της ομάδας των «53» να αφήσουν τα τσαλιμάκια και να συνταχθούν με την ηγετική ομάδα, γιατί μέχρι τον ερχόμενο Γενάρη ο Τσίπρας κρατάει και το μαχαίρι και το πεπόνι: οι εκλογές θα γίνουν με λίστα, την οποία θα καταρτίσει αυτός ως αρχηγός. Οποιος θέλει να μείνει στο παιχνίδι πρέπει να διαλέξει. Ή θα συνταχθεί με την ηγετική ομάδα ή θ' ακολουθήσει τους Λαφαζανικούς στη δημιουργία νέου κόμματος.

Ακολούθησε ο Σκουρλέτης («οι εξελίξεις οδηγούν σε εκλογές μέσα στο 2015, μετά την επίτευξη συμφωνίας με τους εταίρους») και τον κύκλο έκλεισε ο ίδιος ο Τσίπρας, πρώ-

τα με τη δώρη συνέντευξή του στο κομματικό ραδιόφωνο (Τετάρτη) και μετά με την ομιλία του στην ΚΠΕ του ΣΥΡΙΖΑ (Πέμπτη). Το θέμα τέθηκε πλέον ωμά: ή κάνουμε συνέδριο (αν θέλετε και κομματικό δημοψήφισμα άμεσα) και δεσμεύεστε ότι θα πειθαρχήσετε στις αποφάσεις της πλειοψηφίας και θα ψηφίζετε ό,τι φέρνει η κυβέρνηση στη Βουλή ή πάς σύντομα σε εκλογές και σάς αφήνω εκτός λίστας (αυτό δεν το είπε, αλλά είναι από τα ευκόλως εννοούμενα που παραλείπονται).

Είναι φανερό ότι η εκλογολογία χρησιμοποιείται και πάλι ως εργαλείο. Για την εκκαθάριση εσωκομματικών λογαριασμών και πάλι. Μένει να δούμε πόσο αποτελεσματικό θα αποδειχτεί αυτή τη φορά το εργαλείο. Δηλαδή, πόσοι θα αναλογιστούν το ύψιστο αγαθό (για την πάρτη τους) της βουλευτικής έδρας και θα συσπειρωθούν γύρω από την ομάδα Τσίπρα, παραμερίζοντας το ρίσκο της προσχώρησης στο σχήμα που θέλοντας και μη θα δημιουργήσει η ομάδα Λαφαζάνη. Εχουν και το προηγούμενο Αλαβάνου, βλέπετε, και φοβούνται μην πάνε στα αζήτητα πριν προλάβουν να ζεστάνουν τα βουλευτικά έδρανα.

Ο παλιός είν' αλλιώς

Δε δυσκολεύτηκε καθόλου να πάρει αυτό που ήθελε ο Βαγγέλας. Εδώ που τα λέμε, όταν έχεις ως αντιπάλους τον Κούλη τον Μητσοτάκη (με όψιμους συμμάχους τα ορφανά του σαμαρισμού Μπουμπούκο και Βορίδη!) και την Ολγα την Κεφαλογιάννη, είναι σα να κλέβεις εκκλησία. Αντίθετα, ο πονηρός Δένδιας προτίμησε να πάει με τον Βαγγέλα (ήταν αυτός που μάζευε υπογραφές υπέρ του), οπότε δεν κάρηκε πρόωρα και μπορεί να ελπίζει ότι ο Βαγγέλας θα του δώσει το δαχτυλίδι, όταν έρθει η ώρα.

Το μητσοστακαίικο, πάντως, κάποια κατάρτα το βαραίνει. Ο Δρακουμέλ είδε κι έπαθε να γίνει αρχηγός της ΝΔ και μετά πρωθυπουργός και δεν μπόρεσε να σταθεί στην εξουσία παρά μόλις μια τριετία. Η Ντόρα έφαγε τη σκόνη του Σαμαρά όταν πήγε ν' ανοίξει αρχηγική περπατησιά και τον Κούλη τον έκανε μια χαψιά ο Βαγγέλας με την... αστική ευγένεια. Παρά ταύτα, η φαμίλια δεν το βάζει κάτω. Ετοιμάζει λένε τον γιο της Ντόρας και ανιψιό του Κούλη. Αν δεν επρόκειτο για τον εγγονό του, είναι σίγουρο ότι ο Δρακουμέλ θα έλεγε εκείνο που είχε πει άλλοτε για τον Γιωργάκη: «δεν κάνει το παιδί»...

Ο Βαγγέλας δεν χρειάστηκε να κάνει και τίποτα σπουδαίο. Μόλις οι δελφίνοι κουνήθηκαν λίγο, τους είπε με την αστική ευγένεια που τον διακρίνει: ωραία, εκλογές νέου αρχηγού στις 30 Αυγούστου. Ταυτόχρονα, έβαλε τους δικούς του να μαζέψουν υπογραφές με αίτημα «είσαι ο σωτήρας μας, μείνε μέχρι την άνοιξη». Μόνο ο Κούλης με τους ακροδεξιούς Ηρακλίες του και η Ντόρα δεν κατάλαβαν το κόλλο και πικαρισμένοι δεν υπέγραψαν. Έτσι, ο Βαγγέλας, παρουσία του Καραμανλή και του Σαμαρά, κρίστηκε κανονικός αρχηγός μέχρι την επόμενη άνοιξη που θα γίνει συνέδριο.

Γράφτηκε ότι παραχώρησε στην αντιπολίτευση την εκλογή προέδρου από τη βάση, με την οποία δημόσια είχε διαφωνήσει. Όμως κι αυτό παραχώρηση στον εαυτό του ήταν. Αν στο μεταξύ γίνουν εκλογές και «πάει καλά», δε θα μπορεί να του κουνηθεί κανένας και θα εκλεγεί πανηγυρικά και από τη βάση. Αν δεν «πάει καλά», τότε θα μπορεί ευσήμως να την κάνει, δηλώνοντας ότι ο ίδιος δέχτηκε να είναι μόνο μεταβατικός πρόεδρος, για να μπορέσει να σώσει την παράταξη. Και θα παραδώσει τα ηνία στον επόμενο, ενώ όλοι θα τον ραίνουν με ροδοπέταλα για την προσφορά του. Αν δε γίνουν εκλογές μέχρι την άνοιξη, τότε ο Βαγγέλας θα πάρει παράταση στην προεδρία της ΝΔ. Νέος πρόεδρος πριν τις εκλογές είναι μάλλον απίθανο να εκλεγεί, αν και στις συνθήκες της πολιτικής κρίσης το δεκάμηνο μέχρι να λήξει η θητεία του Βαγγέλα είναι τεράστιος χρόνος, στη διάρκεια του οποίου μπορεί να γίνουν ανατροπές επί ανατροπών.

Η επιστροφή στο «μεσαίο χώρο» έγινε από τον Βαγγέλα υπό το βλέμμα του Καραμανλή και με τον Σαμαρά να τον χειροκροτεί! Κάτι Χρύσανθοι, Σταμάτηδες και Μουρούτηδες θα πάρουν πόδι και ο Βαγγέλας θα πλαισιωθεί από καραμανλικά στελέχη. Εκεί που έχει φτάσει η ΝΔ, με τον ΣΥΡΙΖΑ να της ρίχνει «νταμπλ σκορ» σε όλες τις δημοσκοπήσεις, δεν έχει άλλη επιλογή. Ο,τι έφυγε προς τα ακροδεξιά δύσκολα επαναπατρίζεται σήμερα, ενώ αντίθετα στ' αριστερά κάτι μπορεί να μαζευτεί από διάφορους απογοητευμένους «νοικοκυραίους». Αν δεν κάνει μια τέτοια κίνηση η ΝΔ, τότε ό,τι φεύγει από τα δεξιά του ΣΥΡΙΖΑ θα το μαζεύουν ο Θεοδωράκης και η Φώφη.

Ακόμα και στον Καμμένο έριξε γέφυρες ο Βαγγέλας, φωνάζοντάς του «σε περιμένουμε σπίτι σου» μέσα στη Βουλή, την ώρα που ο συγκυβερνών πρόεδρος Πάνος παραληρούσε από το βήμα, αρκετά μετά τα μεσάνυχτα της 22ης προς την 23η Ιούλη (μέσα στη γενική χλαπαταγή δεν ακούστηκε καλά, όμως είναι αποτυπωμένο στα πρακτικά). Γιατί όχι; Μπορεί να συμμετέχει στην κυβέρνηση Τσίπρα, όμως το μόνο κέρδος για τον Καμμένο είναι ότι έκανε πράξη το εφηβικό του όνειρο να του βαράνε κάποια στιγμή προσοχές οι στρατηγοί. Το κόμμα πάει κατά διαόλου, οι δημοσκοπήσεις το δείχνουν να μην μπαίνει στην επόμενη Βουλή, ακόμα και η Σταυρούλα σήκωσε μπαράκι και είδε κι έπαθε μέχρι να την αναγκάσει να ψηφίσει τους δύο προκαταρκτικούς μνημονιακούς νόμους, η αντιμνημονιακή ρητορεία πλέον προκαλεί από γέλια μέχρι μούντζες, οπότε γιατί όχι;

Δεν περιμένετε, βέβαια, να κάνουμε οποιαδήποτε πρόβλεψη για το μέλλον της ΝΔ υπό τον Βαγγέλα. Η πολιτική κρίση είναι τέτοια που ακόμη και οι ίδιοι οι ηγέτες των αστικών κομμάτων δεν μπορούν να κάνουν οποιονδήποτε μακροπρόθεσμο σχεδιασμό. Όλα όσα γράφονται από διάφορους «αναλυτές» περί του πολιτικού σχεδιασμού των αστικών κομμάτων και του μεγαλοφυούς τακτικισμού των ηγετών τους είναι σκέτη μπουρδολογία. Μία απόφαση έχουν όλοι οι αστοί ηγέτες: να περάσουν το νέο Μνημόνιο και τους εφαρμοστικούς του νόμους και να περιμένουν μπας και βελτιωθεί λίγο η οικονομική κατάσταση. Ο σχεδιασμός τους είναι σε επίπεδο εβδομάδας, συχνά δε ακόμη και σε επίπεδο ημέρας. Οσο έχουν τον ελληνικό λαό στη γωνία, μπορούν και μαζεύουν την κατάσταση στο εσωτερικό τους αποφεύγοντας τα «ατυχήματα». Αν υπάρξει ενεργοποίηση του λαϊκού παράγοντα, τότε αυτό θα γίνει δύσκολο, καθώς οι φυγόκεντρες τάσεις στο εσωτερικό κάθε αστικού κόμματος θα πολλαπλασιαστούν.

Η Λαγκάρντ βάζει τέλος στο παιχνίδι των λέξεων με την «ιδιοκτησία του προγράμματος»

Η απόφαση του Eurosummit στις 12-13 Ιούλη δεν αφήνει καμιά αμφιβολία. Στην πρώτη κιόλας παράγραφο της σημειώνει: «Το Eurosummit τονίζει την κρίσιμότητα της ανάγκης να επανοικοδομηθεί η εμπιστοσύνη με τις Ελληνικές Αρχές ως προϋπόθεση για πιθανή μελλοντική συμφωνία για ένα νέο πρόγραμμα με τον ΕΜΣ. Σ' αυτό το πλαίσιο έχει βασική σημασία η **ανάληψη ιδίας ευθύνης από τις ελληνικές αρχές**, τις δε δεσμεύσεις πολιτικής πρέπει να ακολουθήσει η επιτυχής υλοποίησή τους».

Αυτή την απόφαση την έχει ψηφίσει ο Τσίπρας και η «ανάληψη ιδίας ευθύνης» είναι η περίφημη «ιδιοκτησία του προγράμματος». Για την ακρίβεια, πρόκειται για σκόπιμη παράφραση του αγγλικού κείμενου το οποίο δεν μιλά για «ανάληψη ιδίας ευθύνης», αλλά για «ιδιοκτησία». Το αγγλικό κείμενο είναι σαφέστατο: «In this context, the **ownership** by the Greek authorities is key». Κι επειδή το αγγλικό κείμενο είναι το μόνο νόμιμο, η ελληνική κυβέρνηση υποχρεώθηκε να το προσθέσει (και μάλιστα κουρελιάζοντας την προβλεπόμενη νομική διαδικασία) στο νόμο 4334/2015 (πρώτος νόμος με τα προαπειτούμενα του Μνημόνιου-3).

Το αγγλικό κείμενο ουδέποτε κατατέθηκε στη Βουλή και ουδέποτε ψηφίστηκε. Κατατέθηκε μόνο η ελληνική μετάφραση. Στη συνέχεια, για να διευκολυνθεί το κόμμα του Καμμένου, το ανακοινωθέν-απόφαση του Eurosummit αφαιρέθηκε από το σώμα του νομοσχεδίου, όπου αποτελούσε

το Άρθρο 1, και προστέθηκε στην Αιτιολογική Εκθεση. Η Αιτιολογική Εκθεση, όμως, δεν ψηφίζεται, ούτε αποτελεί τμήμα του νόμου, γεγονός που επεσήμανε χαιρέκακα ο Βενιζέλος παρεμβαίνοντας στη Βουλή και καρφώνοντας την κυβέρνηση στην τρόικα. Έτσι, προφανώς μετά από απαίτηση της τρόικας που δεν αφήνει τίποτα να πέσει κάτω, στο δρόμο από τη Βουλή προς το Εθνικό Τυπογραφείο, προστέθηκε στο ΦΕΚ και το αγγλικό κείμενο της απόφασης του Eurosummit (που ουδέποτε είχε κατατεθεί στη Βουλή) και η ελληνική μετάφραση (που μεταφέρθηκε και πάλι από την Αιτιολογική Εκθεση στο σώμα του νόμου, χωρίς όμως να πάρει αριθμό άρθρου!).

Παρολαυτά, τις επόμενες μέρες συνεχίστηκε και συνεχίζεται ακόμη το παιχνίδι των λέξεων. Εγώ δεν πιστεύω σ' αυτό το πρόγραμμα, αλλά δεσμεύτηκα να το εφαρμόσω, προκειμένου να αποσοβίσω τα χειρότερα, επαναλαμβάνει σαν χαλασμένο γραμμόφωνο ο Τσίπρας, απαντώντας στους Λαφαζανικούς που τον κατηγορούν ότι οδηγεί τον ΣΥΡΙΖΑ σε μνημονιακή μετάλλαξη. Δεν είναι δυνατόν να είσαι πρωθυπουργός και να δηλώνεις ότι δεν πιστεύεις στο πρόγραμμα. Πώς θα το εφαρμόσουν οι υπουργοί σου, όταν δεν το πιστεύετε; σπεκουλάρει η αντιπολίτευση, χωρίς όμως και να ζητά εκλογές για να βγει μια κυβέρνηση που θα «πιστεύει» στο πρόγραμμα και θα αναλάβει την «ιδιοκτησία» του. Και το παιχνίδι των λέξεων συνεχίζεται, με τον ένα να προσπαθεί να

παραμυθιάσει τον άλλο και όλους μαζί να παραμυθιάζουν τον ελληνικό λαό.

Με γαλλική φινέτσα η Κριστίν Λαγκάρντ έδωσε αποστομωτική απάντηση σε όλους τους πολιτικούς καραγκιόζηδες της Ελλάδας. «Αυτό που είναι κρίσιμο κατά τη γνώμη μου», είπε σε δηλώσεις της την περασμένη Τετάρτη, «είναι τι είναι διατεθειμένες να κάνουν οι ελληνικές Αρχές, όχι τα λόγια που θα χρησιμοποιήσουν και ο πολιτικός θόρυβος, που συχνά είναι απαραίτητος, αλλά τι θα κάνουν για να δείξουν ιδιοκτησία και αποφασιστικότητα».

Αυτή τη φορά η Λαγκάρντ μίλησε όχι ως διευθύντρια ενός τεχνοκρατικού ιμπεριαλιστικού οργανισμού, αλλά ως πολιτικό πρόσωπο (μην ξεχνάμε ότι έχει διατελέσει υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας και φιλοδοξεί κάποια στιγμή να διεκδικήσει και τη γαλλική προεδρία). Δείχνει κατανόηση για την ανάγκη του Τσίπρα να λείει διάφορα περί «μη ιδιοκτησίας του προγράμματος», προκειμένου να αντιμετωπίσει την πίεση που δέχεται από τα αριστερά του, και διαχωρίζει το πλασματικό πολιτικό παιχνίδι, το παιχνίδι της κοινωνικής δημαγωγίας, από την πρακτική πολιτική. Αν η κυβέρνηση ψηφίσει στη Βουλή και εφαρμόσει αυτά που θα συμφωνηθούν, εμείς είμαστε εντάξει, λείει η «σιδηρά κυρία» του ΔΝΤ.

Η δήλωσή της θα πρέπει να είναι διαθέσιμη για να επιδεικνύετε σ' εκείνους τους συριζαίους που θα έχουν το θράσος να επαναλαμβάνουν το γνωστό παραμύθι περί «μη ιδιοκτησίας».

Συμφωνία για τα πυρηνικά του Ιράν: Ομολογία αποτυχίας της πολιτικής των κυρώσεων

Μπορεί η συμφωνία για τα πυρηνικά του Ιράν, που μετά από 20 μήνες διαπραγματεύσεων υπογράφηκε εν χορδαίς και οργάνοις στις 14 Ιούλη στη Βιέννη μεταξύ της ιρανικής κυβέρνησης και της ομάδας των πέντε πιο ανεπτυγμένων χωρών (ΗΠΑ, Βρετανία, Γαλλία, Κίνα, Ρωσία και Γερμανία), ανοίγοντας έτσι το δρόμο για την πλήρη άρση των κυρώσεων τους επόμενους μήνες, να είναι πλέον πραγματικότητα, όμως οι Σιωνιστές συνεχίζουν το χαβρά τους. Σύμφωνα με την ιστοσελίδα της ακροδεξιάς εφημερίδας Γεντιότ Αχρονότ (<http://www.ynetnews.com/articles/0,7340,L-4680010,00.html>), η συμφωνία της Βιέννης «καθυστερεί την κατασκευή βόμβας από το Ιράν κατά ένα χρόνο ή περισσότερο, όμως αν το Ιράν αποφασίσει να παραβιάσει τη συμφωνία, θα μπορούσε να φτιάξει τη βόμβα μέσα σε μερικές εβδομάδες. Το Ισραήλ θα πρέπει να προετοιμαστεί για ενδεχόμενο προληπτικής επίθεσης στις πυρηνικές εγκαταστάσεις του Ιράν και κατά της Χεζμπολά»!

Σύμφωνα με τη συμφωνία, το Ιράν μπορεί να συνεχίσει το πυρηνικό του πρόγραμμα μειώνοντας όμως δραστικά τους πυρηνικούς του αντιδραστήρες (στο ένα τέταρτο περίπου) και περιορίζοντας τις έρευνες μόνο στις εγκαταστάσεις της Νατάνζ για τα επόμενα οκτώ χρόνια. Το πρόγραμμα θα είναι υπό την αυστηρή εποπτεία της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας (IAEA) για να εξασφαλιστεί ότι θα είναι για ειρηνικούς σκοπούς, με αντάλλαγμα την άρση του εμπάργκο (ακόμα και του εμπάργκο όπλων εντός της ερχόμενης πενταετίας). Το κατά πόσο θα εφαρμοστεί αυτή η συμφωνία (που πρέπει να ψηφιστεί από το αμερικανικό Κογκρέσο εντός διμήνου) παραμένει ακόμα ζητούμενο, όμως το μόνο που είναι βέβαιο είναι ότι η συμφωνία αποτελεί πλήρη αποτυχία της πολιτικής των κυρώσεων που συνεχίζεται όλα αυτά τα χρόνια, καθώς οι δυτικοί ιμπεριαλιστές προτίμησαν να εντείνουν τις μπιζνες στη μεγάλη ιρανική αγορά παρά να ακολουθήσουν τα κελεύσματα των Σιωνιστών για πολεμικές επιχειρήσεις αβέβαιης αποτελεσματικότητας.

Σημάδια κρίσης και στην Κίνα

Η κατρακύλα του χρηματιστηρίου της Σαγκάης στην Κίνα ήταν η μεγαλύτερη των τελευταίων οκτώ ετών, όπως μας πληροφορεί η εφημερίδα Γκάρντιαν της περασμένης Δευτέρας (<http://www.theguardian.com/business/2015/jul/28/beijing-prop-up-china-stock-market-losses>). Την μέρα εκείνη ο δείκτης των μετοχών έπεσε κατά 8,5% σημειώνοντας τη μεγαλύτερη πτώση από τον Φλεβάρη του 2007. Ο δείκτης της Shenzhen έπεσε κι αυτός κατά 7,6% και οι αναλυτές εκτιμούν ότι τα χειρότερα έπονται. Σύμφωνα με την ίδια εφημερίδα, που επικαλείται το επίσημο ειδησεογραφικό πρακτορείο Χίνχουα, τα δύο τρίτα των μετοχών των 1.800 εισηγμένων στο χρηματιστήριο εταιριών της κινέζικης ενδοχώρας έχασαν το 10% της αξίας τους μέσα σε μία μόνο μέρα!

Η πτώση των τιμών των πρώτων υλών (πρώτα απ' όλα του χαλκού, του οποίου η Κίνα αποτελεί το μεγαλύτερο καταναλωτή παγκοσμίως), λόγω της μείωσης της ζήτησης, ήταν ένας από τους λόγους αυτής της αιφνίδιας κατρακύλας. Ο δεύτερος (που σχετίζεται άμεσα με τον πρώτο) ήταν η επιβράδυνση της κινέζικης οικονομίας με την αύξηση του ΑΕΠ να πέφτει κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες από το μέσο όρο της τελευταίας 25ετίας που ήταν γύρω στο 9%.

Η πτώση των τιμών των μετοχών στα κινέζικα χρηματιστήρια έχει ξεκινήσει από τα μέσα Ιούνη, με την τιμή των μετοχών να υποχωρεί περισσότερο από 3 τρις. δολάρια μέχρι σήμερα! Η κινέζικη κυβέρνηση έσπευσε να συγκρατήσει την κατρακύλα απαγορεύοντας ορισμένες χρηματιστηριακές συναλλαγές (όπως το short-selling ή η για ένα εξάμηνο απαγόρευση πώλησης μετοχών από τους μεγαλομετόχους), προκαλώντας έτσι την επάνοδο κάποιας «σταθερότητας» στα χρηματιστήρια, χωρίς όμως αξιόλογα αποτελέσματα. Μέχρι την περασμένη Δευτέρα, ο δείκτης της Σαγκάης είχε ανέβει πάνω από 15% από τα χειρότερα επίπεδα που είχε σημειώσει στις αρχές του μήνα, για να ξανακατρακυλήσει απότομα, χάνοντας το μισό από το κέρδος που είχε καταγράψει. Η κρίση έχει πλέον ήδη χτυπήσει το καμπανάκι της και στην Κίνα.

Επίθεση Τουρκίας κατά τζιχαντιστών

Θερμό μέτωπο με απρόβλεπτες συνέπειες

Η επίδειξη δύναμης που έκανε η Τουρκία με τους βομβαρδισμούς θέσεων των τζιχαντιστών στη Συρία στις 23 και 24 Ιούλη ήταν αναμενόμενη από τη στιγμή που οι τζιχαντιστές χτύπησαν μέσα στο έδαφός της. Η επίθεση της προηγούμενης Δευτέρας 20 Ιούλη στο Σουρούκ, κοντά στα σύνορα με τη Συρία (10 μόλις χιλιόμετρα από το Κομπάνι που ελέγχεται από τους Κούρδους της Συρίας), από βομβιστή αυτοκτονία των τζιχαντιστών, που είχε ως αποτέλεσμα να δολοφονηθούν εν ψυχρώ 32 πολίτες και να τραυματιστούν άλλοι 100, παρήταν προκλητική για να μείνει αναπάντητη, δεδομένου μάλιστα ότι προκάλεσε θύελλα διαμαρτυριών και αντικυβερνητικών διαδηλώσεων μέσα στην ίδια την Τουρκία για τη στάση που κρατά η κυβέρνηση Ερντογάν απέναντι στους τζιχαντιστές.

Οι καταγγελίες για απροθυμία δράσης εναντίον των τζιχαντιστών ή ακόμα και για συνεργασία μαζί τους, έχουν θεριέψει εδώ και πολύ καιρό, και όχι αβάσιμα. Πέρα από τους Κούρδους της Συρίας, που καταγγέλλουν ανοιχτά την Τουρκία για συνεργασία με τους τζιχαντιστές, μέχρι και ο βουλευτής του αντιπολιτευόμενου Ρεπουμπλικανικού Κόμματος Αλί Εμπίντογλου έχει καταγγείλει από το Μάρτη του 2013 ότι το ISIS πουλάει λαθραία συριακό πετρέλαιο στην Τουρκία κερδίζοντας 800 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο (<http://www.al-monitor.com/pulse/tr/business/2014/06/turkey-syria-isis-selling-smuggled-oil.html#ixzz3hDuqCj6i>). Ενα χρόνο μετά, ο πρώην υπουργός Πετρελαίου του Ιράκ Ισάμ Αλ Τσαλάμπι έκανε παρόμοιες καταγγελίες για εκτεταμένο λαθρεμπόριο πετρελαίου με την Τουρκία (<http://www.al-monitor.com/pulse/politics/2014/08/iraq-syria-oil-smuggling-islamic-state-turkey.html>). Οι καταγγελίες έχουν δημοσιευτεί και στον δυτικό Τύπο με τη βρετανική εφημερίδα Guardian να αναφέρει ότι το εμπόριο πετρελαίου μεταξύ τζιχαντιστών και Τουρκίας έχει θεωρηθεί από πολλούς ως απόδειξη της μεταξύ τους συνεργασίας, η οποία αποφέρει από ένα έως τέσσερα εκατομμύρια δολάρια την ημέρα στους τζιχαντιστές, δίνοντάς τους την οικονομική βοήθεια που χρειάζονται για να μεταμορφωθούν από περιορισμένη σε καταστροφική δύναμη που αναγκάζει τις δυτικές δυνάμεις σε υποχώρηση στην περιοχή και δοκιμάζει την αντοχή των κρατικών συνόρων (<http://www.theguardian.com/world/2015/jul/26/isis-syria-turkey-us>).

Η τουρκική αστική τάξη έχει κάθε λόγο να φοβάται ενδεχόμενη ενίσχυση των Κούρδων σε περίπτωση που καταφέρουν να νικήσουν τους τζιχαντιστές, γι' αυτό και ακόμα και τώρα που την επίθεση οργάνωσαν οι τζιχαντιστές, δεν παρέλειψε να χτυπήσει και θέσεις των Κούρδων, όχι μόνο του PKK αλλά και της Συρίας, όπως κατήγγειλαν οι ίδιοι. Φυσικά η τουρκική κυβέρνηση διαψεύδει τις καταγγελίες ότι χτύπησε τους Κούρδους της Συρίας, όμως ποιος την πιστεύει; Ακόμα και το συριακό παρατηρητήριο ανθρωπίνων δικαιωμάτων (που εδρεύει στο Λονδίνο) καταγγέλλει ότι οι Κούρδοι της Συρίας αποτέλεσαν στόχο των τελευταίων επιθέσεων του τούρκικου στρατού.

Ο Νταβούτογλου δήλωσε ότι είχε επικοινωνία με τον πρόεδρο της περιφερειακής κυβέρνησης των Κούρδων του Ιράκ Μασούντ Μπαρζανί ο οποίος είχε εκφράσει τη δυσaréσκεία του, αλλά τελικά -σύμφωνα με τις δηλώσεις του Νταβούτογλου- πείστηκε για την «αναγκαιότητα της επιχείρησης». Προφανώς, δόθηκαν εγγυήσεις ότι η Τουρκία δε θα αναμειχθεί σε περαιτέρω συγκρούσεις και ότι κάνει το κάνει για να κατασιγάσει τις εναντίον της καταγγελίες στο εσωτερικό της για συνεργασία με τους τζιχαντιστές, αλλά και για να δείξει ότι αποτελεί μία περιφερειακή δύναμη που θα πρέπει να την παίρνουν υπόψη.

Σύμφωνα με αξιωματούχο του Πενταγώνου, ΗΠΑ και Τουρκία εξετάζουν την εφαρμογή ζώνης «ασφαλείας» μήκους 110 χιλιομέτρων στα σύνορα της Τουρκίας με την Συρία, εντός του συριακού εδάφους, έτσι ώστε να απωθηθούν οι τζιχαντιστές πιο μακριά από τα σύνορα με την Τουρκία. Η τελευταία, που θέλει να ξεφορτωθεί τους 1,8 εκατομμύρια σύριους πρόσφυγες, δεν αποκλείεται να χρησιμοποιήσει αυτή τη ζώνη για να διώξει σε αυτή όσους περισσότερους μπορεί.

Η ανάφλεξη στα τουρκοσυριακά σύνορα συνοδεύεται από μία εκκωφαντική κατάρρευση της εκεχειρίας με το PKK, μετά από τις επιθέσεις τουρκικών μαχητικών ενάντια στις βάσεις του στο Ιράκ, τις αντεπιθέσεις μαχητών του PKK στη νοτιο-ανατολική Τουρκία, που είχαν ως αποτέλεσμα το θάνατο δύο τούρκων στρατιωτών, και τις εκ νέου επιθέσεις του τούρκικου στρατού ακόμα και εντός των συνόρων κατά του PKK.

Ταυτόχρονα με τις επιθέσεις στο εξωτερικό, η τούρκικη κυβέρνηση εξαπέλυσε ανάλογες επιθέσεις και στο εσωτερικό. Οι μαζικές συλλήψεις της τελευταίας εβδομάδας, με πάνω από 1.300 συλληφθέντες (οι 1.050 μέσα σε ένα τριήμερο), στο πλαίσιο «αντιτρομοκρατικής επιχείρησης» της αστυνομίας, δείχνουν ότι το τουρκικό κράτος δε θα επιτρέψει να διασαλευθεί η τάξη στο εσωτερικό. Σύμφωνα με τις επίσημες ανακοινώσεις, οι συλληφθέντες προέρχονται τόσο από το ISIS όσο και από το PKK, αλλά και το DHKP-C (πρώην Ντεβ Σολ). Ο Νταβούτογλου, σε συνέντευξή του στο τηλεοπτικό δίκτυο ATV, υποστήριξε ότι 50-60 είναι ξένοι πολίτες. Τσουβαλιάζονται δηλαδή και στοχοποιούνται από κοινού οι τζιχαντιστές με τους κούρδους αντάρτες, αλλά και με αριστερούς που μάχο-

νται κατά του τουρκικού στρατοκρατικού καθεστώτος. Την ίδια στιγμή, ο Ερντογάν απειλεί με άρση της βουλευτικής ασυλίας όσων βουλευτών έχουν σχέσεις με «τρομοκρατικές οργανώσεις», στοχοποιώντας ακόμα και τους βουλευτές του κουρδικού Δημοκρατικού Λαϊκού Κόμματος (HDP), που διατηρεί σχέσεις με το PKK.

Το μέτωπο πάντως αποδεικνύεται θερμό και καθόλου περίπατος για τον Ερντογάν και την κυβέρνησή του, παρά την νατοϊκή πολιτική στήριξη που του δόθηκε την περασμένη Τρίτη και την συμφωνία με τους Αμερικάνους για χρήση της βάσης του Ιντζιρλίκ ώστε να επιτίθενται κατά των τζιχαντιστών, αφού τώρα εμπλέκεται σε ένα μακρόχρονο πόλεμο φθοράς σε πολλά μέτωπα, που κανείς δεν ξέρει την κατάληξή του. Ταυτόχρονα, αποδεικνύεται περίτρανα η αποτυχία της αμερικανικής πολιτικής στην περιοχή που παραμένει ένα κουβάρι αντιθέσεων που κάνει αδύνατη την επιβολή μιας *raja americana*.

Προελαύνουν οι Ταλιμπάν στο βόρειο Αφγανιστάν

Θεαματικές επιτυχίες και σημαντικά εδαφικά κέρδη έχουν σημειώσει οι Ταλιμπάν τις τελευταίες μέρες σε τρεις επαρχίες του βόρειου Αφγανιστάν, από το βορειοδυτικό άκρο μέχρι τα βορειο-ανατολικά, που ήταν τη δεκαετία του 1990 το προπύργιο της αντίστασης εναντίον του καθεστώτος των Ταλιμπάν που κυβερνούσε τότε τη χώρα, σύμφωνα με ρεπορτάζ των «New York Times» (28/7/15, Taliban make gains across 3 provinces in Afghanistan).

Συγκεκριμένα, το Σάββατο 25 Ιούλη, οι Ταλιμπάν κατέλαβαν μια σημαντική αστυνομική βάση στη βορειοανατολική επαρχία Badakhshan, που συνορεύει με την Κίνα, το Πακιστάν και το Τατζικιστάν. Μετά από τριήμερη μάχη, 110 αστυνομικοί που κατάνονται από τη γύρω περιοχή παραδόθηκαν και λίγο αργότερα, αφού παρέδωσαν τα όπλα τους και ορκίστηκαν ότι δε θα συνεργαστούν με την κυβέρνηση, αφέθηκαν ελεύθεροι να γυρίσουν στα σπίτια τους. Τα όπλα και τα πυρομαχικά της βάσης που έπεσαν στα χέρια των Ταλιμπάν τους δίνουν τη δυνατότητα να πολεμούν για μεγάλο χρονικό διάστημα, σύμφωνα με δήλωση του τοπικού κυβερ-

Γαλλία

Κλιμακώνονται οι κινητοποιήσεις των κτηνοτρόφων

Για δεύτερη βδομάδα συνεχίζονται και κλιμακώνονται με πιο μαχητικές μορφές αγώνα οι κινητοποιήσεις των γάλλων κτηνοτρόφων, μετά την απόρριψη από τις ενώσεις τους του πακέτου έκτακτης ανάγκης που ανακοινώθηκε από τον Φρανσουά Ολάντ στις 22 Ιούλη. Πρόκειται για ένα πακέτο ύψους 600 εκατομμυρίων ευρώ για την υποστήριξη των κτηνοτρόφων που βρίσκονται σε δύσκολη κατάσταση, με μείωση της φορολογίας και εγγυήσεις για τα δάνειά τους, το οποίο απορρίφθηκε ως «ανεπαρκές», γιατί δεν απαντά στο βασικό αίτημα των κτηνοτρόφων που είναι η αύξηση των τιμών των γαλακτοκομικών προϊόντων, του βοδινού και του χοιρινού κρέατος, οι οποίες σήμερα δεν καλύπτουν ούτε το κόστος παραγωγής.

Οι κινητοποιήσεις ξεκίνησαν στις 19 Ιούλη από τη Νορμανδία, όπου οι κτηνοτρόφοι πέταξαν σωρούς από σκουπίδια και κοπριές μπροστά σε σουπερμάρκετ και έκλεισαν με εκατοντάδες τρακτέρ και φορτηγά τους δρόμους που οδηγούν στις πόλεις Καέν και Εβρό και στον τουριστικό προορισμό Μον Σαν Μισέλ, καθώς και τον αυτοκινητόδρομο Α1 που οδηγεί στη Βόρεια Γαλλία και στο Βέλγιο.

Από τις 23 Ιούλη, μετά δηλαδή από την απόρριψη του πακέτου έκτακτης ανάγκης, οι κινητοποιήσεις επεκτάθηκαν από τη Νορμανδία σε πολλές περιοχές της χώρας και κλιμακώθηκαν με πιο μαχητικές μορφές αγώνα.

Στις 23 Ιούλη, εκατοντάδες φορτηγά έκλεισαν την πρό-

σβαση στους δρόμους προς τη Λυόν, την τρίτη μεγαλύτερη γαλλική πόλη μετά το Παρίσι και τη Μασσαλία, στη νοτιοανατολική Γαλλία, καθώς και το σημαντικό εμπορικό αυτοκινητόδρομο Α20, μέσω του οποίου γίνονται οι μεταφορές από την Ισπανία. Στις 24 Ιούλη, αμόλησαν ζωντανά γουρούνια μέσα σε πολλά σουπερμάρκετ στη νοτιοδυτική Γαλλία.

Τη Δευτέρα 27 Ιούλη, 1.000 περίπου κτηνοτρόφοι στην Αλσατία έκλεισαν με τρακτέρ τουλάχιστον έξι δρόμους για να σταματήσουν φορτηγά με αγροτικά προϊόντα από τη Γερμανία να διασχίσουν τον ποταμό Ρήνο. Συνολικά, γύρω στα 300 φορτηγά αναγκάστηκαν να γυρίσουν πίσω.

Την ίδια μέρα, έκλεισε με τρακτέρ ο αυτοκινητόδρομος Α645 στην περιοχή Haute-Garonne, στη νοτιοδυτική Γαλλία, στα σύνορα με την Ισπανία, όπου 100 περίπου κτηνοτρόφοι έκαναν ελέγχους σε φορτηγά από την Ισπανία, απειλώντας ότι θα πετάξουν στο δρόμο το κρέας

και τα γαλακτοκομικά προϊόντα που μετέφεραν αν δεν έπαιρναν το δρόμο της επιστροφής. Επίσης, εκατοντάδες κτηνοτρόφοι έκλεισαν με τρακτέρ και φορτηγά τους βασικούς δρόμους γύρω από την πόλη Laval, στη δυτική Γαλλία, κρατώντας πανό με συνθήματα, όπως «θέλουμε να ζούμε από τη δουλειά μας», ενώ άλλοι κτηνοτρόφοι μπήκαν σε σουπερμάρκετ και αφαίρεσαν κρεατικά από τα ράφια.

Στις 28 Ιούλη, οι κτηνοτρόφοι έκλεισαν ξανά πολλούς αυτοκινητόδρομους στην ανατολική Γαλλία και δήλωσαν ότι θα σταματούν και θα ελέγχουν όλα τα φορτηγά ψυγεία, ενώ 200 κτηνοτρόφοι πραγματοποίησαν ελέγχους σε σφαγεία και εργοστάσια επεξεργασίας κρέατος στη νοτιοδυτική περιοχή Pyrenees-Atlantique.

Κυρίως οι κτηνοτρόφοι με τις μικρότερες φάρμες βρίσκονται σε δεινή οικονομική κατάσταση, τη χειρότερη τα τελευταία τριάντα χρόνια, λόγω της χαμηλής

τιμής που αναγκάζονται να πουλάνε τα προϊόντα τους και των συσσωρευμένων χρεών τους στις τράπεζες. Αποτέλεσμα της μείωσης των επιδοτήσεων από την ΕΕ, των εισαγωγών από χώρες της ανατολικής Ευρώπης, του ανταγωνισμού με την Ισπανία και κυρίως με τη Γερμανία, που διαθέτει μεγαλύτερες φάρμες και ευνοείται, όπως και η Ισπανία, από τα χαμηλότερα μεροκάματα, και του ρωσικού εμπάργκο.

Οι κανόνες της ΕΕ δεν επιτρέπουν την άμεση οικονομική ενίσχυση των κτηνοτρόφων και τον έλεγχο των τιμών στα πλαίσια της ελεύθερης διακίνησης των εμπορευμάτων. Γι' αυτό και η γαλλική κυβέρνηση, εκτός από το πακέτο έκτακτης ανάγκης, δεν υπόσχεται τίποτα και περιορίζεται σε λόγια συμπαθείας. Απευθυνόμενος στις 27 Ιούλη στους κτηνοτρόφους, ο Φρανσουά Ολάντ δήλωσε ότι «πρέπει να γνωρίζουν ότι, είτε με κινητοποιήσεις είτε χωρίς κινητοποιήσεις, εμείς είμαστε στο πλευρό τους», κάλεσε τα σφαγεία και τις εταιρίες επεξεργασίας κρέατος να «αναλάβουν τις ευθύνες τους», καθώς θεωρούνται οι βασικοί υπεύθυνοι για την αθέτηση της συμφωνίας τον περασμένο Ιούνιο με τους παραγωγούς για αύξηση των τιμών των προϊόντων τους, και παρέπεμψε στο συμβούλιο της ΕΕ για την αγροτική οικονομία στις 7 Σεπτέμβρη στις Βρυξέλλες, όπου διαβεβαίωσε ότι «θα συνεχίσουμε να πιέζουμε».

Κακοποίησαν τον Αχμαντ Σααντάτ στη φυλακή

Καζάνι που βράζει είναι η ισραηλινή φυλακή Νάφχα ύστερα από την επίθεση που δέχτηκαν οι παλαιστίνιοι πολιτικοί κρατούμενοι από τις ισραηλινές ειδικές δυνάμεις Ματσάντα. Ανάμεσα στους φυλακισμένους που έπεσαν θύματα της σιωνιστικής βαρβαρότητας είναι και ο γενικός γραμματέας του Λαϊκού Μέτωπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης Αχμαντ Σααντάτ.

Οι παλαιστίνιοι πολιτικοί κρατούμενοι σε όλες τις ισραηλινές φυλακές προειδοποίησαν ότι αν δεν σταματήσει αμέσως η κακοποίηση των συντρόφων τους στη φυλακή Νάφχα θα ξεκινήσουν κινητοποιήσεις αλληλεγγύης. Η κατάσταση στα ισραηλινά κάτεργα βρίσκεται στην κόψη του ξυραφιού τις τελευταίες μέρες μετά την επιδρομή των ειδικών δυνάμεων στην Πτέρυγα 10 της Νάφχα, τον ξυλοδαρμό και τις εξευτελιστικές έρευνες. Σύμφωνα με εκτιμήσεις της κεντρικής διοίκησης των ισραηλινών φυλακών, η ένταση που υπάρχει στη Νάφχα πιθανόν να μεταδοθεί και στις υπόλοιπες ισραηλινές φυλακές, ειδικά στις φυλακές Ραμόν και Μπιρσέβα, μετά τις δηλώσεις των παλαιστίνιων κρατούμενων στις φυλακές αυτές ότι δεν πρόκειται να σιωπήσουν μπροστά σ' αυτά που συμβαίνουν στη Νάφχα.

Με ανακοίνωσή του το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης κατέστησε τους σιωνιστές υπεύθυνους για ό,τι συμβεί στον Αχμαντ Σααντάτ και στους υπόλοιπους κρατούμενους που δέχτηκαν την καταστολή των ισραηλινών δυνάμεων, ενώ παράλληλα έχει οργανώσει πολλές διαδηλώσεις αλληλεγγύης στη Γάζα και στη Δυτική Οχθη.

Ισραήλ

20 χρόνια φυλακή στους «τρομοκράτες» που πετούν πέτρες

Με συντριπτική πλειοψηφία η ισραηλινή Κνεσέτ ενέκρινε πρόσφατα ένα νέο νόμο που επιβάλλει ποινές μέχρι και 20 χρόνων φυλάκισης σε Παλαιστίνιους που συλλαμβάνονται να πετούν πέτρες, χαρακτηρίζοντας αυτή την πράξη ως «τρομοκρατική». Η υπουργός Δικαιοσύνης Αγιαλέτ Σακέντ, φασιστικών απόψεων και εμπνεύστρια του νόμου, δήλωσε: «Η ανοχή προς τους τρομοκράτες τελειώνει σήμερα. Αυτός που πετάει πέτρες είναι τρομοκράτης και μόνο μια ανάλογη ποινή μπορεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά στη συγκεκριμένη πράξη».

Ο νέος νόμος ορίζει ποινή φυλάκισης 10 χρόνων αν ο δημόσιος κατηγορος δεν μπορεί να αποδείξει ότι ο κατηγορούμενος είχε δόλια κίνητρα, 20 χρόνων

αν ο κατηγορούμενος είχε ως στόχο να προκαλέσει σωματική βλάβη και 5 χρόνων για όσους πετούν πέτρες εναντίον των μωδών καταστολής ή στρατιωτικών και αστυνομικών οχημάτων.

Παράλληλα, ένα χρόνο μετά την απαγωγή και την εκτέλεση των τριών ισραηλινών εποίκων

κρατείται υπό το καθεστώς διοικητικής κράτησης έλυσε ακόμα περισσότερο τα χέρια στους σιωνιστές να φυλακίζουν για μεγάλο χρονικό διάστημα Παλαιστίνιους τους οποίους θεωρούν ύποπτους, με ελλιπή ή καθόλου στοιχεία. Τον Ιούνιο του 2014, μετά την απαγωγή των εποίκων, οι ισραηλινές κατασταλτικές δυνάμεις εξαπέλυσαν ένα τεράστιο πογκρόμ συλλήψεων και φυλακίσεων, κυρίως εκατοντάδων στελεχών και μελών της Χαμάς, με στόχο τη διάλυση του δικτύου της στη Δυτική Οχθη. Πολλοί από τους συλληφθέντες φυλακίστηκαν υπό το καθεστώς της διοικητικής κράτησης, αφού δεν υπήρχαν στοιχεία εναντίον τους ώστε να παραπεμφθούν σε δίκη, και έκτοτε παραμένουν φυλακισμένοι.

νίτη στο «Reuters».

Τη Δευτέρα 27 Ιούλη, οι Ταλιμπάν κατέλαβαν μια μεγάλη περιοχή στη βορειοδυτική επαρχία Sar-i-Pul, όταν η αστυνομική δύναμη παραδόθηκε μετά από δεκαήμερη μάχη. Μερικοί τοπικοί αξιωματούχοι και 200 στρατιώτες της επαρχιακής φρουράς κατέφυγαν σε γειτονική επαρχία.

Η προέλαση των Ταλιμπάν έχει θέσει σε σοβαρό κίνδυνο ακόμη και την Κουντούζ, τη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη στο βόρειο Αφγανιστάν. Στις 27 Ιούλη, κατέλαβαν πόλεις στα περίχωρα της Κουντούζ και έθεσαν δεκάδες χωριά υπό τον έλεγχό τους στην περιοχή νοτιοανατολικά της Κουντούζ.

Στα πλαίσια της «εαρινής επίθεσης» των Ταλιμπάν, η οποία αυτή τη χρονιά έχει επικεντρωθεί στο βόρειο Αφγανιστάν, εκτός από την αστυνομία και το στρατό, σοβαρές απώλειες υφίστανται και οι διαβό-

ητες φιλοκυβερνητικές τοπικές πολιτοφυλακές, οι διοικητές των οποίων κατηγορούν την κυβέρνηση για ανεπαρκή υποστήριξη σε άντρες και όπλα. Με αποτέλεσμα, στις τρεις βόρειες επαρχίες όπου προελαύνουν οι Ταλιμπάν, περίπου 2.000 πολιτοφύλακες να έχουν εγκαταλείψει τις θέσεις τους ή να έχουν καταφύγει σε άλλες περιοχές.

Ο αφγανικός στρατός αντιμετωπίζει χρόνιο και σοβαρό πρόβλημα στρατολόγησης καθώς, λόγω των μαζικών λιποταξιών, στις γραμμές του υπάρχουν πολλοί ανεπαρκώς εκπαιδευμένοι νεοσύλλεκτοι, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τις επιθέσεις των Ταλιμπάν σε μεγάλο τμήμα της χώρας, να αναγκάζεται να υποστηρίζεται από την αστυνομία και τις τοπικές πολιτοφυλακές και τελικά να χάνει έδαφος από τους Ταλιμπάν.

στο ψαχνό

Ολα είναι καθαρά

Ο Αύγουστος θα περάσει με μπόλικη φιλολογία γύρω από τη διαπραγμάτευση με την τρόικα (που έγινε κουαρτέτο). Η εποχή επιβάλλει και πιπεράτα σχόλια για τη Δρακουλέσκου, η οποία ως γυναίκα προσφέρεται για... εκτόνωση του ελληνολάδικο στοιχείου.

Ο Αύγουστος θα έχει, επίσης, άφθονα επεισόδια του σίριαλ «Η διάσπαση του ΣΥΡΙΖΑ». Οι πρωταγωνιστές θα προσπαθήσουν να πείσουν το φιλοθεάμον κοινό ότι παίζουν τραγωδία, αλλά θα προκύψει... Φώσκολος, με συνεχή επανάληψη των ίδιων φράσεων. Να τσουλάει ο χρόνος, να μαζέψει η κάθε πλευρά τα κουκιά της, να προετοιμαστεί για τις εκλογές που κάποια στιγμή θα γίνουν.

Τα πράγματα, όμως, είναι ξεκαθαρισμένα σε όλα τα επίπεδα. Κυρίως στο επίπεδο των διαπραγματεύσεων με την τρόικα. Τα κρατικά ταμεία είναι στεγνά, το ελληνικό κράτος έχει δεσμευτεί ότι θα αποπληρώνει όλους τους δανειστές του πλήρως και εγκαίρως, για να το κάνει αυτό θα πρέπει να δανείζεται από αυτούς τους ίδιους δανειστές, οπότε οι εκπρόσωποί τους (το κουαρτέτο) θα επιβάλλουν τους όρους που θα συνοδεύουν το νέο δανεισμό.

Η όποια διαπραγμάτευση δεν αφορά τη συνέχιση και το βάθεμα της «μνημονιακής» πολιτικής, αλλά το χρονοδιάγραμμα των νέων μέτρων. Τα δημοσιονομικά ρυθμίστηκαν ήδη (γιατί τα κορόιδα πρέπει να πληρώσουν άμεσα), ενώ απομένουν τα λεγόμενα διαρθρωτικά: μεταρρυθμίσεις στις αγορές εργασίας και προϊόντων και στο συνταξιοδοτικό. Μ' άλλα λόγια, μεγαλύτερη αποσάθρωση των εργασιακών σχέσεων, βάθεμα της κινεζοποίησης και σε ό,τι αφορά τα επίπεδα των μισθών, χτύπημα της προστασίας σε κάποια επαγγέλματα μικρομεσαίων, άνοιγμα των καταστημάτων τις Κυριακές κτλ. Και μια «γενναία» αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση, με παραπέρα χτύπημα του ύψους των συντάξεων και αύξηση των ορίων ηλικίας και πάνω από τα 67.

Τα υπόλοιπα είναι πολιτική διαχείριση, την οποία άλλωστε τη ζούμε διαρκώς από το 2010 που ξεκίνησαν τα Μνημόνια. Εχουν γίνει εκλογές, έχουν σχηματιστεί διαφορετικές κυβερνήσεις από την ίδια Βουλή, έχουν διασπαστεί τα κόμματα, όμως το σύστημα δεν έχει κλυδωνιστεί, παρά τη διαρκή πολιτική κρίση του.

Και δεν προβλέπεται να κλυδωνιστεί, γιατί οι αλλαγές από τα πάνω, οι αναδιατάξεις μέσα στα αστικά κόμματα και στο πολιτικό σύστημα δεν αμφισβητούν το σύστημα και τις ανάγκες του. Και η κινεζοποίηση είναι ανάγκη του συστήματος, δεν είναι διαστροφή κάποιων «κακών». Οι αναδιατάξεις μέσα στα αστικά κόμματα και στο πολιτικό σύστημα επιτρέπουν την ασφαλή πλεύση του αστικού σκάφους και την εξασφάλιση της κινεζοποίησης. Η τελευταία ψευδαίσθηση ότι μπορεί αυτές οι αναδιατάξεις να λειτουργήσουν προς όφελος του λαού ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ. Πάει κι αυτή.

Κατά συνέπεια, το μόνο που δεν είναι καθαρό, το μόνο που εξακολουθεί να γεννά περισσότερα ερωτηματικά από απαντήσεις είναι οι αναδιατάξεις από τα κάτω. Οι αλλαγές στην κοινωνική συνείδηση και στην κοινωνική συμπεριφορά.

Αν η κοινωνική συμπεριφορά μπορεί ν' αλλάξει και από την παθητικότητα να περάσει στην ενεργητικότητα, ακόμη και στην αγωνιστική ενεργητικότητα, για την κοινωνική συνείδηση δεν ισχύει το ίδιο. Αυτή θα εξακολουθήσει να είναι αστική. Για ν' αρχίσει να μετατρέπεται σε ταξική-επαναστατική θα πρέπει να υπάρξει εκείνος ο συγκροτημένος πολιτικός πυρήνας που θα κάνει οργανωμένα αυτή τη δουλειά.

Πότε για παιδάκια στο Παγκράτι (τον Απρίλη) και πότε για περίπατο στον Εθνικό Κήπο (τον Ιούνη), ο Τσίπρας έβγαине βολτίτσα με τον Μπαρουφάκη, για να δείξει ότι στηρίζει τον υπουργό του. Τον Απρίλη δήλωνε ότι ο Μπαρουφάκης αποτελεί «asset» (περιουσιακό στοιχείο) για την κυβέρνηση και την Ελλάδα και ότι τον χτυπούν οι υπουργοί του Eurogroup γιατί ξέρει καλύτερα οικονομικά απ' αυτούς (sic)! Τον Ιούλη, αφού τον έδωξε από την κυβέρνηση, μιλούσε για την εξυπνάδα του και την επιστημονική του υπερεπάρκεια! Ο,τι και να πει τώρα, που άρχισε το μπαράζ κατά του πρώην υπουργού, τη ζημιά την έχει πάθει. Ουμνηθείτε ότι η κατρακύλα του Καραμανλή άρχισε όταν στηρίξε τον Βουλγαράκη και τον Ρουσόπουλο για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Όταν τους έδωξε, ήταν πια αργά. Κι ο Καραμανλής δεν είχε αναγκαστεί να υπογράψει Μνημόνιο...

KONTRES

Ερημη και μόνη

Μεγάλη ήττα έφαγε η Κωνσταντοπούλου που αποφάσισε να οργανώσει εκδήλωση στο προαύλιο της Βουλής για την επέτειο από την πτώση της χούντας. Ερημη και μόνη την έβγαλε, με τα άδεια καθίσματα να χάσκουν μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες. Ούτε ο Πάκης την τίμησε, ούτε ο Τσίπρας, ούτε κανένας άλλος πολιτικός αρχηγός. Ούτε πολλούς βουλευτές είχε, ούτε κόσμο, καθώς ο μηχανισμός της «Αριστερής Πλατφόρμας» δεν είχε καμιά διάθεση να δουλέψει για πάρτη της. Θα έπρεπε να το περιμένει, όμως, και να έχει την εξυπνάδα να μην αποτολμήσει μια τέτοια εκδήλωση και μάλιστα δηλώνοντας με το γνωστό εισαγγελικό της ύφος, ότι αποφάσισε να κάνει αυτή την εκδήλωση που δεν γίνεται πια στο προεδρικό μέγαρο, ισχυριζόμενη ότι αυτό γίνεται στο πλαίσιο της μνημονιακής πολιτικής.

Για ν' ανοίξεις αρχηγική περπατησιά πρέπει να έχεις και τα φόντα. Δεν αρκεί να χρησιμοποιείς ως προσωπικό σου μηχανισμό το μηχανισμό της Βουλής (τέσσερις φορές έφτασε στο e-mail της εφημερίδας υπενθύμιση για τη συγκεκριμένη εκδήλωσή!). Το χειρότερο για την Κωνσταντοπούλου είναι πως δεν το συνειδητοποιεί καν...

Παραλήρημα

Εχασε τη μπάλα και παραληρεί ο Μπαρουφάκης. Πρώτα χαρακτήρισε «προβοκάτσια της Κυριακής» τον τίτλο «Βαρουφάκης: Να παραιτηθεί η κυβέρνηση», με τον οποίο η Real News παρουσίασε σύνεντευξή του. Μετά έγραψε πως ο τίτλος που έγραψε ο συντάκτης ήταν: «Βαρουφάκης: Αυτή η συμφωνία είναι μέρος του σχεδίου Σόιμπλε για Gxexit». Από πότε, όμως, οι συντάκτες βάζουν τίτλους; Τους τίτλους τους βάζουν οι υλατζήδες, τους ελέγχουν οι αρχισυντάκτες κι αν πρόκειται για σοβαρό θέμα επεμβαίνουν οι διευθυντές, ακόμα και τα αφεντικά των αστικών εφημερίδων.

Εμείς είμαστε σίγουροι ότι ο συντάκτης Βασίλης Σκουρής (χρόνια στο κουρμπέτι ως πολυ-εργαλείο του εκάστοτε αφεντικού του), στον οποίο ο Μπαρουφάκης

τηλεφώνησε για να διαμαρτυρηθεί, του είπε ότι είχε βάλει άλλο τίτλο, προφανώς για να τον ξεφορτωθεί και να μην τσακωθεί μαζί του. Όταν ο Μπαρουφάκης τον «έδωσε», μέσω twitter, του απάντησε μέσω facebook, φροντίζοντας να μην πει λέξη για τον τίτλο (προφανώς φοβάται ότι ο άλλος έχει μαγνητοφωνήσει τη συνομιλία τους). Και τι είπε; «Το ρεπορτάζ για το Γιάννη Βαρουφάκη που υπογράφω στη Realnews είναι απολύτως ακριβές και μεταφέρει με συνέπεια όσα κουβεντιάσαμε. Ούτε εγώ ούτε η εφημερίδα προβοκάρε!».

Ετσι, ο Μπαρουφάκης που προσπάθησε να κρυφτεί πίσω από έναν τίτλο και από ένα συντάκτη, χωρίς να διαφεύσει το περιεχόμενο του ρεπορτάζ, βρέθηκε διπλά εκτεθειμένος, καθώς αποκαλύφθηκε ότι τα ίδια είχε πει και στο CNN. Οτι δηλαδή, αν η κυβέρνηση Τσίπρα δεν τα καταφέρει στις διαπραγματεύσεις, καλύτερα θα ήταν να παραιτηθεί και ν' αφήσει τους άλλους να υπογράψουν και να εφαρμόσουν το νέο Μνημόνιο, αφού ξέρουν καλύτερα αυτή τη δουλειά. Φυσικά, κάλεσμά του Μπαρουφάκη στην κυβέρνηση να παραιτηθεί δεν υπάρχει. Λέει ότι αυτή είναι η δική του άποψη, ενώ η άποψη Τσίπρα είναι αντίθετη και «τα επιχειρήματα του Τσίπρα είναι το ίδιο ισχυρά με τα δικά μου». Η φυλλάδα, όμως, πήρε το πρώτο μισό της δήλωσης και το έκανε σημαία. Οσο και να περνάει για πανέξυπνος, είναι τόσο αμετροεπής ο Μπαρουφάκης που το παιχνίδι με τα μίντια θα του γυρίζει συνέχεια σαν μπούμερανγκ και θα τον χτυπά. Πρέπει να ξέρεις τι λες και πώς ακριβώς το λες, ώστε να μην αφήνεις περιθώρια να σε σκίσουν. Όταν όμως έχεις καλομάθει, όταν έχεις συνηθίσει να αποθεώνουν κάθε παπαριά σου, δύσκολα θα συνειδητοποιήσεις τη στροφή που έγινε και ότι από «καλύτερος» έχεις γίνει πλέον «ο άχρηστος» που έθεσε τη χώρα σε κίνδυνο. Το καλύτερο γι' αυτόν θα ήταν να εξαφανιστεί για ένα διάστημα, αλλά ένας νάρκισσος δεν μπορεί να το επιτρέψει αυτό στον εαυτό του.

Μεγάλη μπουκιά φάε

Η τελευταία ατάκα του Τσίπρα προς

τον Βαγγέλα, στη μεταμεσονύχτια συνεδρίαση της Βουλής για το δεύτερο προ-απαιτούμενο νόμο του Μνημονίου-3, δεν περιλάμβανε κανένα επιχείρημα. Ήταν μια ατάκα γεμάτη αλαζονεία: «Μπορείτε να μου εξηγήσετε ένα πράγμα; Πώς γίνεται και η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού όχι μόνο μας στηρίζει, συνεχίζει και με το παραπάνω; Πώς γίνεται σε όλες τις δημοσκοπήσεις να έχουμε διπλό σκορ; Πείτε μου εσείς! Μάλλον κάτι καταλαβαίνει καλύτερα αυτός ο σοφός λαός».

Μιας και ο Τσίπρας αναφέρεται στη λαϊκή σοφία (που δεν είναι και για... χόρταση), καλό θα ήταν να θυμάται εκείνη τη λαϊκή παροιμία που λέει «μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλη κουβέντα μη λες». Πριν απ' αυτόν, σε όχι και τόσο μακρινά χρόνια, υπήρξαν πρωθυπουργοί που πήραν μιάμιση φορά το δικό του ποσοστό. Ο λαός τους αποθέωνε. Και μετά, ο ίδιος αυτός λαός τους πήρε με τις πέτρες. Τελευταίο παράδειγμα τέτοιου πρωθυπουργού υπήρξε ο Γιωργάκης Παπανδρέου με τη νίκη του στις εκλογές του 2009. Τη συνέχεια τη γνωρίζουμε όλοι. Σήμερα δεν μπορεί ούτε στη Βουλή να μπει.

Η «Κόντρα» θα ξανακυκλοφορήσει το Σάββατο 5 Σεπτεμβρίου

Το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας είναι το τελευταίο πριν κάνουμε την καθιερωμένη διακοπή του Αυγούστου. Το επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας θα κυκλοφορήσει το Σάββατο 5 Σεπτεμβρίου.

Αναμένονται, βέβαια, γεγονότα μέσα στον Αύγουστο. Είτε ένα τρίτο πακέτο προαπαιτούμενων είτε κατάληξη των διαπραγματεύσεων για το Μνημόνιο-3 (αν και αυτό το κόβουμε κομματάκι χλομό - είναι λίγος ο χρόνος). Θα τα παρακολουθούμε συστηματικά και θα τα σχολιάζουμε από την ηλεκτρονική μας έκδοση (www.eksegersi.gr).

Περιττεύει, βέβαια, να σημειώσουμε ότι η επιστράτευση αυτής της ατάκας αποκαλύπτει μια κυνική εξουσιαστική λογική αντίθετο με ό,τι θα μπορούσε να ονομάσει κανείς αριστερό ήθος (με την πιο διασταλτική ερμηνεία και του αριστερού και του ήθους). Την κρατάμε για να τη θυμίσουμε στην τσογλαναρία της παιδικής χαράς του Μαξίμου, όταν θα φεύγει από την εξουσία ντροπισμένη, λοιδορούμενη και υβριζόμενη.

Ηθελε παρέα

Είχαμε ξεχάσει ότι υπάρχει ακόμη υπουργείο (υφυπουργείο έστω) Μακεδονίας-Θράκης. Την ύπαρξή του μας θύμισε η σημερινή ένοικός του υφυπουργός Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά, η οποία αποφάσισε για τέσσερις μέρες (από 28 μέχρι 31 Ιούλη) να διατεθούν δύο κλιματιζόμενοι χώροι στο δεύτερο όροφο του κτιρίου που στεγάζεται το υπουργείο, που θα μένουν ανοιχτοί από τις 8 το πρωί μέχρι τις 7 το απόγευμα για να υποδέχονται άτομα από ευπαθείς ομάδες. Κάποιοι κακεντρεχείς έσπευσαν να μιλήσουν για ψηφοθηρικού χαρακτήρα απόφαση, αλλά εμείς νομίζουμε ότι το θέμα είναι πιο απλό. Παρέα ήθελε η γυναίκα. Να σπάσει λίγο την ανία που αισθάνεται σ' ένα υφυπουργείο χωρίς αρμοδιότητες, στο οποίο βρέθηκε μόνο και μόνο επειδή το κόμμα Καμμένου έπρεπε να πάρει κάποια πόστα στη συγκυβέρνηση.

Για την Ελλάδα, ρε γαμώτο

Πού τον χάνεις πού τον βρίσκεις τον καθηγητή Τζέιμς Γκαλμπρέιθ, όλο στην Ελλάδα γυρίζει για να προσφέρει τις υπηρεσίες του πότε στον Γιωργάκη Παπανδρέου και πότε στον Μπαρουφάκη. Και πάντοτε αμισθί. Μεγάλη καρδιά ο καθηγητής στο πανεπιστήμιο του Τέξας. Δε θυμόμαστε τι λόγο είχε επικαλεστεί όταν δούλευε ως άμισθος σύμβουλος του Γιωργάκη, για τις υπηρεσίες προς τον Μπαρουφάκη, πάντως, επικαλέστηκε την προσωπική τους φιλία και τον «σεβασμό του στον αγώνα του ελληνικού λαού». Κατόπιν όλων αυτών, θα προτείναμε, όταν πεθάνει ο καθηγητής Γκαλμπρέιθ, να ταφεί στον κήπο των ηρώων στο Μεσολόγγι, δίπλα στον Μπάιρον.

Επειδή παραπάει το δούλεμα από διάφορα «κοράκια των αγορών», πρέπει να σημειώσουμε πως τίποτα δεν είναι τυχαίο. Δεν ξέρουμε τι ακριβώς ρόλο παίζει ο Γκαλμπρέιθ, ούτε μας αρέσει η σεναριολογία, όμως δεν ξεχνάμε ότι ήταν αυτός που άνοιξε το δρόμο για να πάει ο Τσίπρας στις ΗΠΑ, όπου προηγουμένως είχε πάρει και τον Μπαρουφάκη (στο πανεπιστήμιο του Τέξας). Το μόνο που μπορούμε να πούμε με σιγουριά είναι πως ο Τσίπρας συνεχίζει τη μυστική οικονομική διπλωματία που και οι προκάτοχοί του διεξήγαγαν. Και βέβαια, οι διάσημοι οικονομολόγοι τύπου Γκαλμπρέιθ, Στίγκλιτς, Κρούγκμαν και σία τζάμπα δε δίνουν ούτε τον πυρετό τους.

Παπαρολογία

Σκέτη παπαρολογία η ομιλία Λαφαζάνη στην εναρκτήρια πολιτική εκδήλωση του νέου κόμματος. Επαναλάμβανε τα ίδια και τα ίδια, σαν υποψήφιος πρωθυπουργός που μιλούσε σε προεκλογική συγκέντρωση του κόμματός του. Ως κορυφαία παπάρα αυτής της ομιλίας θεωρούμε το συσχετισμό της πώλησης των Financial Times «στους Γιαπωνέζους» με την επίθεση που εξαπέλυσε η αγγλική οικονομική εφημερίδα στον Λαφαζάνη και την «Αριστερή Πλατφόρμα». Πώς συνδέονται αυτά τα δύο; Ρητορικό είναι το ερώτημα. Η «παιδική χαρά της δραχμής» σε τέτοιου τύπου παπαρολογίες θα καταφεύγει, για να τονώσει τον κομματικό πατριωτισμό αυτών που την ακολουθούν.

Παντός καιρού

Ο Μανώλης Γλέζος πήγε και στη φιέστα της Κωνσταντοπούλου στη Βουλή, πήγε και στη φιέστα των Λαφαζανικών στον «Πανελλήνιο», όπου έκανε και δηλώσεις καταφερόμενος ενάντια στην «κυβέρνηση Μαξίμου» που ετοιμάζεται να υπογράψει «το χειρότερο Μνημόνιο». Η Εύη Καρακώστα, όμως, η μοναδική βουλευτίνα που έχει η συνιστώσα «Ενεργοί Πολίτες» του Γλέζου, ψήφισε «ναι» και στις δύο ψηφοφορίες για τους προαπαιτούμενους μνημονιακούς νόμους. Ναι «δαγκωτός», ούτε καν «παρών». Να υποθέσουμε ότι έχει πέσει διχόνοια στους «Ενεργούς Πολίτες» ή απλά ο Γλέζος επιβεβαιώνει για μια ακόμη φορά ότι είναι παντός καιρού;

Μπεν Χουρ

Όπως διαβάσαμε στα «Νέα», που αναφέρονται στο αφιέρωμα του αμερικανικού «New Yorker» στον Μπαρουφάκη, ο «ροκ σtar» υπουργός, δυο μέρες μετά την ορκωμοσία του συνάντησε τον ντοκιμαντερίστα Γιώργο Αυγερόπουλο και την κόρη του αείμνηστου Δημήτρη Χριστούλα και «άφησε ένα λουλούδι στο κυπαρίσσι στο σημείο όπου πέθανε ο Χριστούλας». Δεν είχε ειδοποιήσει τον Τύπο, ούτε ανέφερε ποτέ τίποτα, αλλά είχε αφήσει τον Αυγερόπουλο να το κινηματογραφήσει! Επειδή αυτή η περιγραφή θυμίζει καθαρά «στήσιμο για γύρισμα» κι επειδή όταν ο Μπαρουφάκης ψήφισε στο δημοψήφισμα είδαμε στα πλάνα τον Αυγερόπουλο να τον τραβά με μια κάμερα (και μας έκανε εντύπωση), αναρωτιόμαστε μήπως ο γνωστός ντοκιμαντερίστας γυρίζει το «AGORA 2» με πρωταγωνιστή τον Μπαρουφάκη. Πλάκα θα είχε.

ZOOM

Ψευτοδιλημμάτων συνέχεια

Όπως έχει επισημανθεί από τις στήλες της «Κόντρας», τα ψευτοδιλήμματα αποτελούν βασικό στοιχείο της αστικής πολιτικής -ιδιαίτερα σε περιόδους πολιτικής κρίσης- διότι μέσω αυτών επιτυγχάνεται η αναγκαία για τον κοινωνικό έλεγχο αποπολιτικοποίηση των λαϊκών μαζών. Γιατί τι άλλο εκτός από αποπολιτικοποίηση είναι τα ψευτοδιλήμματα, που υποκαθιστούν τη γνώση και την κρίση με γηπεδικού τύπου πολώσεις; Τα ψευτοδιλήμματα είναι ένας γερός σοβάς που έρχεται να καλύψει την πραγματικότητα, εμποδίζοντας τη διεύθυνση στο βάθος των πραγμάτων, όπου βρίσκεται η ουσία τους.

Το κεντρικό ψευτοδιλήμμα με το οποίο τα αστικά ΜΜΕ προσπαθούν να «σοβατίσουν» σήμερα την πολιτική συζήτηση είναι το «ευρώ ή δραχμή». Η πολιτική πραγματικότητα, όμως, με τον Αρμαγεδδώνα του Μνημόνιου-3 (ακόμη δεν έχουμε δει τίποτα) και την εσωτερική κρίση που αναπόφευκτα προκλήθηκε στον κυβερνώντα ΣΥΡΙΖΑ, δημιουργεί εκ των πραγμάτων ένα μεγάλο ερώτημα: άλλα μας είχατε τάξει, γιατί δεν έγιναν; Ακόμη κι αν θεωρήσουμε προεκλογική ρητορική υπερβολή το «εμείς θα παίζουμε τη λύρα και οι αγορές θα χορεύουν πεντοζάλη», μας είχατε πει ότι τα Μνημόνια τελειώνουν και η Μέρκελ θ' αναγκαστεί να το αποδεχτεί αυτό. Γιατί δεν έγινε;

Απάντηση σ' αυτό το ερώτημα δεν πρόκειται να δοθεί, για ευνόητους λόγους. Το πεδίο της απάντησης μετατοπίζεται εκεί που ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί ότι είναι επικοινωνιακά δυνατός: «Εμείς δεν είμαστε σαν τους άλλους, που παραδίνονταν εκ των προτέρων. Εμείς παλέψαμε έξι μήνες, ματώσαμε, κάναμε τα πάντα. Αυτό που καταφέραμε είναι το καλύτερο στις δεδομένες συνθήκες, με τον δυσμενή συσχετισμό δυνάμεων». Η απάντηση από την εσωτερική αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι δεν έκαναν ό,τι μπορούσαν. Επειδή, όμως, αυτό δεν πιάνει (βλέπετε όλοι μαζί στήριζαν το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης») η πλευρά των Λαφαζανικών αναγκάζεται να παρουσιάσει την «εναλλακτική λύση» της, που περιλαμβάνει τα πάντα: «αμφισβήτηση του ευρωενωσιακού κατεστημένου και της ευρωζώνης - ρήξη από τη σκοπιά ενός προοδευτικού προγράμματος μετάβασης, με το καθεστώς εθνικής υποτέλειας, με το νεοφιλελευθερισμό και τα μεγάλα εγχώρια οικονομικά συμφέροντα - εθνικοποίηση-κοινωνικοποίηση των τραπεζών - να περάσουν υπό δημόσια ιδιοκτησία, δημόσια διαχείριση, δημόσιο και κοινωνικό έλεγχο και να ανασυγκροτηθούν ως τέτοιες όλες οι στρατηγικές επιχειρήσεις της χώρας, όλα τα στρατηγικά δίκτυα, όλες οι στρατηγικές υποδομές και τα ειδικής αξίας ακίνητα φιλέτα - ανάγκη μιας μεγάλης αναδιανομής πλούτου σε βάρος των πολύ μεγάλων εισοδημάτων, των μεγάλων περιουσιών, των μεγάλων κερδών και του απέραντου μαύρου χρήματος» κτλ. κτλ. (τα εντός εισαγωγικών είναι αποσπάσματα από την ομιλία Λαφαζάνη στην πρόσφατη εκδήλωση της ιστοσελίδας Iskra).

Αν προσέξουμε λίγο, θα διαπιστώσουμε ότι αυτά που λέει η πλευρά Λαφαζάνη είναι πράγματα που αναφέρει το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ (αυτό που είναι

καταχωνιασμένο, έχοντας αντικατασταθεί από το «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης»), ενώ η πλευρά Τσίπρα επικαλείται την «εντολή» που είχε από τις εκλογές του περασμένου Γενάρη, που ήταν «εντολή παραμονής στο ευρώ». Θυμίζει δε η πλευρά Τσίπρα ότι και προεκλογικά και στη διάρκεια του εξαμήνου της διαπραγμάτευσης ποτέ δεν τέθηκε από την πλευρά Λαφαζάνη (πλην κάποιων στελεχών όπως ο Λαπαβίτσας) ζήτημα ρήξης με την ευρωζώνη. Ούτε καν την περίοδο του δημοψηφίσματος. Η κυβέρνηση ξεκαθάρισε ότι το δημοψήφισμα δεν σημαίνει «όχι στο ευρώ», ο Τσίπρας δεσμεύτηκε ότι θα πάρει το όχι και θα φέρει συμφωνία μέσα σε 48 ώρες και η πλευρά Λαφαζάνη δεν υποστήριξε το αντίθετο, δεν έβαλε ως επιλογή -τελευταία έστω- και την έξοδο από το ευρώ. Οπότε -καταλήγει- αφού εξαντλήσαμε όλα τα διαπραγματευτικά μας όπλα και εξαντληθήκαμε, δεν είχαμε άλλη επιλογή από το να αποδεχτούμε το μοιραίο, αφού ως εναλλακτική λύση είχαμε ή μια άτακτη χρεοκοπία ή το συντεταγμένο Grexit του Σόιμπλε, επιλογές που και οι δύο ήταν εκτός της «λαϊκής εντολής» των εκλογών.

Στην πραγματικότητα, και οι δυο πλευρές λένε ψέματα, δημιουργώντας ένα καινούργιο ψευτοδιλήμμα, παραλλαγή του «ευρώ ή δραχμή».

Η πλευρά Τσίπρα προσπαθεί να πείσει τον ελληνικό λαό ότι έκανε τα πάντα, αλλά προσέκρουσε σε τοίχο! Δεν ήξερε ότι θα συμβεί αυτό; Υπερεκτιμήσαμε τις δυνατότητες δημοκρατικής λειτουργίας στην Ευρώπη, λένε, επιστρατεύοντας ένα επιχείρημα κυριολεκτικά γελοίο. Ποντάρουν στο ότι τα γελοία μπορούν να περάσουν σ' αυτό που ονομάζεται «κοινή γνώμη», όταν δεν υπάρχει «αντίπαλο δέος». «Αντίπαλο δέος» δεν μπορεί ν' αποτελέσει η φθαρμένη ΝΔ και το ακόμη πιο φθαρμένο ΠΑΣΟΚ (για το Ποτάμι δεν το συζητάμε καν, αφού από την αρχή είχε δηλώσει: «φέрте όποια συμφωνία να 'ναι κι εμείς θα την ψηφίσουμε»). Επομένως, κυριαρχεί ο «ρεαλισμός» του «κάναμε ό,τι μπορούσαμε». Και ο Τσίπρας εμφανίζεται στις δημοσκοπήσεις ως «ο κυρίαρχος του παιχνιδιού», βάσει της κυριαρχίας αυτού του «ρεαλισμού».

Βέβαια, αυτού του τύπου οι ψευδείς συνειδήσεις είναι ευμετάβλητες. Κάποια στιγμή (όχι πολύ μακρινή), ο ίδιος κόσμος που υποτάσσεται μοιρολατρικά στο «ρεαλισμό» θα αγανακτήσει από την ασκούμενη πολιτική (προς το παρόν βρίσκεται υπό το σοκ που προκάλεσε η απειλή του Grexit) και θα στραφεί ενάντια στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Τότε, αυτοί που καλλιεργούν τη μοιρολατρία του «ρεαλισμού του αναπόφευκτου», θα βγάλουν μπροστά αυτό που ήδη υποστηρίζει η αντιπολίτευση: ότι τα πράγματα θα ήταν πολύ καλύτερα, αν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχανε ένα εξάμηνο με ερασιτεχνισμούς και μπαρουφάκεια πειράματα, που εκνέυρισαν τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, έσπασαν την εμπιστοσύνη και τους έκαναν να επιβάλουν μέτρα σκληρότερα απ' αυτά του mail Χαρδούβελη. Κοντολογίς, αυτό που σήμερα φαίνεται σαν το ισχυρό χαρτί του Τσίπρα θα γυρίσει σαν μπούμερανγκ και θα χτυπήσει αυτόν και την παρέα του. Προς το παρόν, όμως, μας

απασχολεί η θεωρία του «ρεαλισμού», η θεωρία για τη «συνθηκολόγηση που ήρθε μετά από σκληρή μάχη».

Είχαμε επισημάνει έγκαιρα, πριν τις εκλογές αλλά και καθ' όλη τη διάρκεια της διαπραγμάτευσης, ότι αυτή θα ήταν η κατάληξη. Επιμέναμε σ' αυτή την άποψη ακόμη και τις στιγμές που το «δράμα» κορυφωνόταν. Η μόνη επιφύλαξη που κρατήσαμε (στην τελευταία φάση) ήταν μη τυχόν και συμβεί κάποιο «ατύχημα». Τελικά δε συνέβη και έφτασαν σε μια συμφωνία που θα ήταν λιγότερο ταπεινωτική αν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε την ανάγκη ν' αντιμετωπίσει το εσωτερικό του πρόβλημα και να εξομαλύνει κάπως στα μάτια του ελληνικού λαού την πορεία του προς το Μνημόνιο-3. Όταν προκηρύχτηκε το δημοψήφισμα, ήμασταν σίγουροι ότι πάνε για συμφωνία. Ήταν το τελευταίο πολιτικάντικο παιχνίδι τους, όχι έναντι των δανειστών (που δεν υπήρχε περίπτωση να «μασήσουν»), αλλά έναντι του ελληνικού λαού.

Δε θεωρούμε ότι ακόμη και η «παιδική χαρά» του Μαξίμου δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει πως θα πάει σε καινούργιο Μνημόνιο. Από την πρώτη στιγμή το ήξερε αυτό. Γι' αυτό και με το που ορκίστηκε πρωθυπουργός και πήρε το αεροπλάνο για Παρίσι-Ρώμη-Βρυξέλλες ο Τσίπρας το πρώτο που πέταξε στα σκουπίδια ήταν το (υποτιθέμενο) αίτημα για «διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους». Γι' αυτό μέσα σ' ένα εικοσαήμερο διαπραγματεύσεων είχαν υπογράψει τη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη. Ενδεχομένως να ήλπιζαν ότι θα πετύχουν κάτι καλύτερο, πείθοντας το γερμανογαλλικό άξονα για τις προθέσεις τους (αυτό το νόημα είχε η καραμέλα της «πολιτικής διαπραγμάτευσης» που πιπίζαν συνεχώς), όμως ήταν από την αρχή σίγουροι ότι στο τέλος θα υπογράψουν ένα νέο Μνημόνιο. Αν το υπέγραφαν από την αρχή, το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν τώρα θα ήταν πολύ μεγαλύτερο, καθώς δε θ' αγκάλιαζε μόνο μια ομάδα του κομματικού δυναμικού του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και λαϊκές μάζες. Ενώ τώρα, με τη βοήθεια από τη μια του κλίματος που δημιούργησαν οι κυνικοί ιμπεριαλιστικοί εκβιασμοί και από την άλλη της στήριξης που προσφέρουν στον Τσίπρα τα αστικά ΜΜΕ, έχουν καταφέρει να δημιουργήσουν ως (προσωρινή) παρακαταθήκη το «πέσαμε μαχόμενοι ηρωικά», που μπορεί να τους προσφέρει μια ακόμη εκλογική νίκη, αν οι εκλογές γίνουν σχετικά σύντομα. Αλλωστε, οι βασικοί τους πολιτικοί αντίπαλοι στις εκλογές, η ΝΔ, το Ποτάμι και το ΠΑΣΟΚ, έχουν βάλει την υπογραφή τους και στο Μνημόνιο-3 κι αυτό δεν αλλάζει ό,τι κι αν λένε.

Βοήθεια στην ομάδα Τσίπρα προσφέρει -όσο κι αν αυτό φαίνεται παράξενο- και η ομάδα Λαφαζάνη με την επιχειρηματολογία που αναπτύσσει. Τυχαίο είναι, νομίζετε, που ο πιο περιζήτητος αυτής της ομάδας από τα ραδιοκάναλα είναι ο φαιδρός Λεωτσάκος; Μ' αυτά που λέει βοηθάει την προπαγάνδα ενάντια στο «κόμμα της δραχμής» και αυξάνει τη συσπείρωση της ομάδας Τσίπρα. Όταν αυτή η συσπείρωση καταγράφεται στα γκάλοπ (με το απαραίτητο «σπρώξιμο», φυσικά), τότε η ομάδα Τσίπρα βοηθιέται και εσωκομματικά, καθώς συσπειρώνει τους τα-

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Αποδέκτες οι μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, βασικά γαλλικές και γερμανικές

Παραμύθι η ανάπτυξη μέσω «πακέτου Γιούνκερ»

Πίνακας 1. Χρηματοδότηση της ΕΕ διαθέσιμη για την ελληνική οικονομία και κοινωνία (2014-2020, σε εκατ. ευρώ)

ΜΕΡΟΣ 1: Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία (ΕΑΕΤ), ΠΑΝ, FEAD, ΕΓΤΕ	Διαθέσιμα ποσά για την περίοδο 2014-2020	Ήδη καταβληθέντα ποσά (2014 – τέλη Μαΐου 2015)
Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ)	8 397	230
Ταμείο Συνοχής (ΤΣ)	3 247	92
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ)	3 691	104
Πρωτοβουλία για την απασχόληση των νέων (ΠΑΝ-ΥΕΙ)	172	54
Ταμείο Ευρωπαϊκής Βοήθειας προς τους Απόρους (TEBA-FEAD)	281	31
Γεωργία - Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ)	4 718	0
- Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ)	15 074	3972
Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ)	389	0
Υποσύνολο μέρος 1	35 969	4 483

ρος, όπως μπορεί να διαπιστώσετε από τον πίνακα που δημοσιεύουμε.

Μόνο τα 3.691 εκατ. ευρώ από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και τα 172 εκατ. ευρώ της Πρωτοβουλίας για την Ανάπτυξη Νέων πηγαίνουν είτε για την απασχόληση, είτε για επιδόματα ανεργίας, είτε για τα λεγόμενα προγράμματα κατάρτισης. Πρόκειται για τα προγράμματα που χρησιμοποιήθηκαν από τις προηγούμενες κυβερνήσεις και τώρα χρησιμοποιούνται από τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου για την απασχόληση, είτε για επιδόματα ανεργίας, χωρίς να δημιουργούνται πραγματικά νέες θέσεις εργασίας. Στα τέλη της δεκαετίας του '90, το υπουργείο Εργασίας είχε κάνει μια έρευνα για να διαπιστωθεί κατά πόσο αυτά τα προγράμματα συνέβαλαν στην αύξηση της απασχόλησης. Από την έρευνα διαπιστώθηκε ότι η επίδραση αυτών των προγραμμάτων στην απασχόληση ήταν ασήμαντη και γι' αυτό η τότε πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας (Δ. Ρεππας) αρνήθηκε να δημοσιοποιήσει επίσημα την έρευνα, παρά τις συνεχείς οχλήσεις μας.

Τα 15.074 εκατ. ευρώ του ΕΓΤΕ (Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων) πηγαίνουν ως άμεσες ενισχύσεις στους αγρότες. Οι ενισχύσεις αυτές δεν οδηγούν σε ανάπτυξη, δεν δημιουργούν θέσεις εργασίας, αλλά μόνο ενισχύουν το μικρό εισοδήμα τους από την πώληση των αγροτικών προϊόντων.

Από μερικά από τα υπόλοιπα διαρθρωτικά ταμεία δημιουργούνται θέσεις εργασίας, όχι όμως κάτι το σημαντικό.

Πολλοί, ευρωλόγιοι παρουσιάζουν τη χρηματοδότηση απ' αυτά τα ταμεία ως κάτι το σημαντικό για την ελληνική οικονομία και τον ελληνικό λαό, όμως τα πράγματα κάθε άλλο παρά έτσι είναι, όπως θα δούμε.

την ψευδή συνείδηση του ευεργετούμενου, που πρέπει να χρωστάει και χάρη στους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές.

Μέχρι τώρα έχουν «τρέξει» δύο προγραμματικές περιόδοι (2000-2006 και 2007-2013) και έγινε φανερό ότι από τα διαρθρωτικά ταμεία και την ΚΑΠ δεν είχαμε στην Ελλάδα καμία ουσιαστική ανάπτυξη και αύξηση της απασχόλησης. Και βέβαια, δεν πρόκειται να γίνει κάτι διαφορετικό στην τρέχουσα προγραμματική περίοδο (2014-2020).

Η σχετική αναφορά στο ανακοινωθέν-απόφαση της Ευρωσυνόδου αφήνει θολά να εννοηθεί ότι θα ΚΑΠ και άλλη χρηματοδότηση της Ελλάδας, εκτός από τα διαρθρωτικά ταμεία και την ΚΑΠ, και ότι αυτή η πρόσθετη χρηματοδότηση των 35 δισ. θα προέλθει από το «πακέτο Γιούνκερ». Όπως θα δούμε στη συνέχεια, όμως, με το «πακέτο Γιούνκερ» τέθηκαν άλλοι στόχοι από τους εμπνευστές του (τον Γιούνκερ και τους ηγέτες του γερμανογαλλικού άξονα). Μπορεί στην αρχή η Μέρκελ να είχε τις επιφυλάξεις της, αλλά στη συνέχεια, μετά την ικανοποίηση των γερμανικών απαιτήσεων, συμφώνησε με την πρόταση του Γιούνκερ. Έτσι, η πρόταση του Γιούνκερ έγινε ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και στη συνέχεια σχέδιο Κανονισμού για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Στρατηγικών Επενδύσεων (ΕΤΣΕ).

Σύμφωνα με την Κομισιόν, η ίδρυση του ΕΤΣΕ υπαγορεύτηκε από την ανάγκη για αύξηση των επενδύσεων στην ΕΕ, οι οποίες έχουν μειωθεί κατά 15% σε σχέση με το 2007, που ήταν η χρονιά με τις μεγαλύτερες επενδύσεις. Από τους εμπνευστές της πρότασης κριθήκε, ότι «**οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται συνενωθεί να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο ΕΕ.**»

Στην αρχή, οι πόροι του ΕΤΣΕ θα προέρχονταν από τον προϋπολογισμό της ΕΕ και από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ). Συγκεκριμένα, στον προϋπολογισμό της ΕΕ θα εισαχθεί εγγύηση ύψους 16 δισ. ευρώ, ενώ από την ΕΤΕπ θα διατεθούν 5 δισ. ευρώ για την ενίσχυση του ταμείου. Η ΕΕ βάζει αυτή την εγγύηση προκειμένου να «δελεαστούν» μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, βασικά από τη Γαλλία και τη Γερμανία (αυτή είναι δική μας εκτίμηση, γιατί προφανώς γι' αυτές τις εταιρίες θα συγκροτηθεί το ΕΤΣΕ), και ν' αποφασίσουν να συμμετάσχουν σε επενδύσεις που θα τους υποδειχθούν από το ΕΤΣΕ.

Οι εμπνευστές της ίδρυσης του ΕΤΣΕ ισχυρίζονται ότι με αυτά τα 21 δισ. ευρώ θα δελεαστούν οι μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις και θα επενδύσουν 315 δισ. ευρώ, πολλαπλασιάζοντας έτσι κατά 15 φορές το αρχικό κεφάλαιο! Θα ξεστρατίζαμε από το στόχο μας αν εξετάζαμε τις προοπτικές συγκέντρωσης από το ΕΤΣΕ του 15πλάσιου του αρχικού του κεφαλαίου, μέσω προσέκλυσης ιδιωτών. Αυτό που μας ενδιαφέρει εδώ είναι να δείξουμε ότι το «πακέτο Γιούνκερ» θα χρησιμοποιη-

θεί από τις μεγάλες γαλλο-γερμανικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις για να κατασκευάσουν κάποια μεγάλα έργα, που θα τα επιλέξει το ΔΣ του ΕΤΣΕ με τη συνδρομή διάφορων συμβούλων και επιτροπών που θα συγκροτήσει. Θα είναι δε τόσο ασφυκτικός ο έλεγχος του ΕΤΣΕ, που καμία από τις αποφάσεις του ΔΣ του δε θα υλοποιηθεί αν δεν έχει εγκριθεί είτε από την Επιτροπή είτε από την ΕΤΕπ.

Όπως αναφέρεται στην Ανακοίνωση της Επιτροπής («Ένα Επενδυτικό Σχέδιο για την Ευρώπη», σελίδα 10), το ΕΤΣΕ «θα στηρίζει στρατηγικές επενδύσεις ευρωπαϊκής σημασίας σε υποδομές». Θα πρέπει να είναι κανείς εξαιρετικά αφελής για να πιστέψει ότι αυτές οι στρατηγικές επενδύσεις ευρωπαϊκής σημασίας αφορούν την Ελλάδα. Θα στηριχτούν μόνο επενδύσεις που αφορούν τις υποδομές των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων της Ευρώπης και πρωτίστως του γερμανογαλλικού άξονα. Επενδύσεις που θα διεκπεραιώσουν μονοπωλιακοί όμιλοι αυτών των χωρών. Δεν αποκλείουμε να υπάρξει και κάποιο έργο ή επένδυση ευρωπαϊκής σημασίας που θα γίνει στην Ελλάδα, οπότε μπορεί να δημιουργηθούν κάποιες θέσεις εργασίας. Η επίδραση στον τομέα της απασχόλησης, όμως, θα είναι μικρής σημασίας.

Γίνεται λοιπόν φανερό, ότι δεν πρόκειται να δοθούν στην Ελλάδα επιπλέον 35 δισ. ευρώ, πέραν αυτών που αφορούν τα διαρθρωτικά ταμεία και την ΚΑΠ, όπως κατά καιρούς λέγεται από διάφορους και όπως εμμέσως πλην σαφώς υπονοείται στην ανακοίνωση-απόφαση της Ευρωσυνόδου στις 12-13 Ιουλίου. Για λόγους καθαρά προπαγανδιστικούς πήραν τα κονδύλια που είναι ήδη εγκεκριμένα από τα διαρθρωτικά ταμεία και την ΚΑΠ για την τρέχουσα προγραμματική περίοδο (2014-2020) και τα παρουσίασαν ως δήθεν προϊόν της διαπραγμάτευσης. Το μοναδικό προϊόν αυτής της διαπραγμάτευσης είναι το Μνημόνιο-3.

Και αστικά έντυπα στην Ελλάδα έχουν σημειώσει πως τα 35 δισ. δεν είναι νέα κονδύλια, αλλά αυτά που έχουν ήδη εγκριθεί και «τρέχουν», όμως σύγχυση συντηρείται, γιατί είναι λίγος ο κόσμος που διαβάζει τις οικονομικές σελίδες. Όταν ο Τσίπρας και τα άλλα ξεδιάντροπα, ότι δήθεν το δημοψήφισμα βοήθησε για να φτάσουν σε μια καλύτερη συμφωνία, η οποία περιλάμβανε και αναπτυξιακά κονδύλια, όταν ο ακόμα πιο ξεδιάντροπος Γιούνκερ επαναλαμβάνει συνεχώς «έως 35 δισ. στη διάθεση της Ελλάδας», δεν είναι και τόσο δύσκολο ένας κόσμος να φάει το παραμύθι και να ονειρεύεται ανάποδα, όπως ακριβώς ο πεινασμένος ονειρεύεται καρβέλια. Προς το παρόν, εκείνο που υπάρχει είναι μια νέα καπιταλιστική ύφεση για το 2015, η οποία υποδεικνύεται με ξεπεράσει το 4% και που σίγουρα δε θα γίνει ανάπτυξη (ούτε μεγέθυνση δεκαδίκια της μονάδας) ούτε το 2016. Η ανεργία θα αυξηθεί και τα νέα χαράκια που προστίθενται στα παλιά θα κάνουν ακόμη πιο φεαλική τη ζωή των λαϊκών οικογενειών.

Σημασία έχουν τα ίδια τα μέτρα και όχι πότε θα ψηφιστούν

Ούτε ένας, ούτε δύο, ούτε τρεις. Συνολικά 54 είναι τα μέλη των τεχνικών κλιμακίων της τρόικας, που κάνουν τη δουλειά της καταγραφής των στοιχείων και της διατύπωσης των σεναρίων, ώστε να αναλάβουν μετά οι (τέσσερις πλέον) τρόικανοί τη δουλειά της διαπραγμάτευσης με τους υπουργούς. Αυτοί οι 54 τεχνοκράτες, κάμποσοι από τους οποίους είναι Έλληνες, ενώ οι περισσότεροι ασχολούνται από το 2010 μ' αυτή τη δουλειά, ξέρουν πλέον πολύ καλά τι να ψάξουν, ξέρουν τη νομοθεσία, ξέρουν όλα τα λογιστικά δεδομένα της λεγόμενης γενικής κυβέρνησης. Κάνουν την ουσιαστική δουλειά, έτσι που οι προϊστάμενοί τους να διαμορφώσουν τις απαιτήσεις τους και να είναι σε θέση να απαντήσουν αμέσως σε κάθε ζήτημα που θα τεθεί από τη μεριά της κυβέρνησης.

Παρά ταύτα, τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου απασχολεί το πού θα γίνουν οι διαπραγματεύσεις. Ο κυρ-Αλέκος ο Φλαμπούραρης έδωσε το καφενειακού τύπου τηλεοπτικού σόου του, λέγοντας ότι γίνεται προσφορά να σταλούν οι τρόικανοί σε «ριζόρτα», όμως οι τρόικανοί ήρθαν για δουλειά και όχι για μπάνια και έτσι τα δεκάδες δωμάτια που είχαν κλειστεί στο Καρβούρι ακυρώθηκαν και οι τρόικανοί εγκαταστάθηκαν στο Χίλτον. Επίσης, «δεν κερδήθηκε» αυτό που έλεγε ο κυρ-Αλέκος, δηλαδή οι τρόικανοί να μην πηγαίνουν στα υπουργεία. Όπως ανακοίνωσε (με ποη παρέρ) την Τρίτη το υπουργείο Οικονομικών, «οι συζητήσεις γίνονται στο χώρο διαμονής των θεσμών και οπότε χρειάστηκε εκπρόσωποι των θεσμών συναντηθήκαν με Έλληνες αξιωματούχους στην Τράπεζα της Ελλάδος και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους». Δε χρειάζεται, προς το παρόν τουλάχιστον, να πάνε και πουθενά αλλού. Στο ΓΛΚ και στην ΤτΕ υπάρχουν όλα τα στοιχεία που χρειάζονται.

Όσο για τη διαπραγμάτευση, θα δούμε αν θα χρειαστεί να συναντηθούν με τους υπουργούς, όπως γίνονταν παλιά. Ισως επιλεγεί η μέθοδος της διαπραγμάτευσης μόνο με την ομάδα του υπουργείου Οικονομικών, με την οποία έγινε και η μέχρι τώρα διαπραγμάτευση. Οι υπόλοιποι υπουργοί θα κληθούν απλά να βάλουν την υπογραφή τους κάτω από τα νομοσχέδια που θα ετοιμάσει ο Σαγιάς σύμφωνα με όσα θα έχει συμφωνήσει ο Τσακαλώτος.

Θέατρο

Τι σημασία έχουν, όμως, όλ' αυτά; Λέτε οι τεχνوکράτες της τρόικας να έχουν καμιά ιδιαίτερη όρεξη να τρέψουν από υπουργείο σε υπουργείο, να έχουν τις κάμερες καταπλάτους και να τρώνε μούντζες από τους περαστικούς; Συγγνωί τεχνοκράτες είναι, όχι τηλεοπτικοί αστέρες. Από τη στιγμή που τα τεχνικά τους κλί-βάρια μαζεύουν ελεύθερα όλα τα στοιχεία, αυτοί δεν έχουν κανένα πρόβλημα να δέχονται τους Έλληνες

διαπραγματευτές στο «Χίλτον». Θα αισθάνονται και εντός έδρας μάλιστα. Κι αν χρειαστεί να μαζέψουν κι άλλα στοιχεία, θα ξαναστείλουν τους τεχνοκράτες βοηθούς τους εκεί που υπάρχουν τα στοιχεία. Κι έτσι από τη μεριά της κυβέρνησης.

Προς τι, λοιπόν, όλο αυτό το θέατρο, όταν οι τρόικανοί θα κάνουν τη δουλειά τους με κάθε άνεση; Πρόκειται για τη δημιουργία μιας ακόμη ψευδούς εικόνας και σ' όσους πίασε. Αυτό είναι το δόγμα όλων των αστικών κυβερνήσεων, όταν στερούνται επιχειρημάτων ουσίας, και το εφαρμόζει με συνέπεια και ο ΣΥΡΙΖΑ, αποδεικνύοντας ότι η «πρώτη φορά Αριστερά» δεν είναι παρά μια επανάληψη της πασοκο-δεξιάς ακόμα και στο στίλ του πολιτεύεσθαι. Τώρα τα καουμπούλια της «σκληρής διαπραγμάτευσης» και της «δημιουργικής ασάφειας» δεν μπορούν να επαναληφθούν, η κυβέρνηση είναι πιασμένη γερά στο δόκανο των δανειστών, ο Τσίπρας έχει δεσμευτεί ενόπιον της ελληνικής αστικής τάξης ότι θα ολοκληρώσει το Μνημόνιο-3, θα πάρει το δάνειο, θα ψηφίσει όλα τα προαπαιτούμενα που θα ζητηθούν και μετά θα πάει σε εκλογές για να ξεκαθαρίσει το πολιτικό τοπίο. Έτσι, το μόνο που έχουν σε επίπεδο προπαγάνδας είναι να πουν ότι επί των ημερών τους οι υπουργοί συναντιούνταν με την τρόικα στο «Χίλτον» και όχι στα υπουργεία τους.

Όσο για τη διαπραγμάτευση, θα δούμε αν θα χρειαστεί να συναντηθούν με τους υπουργούς, όπως γίνονταν παλιά. Ισως επιλεγεί η μέθοδος της διαπραγμάτευσης μόνο με την ομάδα του υπουργείου Οικονομικών, με την οποία έγινε και η μέχρι τώρα διαπραγμάτευση. Οι υπόλοιποι υπουργοί θα κληθούν απλά να βάλουν την υπογραφή τους κάτω από τα νομοσχέδια που θα ετοιμάσει ο Σαγιάς σύμφωνα με όσα θα έχει συμφωνήσει ο Τσακαλώτος.

Πολιτικός χρόνος

Το επόμενο πρόβλημα που ανέκυψε, δημογραφώντας ήδη ένα νέο υποσύνθετο, είναι αν θα απαιτηθεί και τρίτο πακέτο προαπαιτούμενων οι ρυθμίσεις για την κατάργηση της πρόωρης σύνταξης και η κατάργηση της φοροαπαλλαγής στο αγροτικό πετρέλαιο. Και ο Τσακαλώτος επαναλαμβάνει με ραστακούς; Συγγνωί τεχνοκράτες είναι, όχι τηλεοπτικοί αστέρες. Από τη στιγμή που τα τεχνικά τους κλί-βάρια μαζεύουν ελεύθερα όλα τα στοιχεία, αυτοί δεν έχουν κανένα πρόβλημα να δέχονται τους Έλληνες

πτουν ούτε από τη συμφωνία της Συνόδου Κορυφής [12.07.2015], ούτε από τις επιστολές του υπουργού Ευκλείδη Τσακαλώτου προς ΕΣΜ, ούτε από τις έως σήμερα συζητήσεις με τους θεσμούς». Αφού δεν προκύπτει τρίτο πακέτο ούτε από τις «έως σή-το έχουμε συμφωνήσει με τους θεσμούς», τότε γιατί χρειάστηκε, πριν καν καταφθάσουν στην Αθήνα τα γκεσέ-τρα της τρόικας, να τηλεφωνήσει ο Τσίπρας στον Ολάντ και να ζητήσει τη βοήθειά του; Το τηλεφώνημα Τσίπρα στον Ολάντ γι' αυτό το θέμα δεν προέκυψε από «ράδιο αρβύλα», αλλά από δηλώσεις «κυβερνητικής πηγής» στο ΑΠΕ-ΜΠΕ.

Η αναπληρώτρια εκπρόσωπος της Κομισιόν Μίνα Αντρέεβα έκανε την περασμένη Δευτέρα στις Βρυξέλλες μια δήλωση που θα τη ζήλευε η Πυθία. «Οι μεταρρυθμίσεις που ήταν αναγκαίες για την έναρξη των διαπραγματεύσεων μεταξύ των θεσμών και των ελληνικών αρχών για το νέο πρόγραμμα στήριξης ολοκληρώθηκαν εγκαίρως και με συνολικά ικανοποιητικό τρόπο, βάσει της συμφωνίας της 12ης Ιουλίου», είπε. Αμέσως όμως έπαιξε να συμπληρώσει: «Θα απαιτηθεί να θεμοθετηθούν κάποιες μεταρρυθμίσεις πριν την εκταμίευση της πρώτης δόσης από τον ΕΣΜ». Μ' άλλα λόγια, επιβεβαίωσε ότι υπάρχει θέμα τρίτου πακέτου μέτρων, όμως αυτά δε θα είναι προαπαιτούμενα για να ξεκινήσουν οι διαπραγματεύσεις για το Μνημόνιο-3, αλλά προαπαιτούμενα για την εκταμίευση της πρώτης δόσης.

Μας δουλεύουν. Όλοι τους. Και η εκπρόσωπος της Κομισιόν και η κυβέρνηση. Ας δούμε τα δεδομένα. Πότε πρέπει να πληρώσει η Ελλάδα το αουτοσυντάκτο ομόλογο που διακρατεί η ΕΚΤ; Στις 20 Αυγούστου. Αρα, μέχρι τότε πρέπει να παρθούν δανεικά. 'Η θα κλείσει η διαπραγμάτευση για το Μνημόνιο-3, οπότε για την εκταμίευση της πρώτης δόσης θα απαιτηθεί να νομοθετηθούν κάποια προαπαιτούμενα. Και στη μια και στην άλλη περίπτωση η τρόικα είναι αυτή που θα καθορίσει τα προαπαιτούμενα, οπότε τα προαπαιτούμενα θα είναι τα ίδια.

Γ' αυτό λέμε ότι μας δουλεύουν.

Κυρίως η κυβέρνηση. Ξέρει πολύ καλά ότι με τα δύο πρώτα πακέτα προαπαιτούμενων δεν της κάλυψαν τις δανειακές ανάγκες για Ιούλη και Αύγουστο, όπως έλεγε αρχικά ο Τσίπρας, αλλά μόνο για τον Ιούλη. Αρα, τον Αύγουστο θα της δώσουν δανεικά μόνο με τον όρο νέων προαπαιτούμενων. Ποτέ δε δόθηκε δόση χωρίς προαπαιτούμενα, ούτε τώρα πρόκειται να δοθεί. Η ίδια η κυβέρνηση έχει ήδη στην καβάντζα κάποια προαπαιτούμενα. Στην αρχική μορφή του πρώτου προαπαιτούμενου νομοσχεδίου, που διέρρευσε, υπήρχαν και οι διατάξεις για την κατάργηση της πρόωρης σύνταξης. Νομοτεχνικά κακογραμμένες, αλλά υπήρχαν. Συγκεκριμένα προβλεπό-ταν:

«Από 01.01.2023 τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης για θεμελιώση συνταξιοδοτικού δικαιώματος για τη λήψη πλήρους σύνταξης λόγω γήρατος των κάθε κατηγορία ασφαλισμένων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης & Κοινωνικής Αλληλεγγύης, το Δημόσιο και την Τράπεζα της Ελλάδος είναι το 62ο έτος της ηλικίας με 40 έτη ασφάλισης ή 12.000 ημέρες ασφάλισης και το 67ο έτος της ηλικίας με 15 έτη ή 4.500 ημέρες ασφάλισης (...). Τα προβλεπόμενα μέχρι 30.06.2015 μικρότερα από τα ανωτέρω όρια ηλικίας συνταξιοδότησης προσαρμόζονται σταδιακά και αυξάνονται, αρχής γενομένης από 01.07.2015 κατά 6 μήνες ανά έτος μέχρι και το έτος 2022».

Αφού, λοιπόν, το βασικότερο από τα προαπαιτούμενα του τρίτου πακέτου υπάρχει ήδη στην καβάντζα, προς τι η φασαρία; Η κυβέρνηση θέλει, καταρχάς, να κερδίσει λίγο πολιτικό χρόνο, καθώς βρίσκονται σε εξέλιξη και οι εσωτερικές διαδικασίες στον ΣΥΡΙΖΑ. Δεύτερο και αποσιωπούμενο, θέλει να «δέσει» ότι αυτά τα προαπαιτούμενα θα είναι για την υπογραφή του Μνημόνιο-3 και να μην τη ζητούν επιπλέον προαπαιτούμενα για τη δόση του Αυγούστου. Όλο το παζάρι των επόμενων ημερών με την τρόικα θα αφορά τον περιορισμό του τρίτου πακέτου των προαπαιτούμενων σ' αυτά τα δύο (κατάργηση πρόωρης σύνταξης και αγροτικό πετρέλαιο), ώστε να μην προσθέσει και άλλα τη τρόικα. Τα άλλα θα μπουσ στο Μνημόνιο-3 και η υλοποίησή τους θα γίνεται με κάθε αξιολόγηση (θα είναι πάλι τριμήνιος ή πιο συχνές).

Για τον ελληνικό λαό, όμως, σημασία έχουν τα μέτρα αυτά καθεαυτά και όχι η διαδικασία μέσα από την οποία θα ψηφιστούν. Ένας μήνας νωρίτερα ή ένας μήνας αργότερα δεν έχει καμιά σημασία. Ας εστιάσουμε την προσοχή μας, λοιπόν, στο ίδιο το Μνημόνιο-3 και στον Αρμαγεδδώνα αντεργατικών και αντανακλαστικών μέτρων που φέρνει, τα οποία θα προστεθούν στα μέτρα των δύο προηγούμενων Μνημονίων, και ας μη μασήσουμε στην προπαγάνδα.

Τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα...

«Πρώτον, η Συμφωνία αυτή θα οδηγήσει σε ένα αποκλειστικά αμιγώς ευρωπαϊκό πρόγραμμα, αποκλειστικά των ευρωπαϊκών μηχανισμών στήριξης. Αυτό σημαίνει ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δεν θα είναι αντισυμβαλλόμενος. Η πιθανή συμμετοχή του θα είναι μόνο τεχνικής υποστήριξης. Αυτό σημαίνει ότι τελειώνει η τρόικα όπως τη γνωρίσαμε».

Αυτό ήταν το πρώτο και σημαντικότερο στοιχείο που ο Τσίπρας έθεσε υπόψη της Βουλής στη συνεδρίαση της 10ης Ιουλίου, όταν η κυβέρνηση του ψήφισε ως νόμο μια εξουσιοδότηση στον υπουργό Οικονομικών να ζητήσει την τρίτη κατά σειρά δανειακή σύμβαση, επί τη βάσει ενός προσχέδιου Μνημονίου.

Το προσχέδιο ψηφίστηκε (με τις γνωστές άθλιες μεταμεσονύχτιες διαδικασίες) και δυο μέρες μετά ο Τσίπρας γύρισε από τη σύνοδο κορυφής της Ευρωζώνης με μια συμφωνία που έγραφε:

«Ένα μέλος της Ευρωζώνης, το οποίο αιτείται οικονομική βοήθεια από τον ΕΜΣ, αναμένεται να υποβάλει, όποτε είναι δυνατόν, ένα ανάλογο αίτημα στο ΔΝΤ. Αυτό αποτελεί προϋπόθεση προκειμένου να συμφωνηθεί ένα νέο πρόγραμμα. Κατά συνέπεια η Ελλάδα θα ζητήσει τη συνέχιση της υποστήριξης του ΔΝΤ (υποστήριξη και χρηματοδότηση) από τον Μάρτιο του 2016».

Την περασμένη Παρασκευή, στις 9 το βράδυ (να έχουν κλείσει ακόμη και οι κυριακάτικες εφημερίδες, να έχουν τελειώσει και τα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων), το υπουργείο Οικονομικών έδωσε στη δημοσιότητα επιστολή με την οποία ο Τσακαλώτος υπέβαλε επίσημα αίτημα χρηματοδότησης προς το ΔΝΤ, η οποία αίτημα αφοράται στη δέσμευση των ελληνικών αρχών «να εφαρμόσουν μία σειρά από πολιτικές και υπενθυμίσει ότι «κάποια από αυτά τα μέτρα έχουν ήδη νομοθετηθεί», καταλήγει ως εξής:

«Ως εκ τούτου, και κατ' εφαρμογή της απόφασης της Συνόδου Κορυφής της 12ης Ιουλίου 2015, σας ενημερώνουμε ότι **αυτούμεθα μίας νέας δανειακής διευκύνλυνσης** από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. **Προσδοκούμε τη συνέχιση της συνεργασίας μας με το Ταμείο.**»

Η αίτηση για νέο δάνειο και συνέχιση της εμπλοκής του ΔΝΤ δεν υποβλήθηκε το Μάρτιο του 2016 (τότε λήγει η δεύτερη δανειακή σύμβαση του ΔΝΤ), αλλά τον Ιούλη του 2015. Και βέβαια, η τρόικα «όπως τη γνωρίσαμε» δεν τελείωσε, όπως υποσχόταν ο Τσίπρας στη Βουλή, αλλά έγινε κουρατέα (με τη συμμετοχή και εκπροσώπου του ΕΣΜ).

Προφανώς, το ΔΝΤ απαίτησε να καθοριστεί ξεχωριστό ο ουσιαστικός του ρόλος. Ότι δηλαδή δε συμμετέχει στη διαπραγμάτευση ως τεχνικός σύμβουλος, όπως έλεγε ο Τσίπρας, αλλά ως δανειστής, του οποίου η εμπλοκή συνεχίζεται όπως και πριν, χωρίς καμιά αλλαγή. Κι αυτό το επέβαλε, κόντρα ακόμη και στην απόφαση της Ευρωσυνόδου της 13ης Ιουλίου. Μπορεί ο Τσίπρας να επεδίωξε να αναβάλει για το Μάρτιο του 2016 τη νέα αίτηση χρηματοδότησης, μπορεί η Μέρκελ να του έκανε τη χάρη να δεχτεί να περιληφθεί αυτό στην απόφαση της Ευρωσυνόδου, όμως δεν αφαίμαξε το ΔΝΤ σε μετατρέψει το ΔΝΤ σε απλό τεχνικό σύμβουλο στη φάση της διαπραγμάτευσης για το Μνημόνιο-3. Δεν αποκλείεται ακόμη και προσυνεννόηση ανάμεσα στο ΔΝΤ και τη γερμανική κυβέρνηση να υπήρξε, αν κρίνουμε από το αποτέλεσμα, που είναι αυτό που μετράει.

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου ηττήθηκε κατά κράτος και σ' αυτό το θέμα, που είχε γι' αυτή προπαγανδιστική σημασία. Γ' αυτό και φρόντισε να υποβαθμίσει επικοινωνιακά την αίτηση Τσακαλώτου για νέο δάνειο από το ΔΝΤ, με τη βοήθεια των αστικών ΜΜΕ που κυριολεκτικά έβαψαν την είδηση. Μπορεί να την πήραν βράδυ Παρασκευής, όμως υπήρχε και η Δευτέρα, υπήρχαν και οι τηλεοπτικές εκπομπές του Σαββατοκύριακου, που θα μπορούσαν να κάνουν θόρυβο, αν ήθελαν.

Τώρα το θυμήθηκε

Επίκαιρη ερώτηση προς τον υπουργό Οικονομικών κατέθεσε ο Δημήτρης Στρατούλης. Τον ρωτάει αν «σκοπεύει να υπογράψει και να θέσει άμεσα σε ισχύ την ΚΥΑ “Ρυθμίσεις για τη διασφάλιση της πρόσβασης των ανασφάλιστων στο Δημόσιο Σύστημα Υγείας”». Όπως αναφέρει η ΚΥΑ συντάχθηκε και υπογράφηκε τον περασμένο Μάη από τα υπουργεία Υγείας, Εργασίας και Εσωτερικών και παρουσιάστηκε σε κοινή συνέντευξη Τύπου από τους Ξανθό, Στρατούλη, Φωτίου και Κατρούγκαλο, όμως μέχρι σήμερα «δεν έχει υπογραφεί και δεν έχει τεθεί σε ισχύ από τον αρμόδιο αναπληρωτή υπουργό Οικονομικών».

Είναι δυνατόν ο Μάρδας να καθυστερεί μια ΚΥΑ που υπέγραψαν τέσσερις συνάδελφοί του; Με τι «κώλο» να το κάνει αυτό ο Μάρδας; Εντολές εκτελεί, προφανώς, διότι πρέπει πρώτα να υπάρξει η έγκριση της τρόικας και να μη θεωρηθεί η ΚΥΑ μονομερές μέτρο. Ο Στρατούλης, όμως, τι έκανε επί δυο μήνες; Μέλος της ίδιας κυβέρνησης δεν ήταν; Γιατί όσο ήταν στην κυβέρνηση μουγκάθηκε και θυμήθηκε να το παίξει αντιπολίτευση μόλις βρέθηκε εκτός κυβέρνησης;

Νομίζουν, αλήθεια, οι αριστεροπлатформικοί ότι με τέτοια φτηνιάρικα αντιπολιτευτικά κολπάκια μπορούν να αποσείσουν τις ευθύνες τους; Όσο ήταν στην κυβέρνηση δεν τόλμησαν να κάνουν ούτε μια ενέργεια που να πηγαίνει κόντρα στη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη. Ούτε μία. Μια χαρά σέβονταν τις απαιτήσεις της διαπραγματεύσεως με τους ιμπεριαλιστές δανειστές.

Εμείς δεν ξεχνάμε

Στις 30 Ιούνη, ενόψει του δημοψηφίσματος, ο αναπληρωτής υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης Βαγγέλης Αποστόλου, εξέδωσε Δελτίο Τύπου υπό τον βαρύγδουπο τίτλο «Ιδού τα μέτρα-ταφόπλακα του αγροτικού τομέα που ζητούν οι δανειστές». «Η αποδοχή αυτής της πρότασης θα αποτελούσε την ταφόπλακα για τον αγροτικό χώρο» δήλωσε ο Αποστόλου και πρόσθεσε: «οι έλληνες αγρότες γνωρίζουν ότι το μοναδικό ερώτημα στο δημοψήφισμα της Κυριακής αφορά την αποδοχή ή την απόρριψή της. Θα πουν λοιπόν ένα βροντερό και περήφανο όχι, ανοίγοντας το δρόμο για ένα καλύτερο αύριο».

Στις 13 Ιούλη, ο Τσίπρας υπέγραψε τη γνωστή συμφωνία του Eurosummit, η οποία περιλαμβάνει όλα τα μέτρα που κατά τον Αποστόλου θα αποτελέσουν ταφόπλακα για τον αγροτικό χώρο. Ο Αποστόλου παρέμεινε στην κυβέρνηση και σμιλεύει μέτρο-μέτρο την ταφόπλακα. Και βέβαια, έκανε γαργάρα αυτό το άθλιο, παραπειστικό Δελτίο Τύπου που είχε εκδώσει.

«Εφυγε» η Καλή Δεσποτοπούλου

Την περασμένη Δευτέρα «έφυγε», πολύ νέα στην ηλικία, η Καλή Δεσποτοπούλου. Συμπορευτήκαμε μαζί της στο κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους και στις μεγάλες δίκες για την υπόθεση της 17Ν, στις οποίες ήταν η βασική νομική συνεργάτιδα του αείμνηστου Γιώργου Γκουντούνα.

Το Μάρτη του 2012, η Καλή παρέδωσε στην «Κόντρα» το αρχείο που είχε δημιουργήσει μαζί με τον Γ. Γκουντούνα όταν ασχολούνταν με τη δίκη της 17Ν. Δεν μπορούσε να το τακτοποιήσει και να το διαχειριστεί μόνη της και το παρέδωσε στην «Κόντρα» με τη βεβαιότητα ότι θα το διαφυλάξει και θα το τακτοποιήσει, έτσι ώστε να είναι στη διάθεση όποιου θέλει να αντλήσει στοιχεία για την υπόθεση. Θα τη θυμόμαστε πάντοτε με αγάπη.

Ξανάσμιξαν οι Ντοράκηδες

Μέσω facebook ο Βουλγαράκης ανακοίνωσε ότι έθεσε εαυτόν «στη διάθεση του κόμματος ως απλός στρατιώτης». Και εξήγησε με νόημα: «Με τον πρόεδρο της ΝΔ μας συνδέουν κοινοί αγώνες πολλών ετών και μακρά φιλία. Μαζί εδραιώσαμε την πρωτοκαθεδρία της ΔΑΠ και της ΟΝΝΕΔ στα δύσκολα χρόνια της δεκαετίας του '80. Μαζί καταφέραμε να δημιουργήσουμε την πιο ιδεολογικοποιημένη γενιά νεοδημοκρατών, βασιζόμενοι στις παρακαταθήκες του Κωνσταντίνου Καραμανλή».

Για όσους ξέρουν τη «γαλάζια» ιστορία, ο Βουλγαράκης θυμίζει την ιστορία των «Ντοράκηδων». Ετσι αποκαλούνταν ο Μείμαρκης και στη συνέχεια ο διάδοχός του στην ΟΝΝΕΔ Βουλγαράκης, που ανέλαβαν να εκκαθαρίσουν τη γαλάζια νεολαία από τις ορδές των ακροδεξιών «Κενταύρων» και των «Ρέιντζερς», που είχαν ως αναφορά τον Αβέρωφ, πνευματικό παιδί του οποίου υπήρξε ο Σαμαράς. Η ειρωνεία είναι πως οι παλιοί «Ντοράκηδες» βρίσκονται τώρα απέναντι στη Ντόρα και τον Κυριάκο, που έχουν συμμαχήσει με τους ακροδεξιούς Βορίδη και Μπουμπούκο.

Γήπεδο Μελισσανίδη

Σταματήστε τώρα το σκάνδαλο

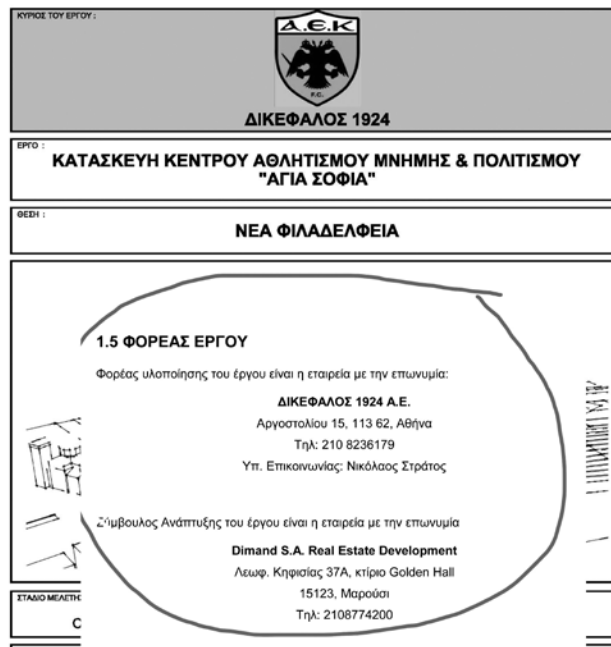
Ο υπουργός ΠΑΠΕΝ Π. Σκουρλέτης δεν έχει άλλη επιλογή από να αποσύρει αμέσως από τη δημόσια διαβούλευση τη σκανδαλώδη «Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) για την κατασκευή και λειτουργία του έργου “Κέντρο Αθλητισμού, Μνήμης και Πολιτισμού στη Ν. Φιλαδέλφεια Αττικής», μέσω της οποίας μια ιδιωτική-κερδοσκοπική ανώνυμη εταιρία εμφανίζεται ως ιδιοκτήτης ενός έργου που θα κατασκευαστεί πάνω σε οικόπεδο κυριότητας του Ελληνικού Δημοσίου.

Πήραμε τη ΜΠΕ που δόθηκε σε δημόσια διαβούλευση από την περιφέρεια Αττικής και βεβαιώθηκε ότι σε όλα τα έγγραφα (σχέδια, εκθέσεις κτλ.) αναφέρεται ως κύριος του έργου η συμφερόντων Μελισσανίδη εταιρία «Δικέφαλος 1924 ΑΕ». «Φορέας υλοποίησης του έργου είναι η εταιρεία με την επωνυμία ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΑΕ» αναφέρεται στην ογκώδη κύρια έκθεση της ΜΠΕ.

Σε ένα οικόπεδο ιδιοκτησίας του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο έχει παραχωρηθεί μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση στο Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ, μόνο για τη διεκπεραίωση κοινωφελούς δράσης (άθληση των αθλητών του), εμφανίζεται να χτίζει γήπεδο μια ιδιωτική ανώνυμη εταιρία!

Είναι γνωστό ότι η αρμόδια για την έκδοση Εγκρίσης και Αδειας Δόμησης διεύθυνση του υπουργείου (αρχικά η ΔΟΚΚ, στη συνέχεια και έως τώρα η ΔΑΟΚΑ) **αρνήθηκε να αναγνωρίσει και να συνεργαστεί με την εταιρία του Μελισσανίδη**, ζητώντας απ' αυτή να προσκομίσει έγγραφα που τη νομιμοποιούν να ζητήσει οικοδομική άδεια για το συγκεκριμένο έργο στο συγκεκριμένο οικόπεδο. Αυτή η στάση των αρμόδιων υπηρεσιών εκφράστηκε μέσα από επίσημα έγγραφα, λίγες μόλις μέρες μετά την κατάθεση της αίτησης από την εταιρία (αίτησης που κακώς παραλήφθηκε, αφού ήταν μόνο ένα φύλλο χαρτί, χωρίς να συνοδεύεται από τα έγγραφα που απαιτούνται για να παραληφθεί μια αίτηση και να της δοθεί αριθμός πρωτοκόλλου).

Το πρώτο έγγραφο που κατέθεσε η «Δικέφαλος 1924» και το οποίο υποτίθεται ότι τη νομιμοποιούσε, κρίθηκε αόριστο και ανεπαρκές από το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΑΠΕΝ, που αποφάνθηκε ότι πρέπει να διερευνηθεί αν η εταιρία του Μελισσανίδη ανήκει σ' εκείνους τους φορείς ή οργανισμούς ή νομικά

πρόσωπα «που σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 42 **δύνανται να υπογράφουν με το ως άνω ερασιτεχνικό αθλητικό σωματείο ΑΕΚ** ειδικές προγραμματικές συμβάσεις αθλητικής ανάπτυξης κλπ.». Ο φάκελος πήγε στο ράφι (κακώς είχε παραληφθεί, βέβαια), ο Μελισσανίδης συγκάλωσε άρον-άρον τη γνωστή γενική συνέλευση-παρωδία, στην οποία 75 μέλη του ιστορικού σωματείου ΑΕΚ μεταβίβασαν όλα τα δικαιώματά του στην εταιρία του Μελισσανίδη (χωρίς μάλιστα να διαβάσουν τη σύμβαση, διότι ο «Τίγρης» τους είπε ότι αρκεί που την έχει διαβάσει αυτός!) και στη συνέχεια η εταιρία του κατέθεσε αυτή την άκυρη σύμβαση στη ΔΑΟΚΑ.

Η ΔΑΟΚΑ διαβίβασε αυτή τη σύμβαση στο Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου, η απάντηση του οποίου εκκρεμεί. Το ρεπορτάζ λέει ότι δεν πρόκειται να δοθεί πριν το Σεπτέμβρη. Αυτή τη στιγμή, δηλαδή, **η εταιρία του Μελισσανίδη δεν αναγνωρίζεται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΑΠΕΝ ως έχουσα δικαίωμα να ζητήσει την έκδοση Εγκρίσης και Αδειας Δόμησης.**

Προσπάθεια δημιουργίας τετελεσμένων

Κι έρχεται μια άλλη υπηρεσία, η Διεύθυνση Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης, και νομιμοποιεί τη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», παίζοντας συνειδητά το παιχνίδι του Μελισσανίδη. Γιατί αυτό είναι το κόλπο που εφαρμόζει ο εν λόγω επιχειρηματίας. Βάζει συνέχεια μπροστά την εταιρία του να κάνει αιτήσεις σε δημόσιες υπηρεσίες (ακόμη και στο ΣτΕ εμφανίστηκε), ώστε να θεωρηθεί φυσικό το γεγονός ότι αυτή η εταιρία θα κατασκευάσει το

γήπεδο και θα το εκμεταλλεύεται για μισό αιώνα. Είναι κι αυτή μια μορφή δημιουργίας τετελεσμένων, για ν' ασκηθεί στο τέλος αφόρητη πίεση πάνω στους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες, ώστε να κλείσουν τα μάτια μπροστά στο σκάνδαλο και να εγκρίνουν την οικοδόμηση ενός γηπέδου από μια ανώνυμη εταιρία πάνω σε ένα οικόπεδο ιδιοκτησίας του Δημοσίου, που έχει εκχωρηθεί για διαφορετικό σκοπό.

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, ο προϊστάμενος της Διεύθυνση Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης Επαμεινώνδας Τολέρης, με τον οποίο επικοινωνήσαμε τηλεφωνικά, μας δήλωσε ότι η υπηρεσία του δεν ελέγχει το ιδιοκτησιακό. Προσπαθεί, δηλαδή, να μας πείσει ότι είναι δυνατόν να γίνει ολόκληρη διαδικασία δημόσιας διαβούλευσης για ένα έργο που ο εμφανιζόμενος ως φορέας του μπορεί να είναι και μαϊμού-ιδιοκτήτης! Θα κινηθούν υπηρεσίες, θ' απαχοληθεί κόσμος, θα τρέξουν πολίτες και φορείς να υποβάλουν τις απόψεις τους στη διαβούλευση, και στο τέλος θα πουν «συνγνώμη, κάναμε λάθος, ο εμφανιζόμενος ως ιδιοκτήτης δεν είναι ιδιοκτήτης»!

Πέραν αυτού, υπάρχει το πραγματικό γεγονός ότι ο Επ. Τολέρης γνωρίζει πολύ καλά πως η αίτηση για έκδοση Εγκρίσης και Αδειας Δόμησης στη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» έχει μπλοκαριστεί, διότι η μεν ΔΑΟΚΑ αμφιβάλλει για το αν αυτή η εταιρία νομιμοποιείται να ζητήσει άδεια για ένα οικόπεδο που δεν της ανήκει, το δε Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και έργου ακόμη δεν έχει αποφανθεί για το αν η εταιρία του Μελισσανίδη νομιμοποιείται. Το ζήτημα αυτό έχει απασχολήσει την επικαιρότητα και κανένας δεν μπορεί να κρύβεται πίσω από

το δάχτυλό του. Τα ίδια τα παπαγάκια του Μελισσανίδη κατήγγειλαν πολύ πρόσφατα ότι ο Λαφαζάνης μπλοκάρει τη ΜΠΕ και δεν επιτρέπει να δοθεί σε δημόσια διαβούλευση. Και την επομένη της αποχώρησης του Λαφαζάνη από το ΥΠΑΠΕΝ, η αρμόδια διεύθυνση έστειλε στην περιφέρεια τη ΜΠΕ για να τεθεί σε διαβούλευση, ενώ τα παπαγάκια έστησαν τρελό χορό και άρχισαν να γράφουν ότι ο Σκουρλέτης είναι «λάιτ» σε σχέση με τον Λαφαζάνη και η υπόθεση της οικοδομικής άδειας θα πάει σφαίρα πλέον!

Ως απάντηση στο έωλο επιχείρημα του προϊστάμενου της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης, ότι δεν είχε υποχρέωση να ελέγξει το ιδιοκτησιακό σε μια υπόθεση τόσο μεγάλης κοινωνικής σημασίας, που δεν αφορά οικόπεδο ιδιότη αλλά οικόπεδο ιδιοκτησίας του Δημοσίου, θα παραθέσουμε την επισήμανση που υπάρχει σε ένα άλλο έγγραφο που υπάρχει στο φάκελο της ΜΠΕ. Ο προϊστάμενος της Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων Αττικής εγκρίνει τη μελέτη «καθώς με αυτήν δεν αλλοιώνεται το περιβάλλον του διατηρητέου από το ΥΠΠΟΑ μνημείου» και επισημαίνει με νόημα (προφανώς επειδή «ξέρει» ή «άκουσε»):

«Η έγκριση δίνεται μόνο εν αναφορά προς τις διατάξεις του Ν. 3028/2002 και υπό την προϋπόθεση ότι ικανοποιούνται οι ισχύουσες στην περιοχή πολεοδομικές, κτηριοδομικές και λοιπές διατάξεις που απαιτούνται για την έκδοση Οικοδομικής Αδειας καθώς και άδειες άλλων αρχών».

Το έγγραφο αυτό δεν αντικαθιστά την απαιτούμενη από τον Νόμο οικοδομική άδεια που χορηγείται από την αρμόδια Τεχνική Υπηρεσία ή από άλλη Αρχή ή η Υπηρεσία, **ούτε και αποτελεί αναγνώριση δικαιωμάτων ιδιοκτησίας».**

Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο ότι ο Π. Λαφαζάνης, μολοντί στενός συνεργάτης του μας διαβεβαίωσε ότι θα επικοινωνήσει τηλεφωνικά μαζί μας, όπως ζητήσαμε, δεν έκανε καμιά επικοινωνία. Εтуχε να τον συναντήσουμε σε κοινωνική εκδήλωση και του θέσαμε το ζήτημα. **Δήλωσε πλήρη άγνοια!** Δεν μας έπεισε, γιατί οι συνεργάτες του ήταν πλήρως ενήμεροι και όλη η ενημέρωση από τη μεριά μας ήταν γραπτή (όπως γνωρίζουν οι αναγνώστες μας). Καταλήγοντας και προφανώς για ν' αποφύγει την πίεση, είπε πως μπορεί η ΜΠΕ να μπλοκαριστεί στο στάδιο της διαβούλευσης, αφού την έχει υποβάλει η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» και όχι το Ερασιτεχνικό Σωματείο

Οι «περιβαλλοντικά ευαίσθητοι» Αποστόλου και Τσιρώνης

Επιμένουν στον αποχαρακτηρισμό 50 εκατ. στρεμμάτων δάσους

ΑΕΚ. Μας είπε, δηλαδή, το αυτονόητο, αυτό που γνωρίζουν οι πάντες. Μόνο που ο ίδιος έφυγε από το ΥΠΑΠΕΝ χωρίς να δώσει λύση σ' αυτή τη σκανδαλώδη υπόθεση. Και ο ίδιος και ο αναπληρωτής υπουργός Ι. Τσιρώνης, που παρέμεινε στο ΥΠΑΠΕΝ, γνωρίζουν πως η συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ στους δασολόγους έχει καταθέσει αναλυτική πρόταση για την κατάργηση των αντιδασικών νόμων και διατάξεων της μνημονιακής περιόδου, μεταξύ των οποίων και τα άρθρα 42 και 43 του Ν. 4277/2014 που τυποποιούν το σκάνδαλο Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια. Ο Λαφαζάνης φρόντισε να προωθήσει στη Βουλή τροπολογία για την κατάργηση αντιπεριβαλλοντικών διατάξεων του ίδιου νόμου, που αφορούν την εκλογική του περιφέρεια (διατάξεις για το παράκτιο μέτωπο Δραπετσώνας-Κερατσινίου) και μάλιστα, κατά την τελετή παράδοσης-παράλαβης, ζήτησε από τον Σκουρλέτη να φροντίσει να ψηφιστεί από τη Βουλή. Για το σκάνδαλο Μελισσανίδη σε βάρος του άλσους της Ν. Φιλαδέλφειας, όμως, μολονότι ο ΣΥΡΙΖΑ είχε δεσμευτεί ότι θα καταργήσει τις σκανδαλώδεις διατάξεις, μολονότι η τοπική κοινωνία και ο τοπικός Δήμος είναι αντίθετοι, μολονότι του έχει εισηγηθεί σχετικά η συνδικαλιστική παράταξη στους δασολόγους, μολονότι -πέραν των άλλων- υπάρχει και η παράνομη μεταβίβαση του χώρου από την Ερασιτεχνική ΑΕΚ στην εταιρία του Μελισσανίδη, ο Π. Λαφαζάνης δεν έκανε τίποτα και δηλώνει άγνοια! Τον παραδίδουμε στην κρίση σας, θυμίζοντας παράλληλα πως ο άτυπος υπαρχηγός του στην «Αριστερή Πλατφόρμα» Δ. Στρατούλης εμφανίστηκε στο παρελθόν (μόνο στο παρελθόν;) σαν «μπροστινός» του Μελισσανίδη, πρωτοστατώντας

στη σύναψη εκείνης της κατάπτυστης παρασκηναϊκής συμφωνίας ανάμεσα στον Μελισσανίδη και τους Φλαμπουράρη-Στρατούλη, που μετά ακυρώθηκε, χάρη στον αγώνα των κατοίκων.

Ο Π. Σκουρλέτης πρέπει άμεσα να αποσύρει τη σκανδαλώδη ΜΠΕ από τη διαδικασία και να ελέγξει την υπηρεσία (Διεύθυνση Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης) και τον προϊστάμενό της (Επ. Τολέρης) για την ενέργεια αυτή, που είναι ευθέως σε βάρος των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου. Αυτή είναι υποχρέωσή του που απορρέει από την τήρηση της νομιμότητας.

Πέραν αυτού, που πρέπει να γίνει άμεσα, για να αποκατασταθεί η νομιμότητα (εκτός αν ο Π. Σκουρλέτης θεωρεί ότι πρέπει να εμφανίζεται ως ιδιοκτήτης ενός οικοπέδου ιδιοκτησίας του Δημοσίου μια ανώνυμη εταιρία), πρέπει να αποβληθεί οριστικά η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ». Το ισχύον νομικό πλαίσιο είναι σαφές (έχουμε γράψει αναλυτικά επ' αυτού): το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ δεν μπορεί να μεταβιβάσει το οικόπεδο σε τρίτο, γιατί το οικόπεδο του έχει μεταβιβαστεί μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση. Η σύμβαση παραχώρησης που απέσπασε από τη γενική συνέλευση-παρωδία ο Μελισσανίδης είναι άκυρη. Δεν έχει καμιά νομική υπόσταση, ακόμη και με βάση το Ν. 4277/2014. Είναι συγκεκριμένοι οι φορείς με τους οποίους μπορεί να υπογράψει ειδικές προγραμματικές συμβάσεις αθλητικής ανάπτυξης η Ερασιτεχνική ΑΕΚ, βάσει της παρ. 3 του άρθρου 42 του Ν. 4277/2014, και σ' αυτούς δε συγκαταλέγεται η εταιρία του Μελισσανίδη. Παραχώρηση μπορεί να κάνει μόνο το ίδιο το Ελληνικό Δημόσιο, που είναι ο ιδιοκτήτης του οικοπέδου. Αν θέλουν, ας αλλάξουν το νομικό καθεστώς.

Την περασμένη Τετάρτη έγινε στην ΚΕΝΕ (Κεντρική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή) η νομοτεχνική επεξεργασία του νομοσχεδίου «Βοσκήσιμες Γαίες και άλλες διατάξεις», στην οποία πήραν μέρος και σύμβουλοι του αναπληρωτή υπουργού Β. Αποστόλου. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, οι παρατηρήσεις της ΚΕΝΕ θα δοθούν στον αναπληρωτή υπουργό μέχρι την επόμενη Τετάρτη. Ο υπουργός έχει τον πρώτο λόγο στη σύνταξη ενός νομοσχεδίου και δεν είναι υποχρεωμένος να αποδεχτεί τις παρατηρήσεις της ΚΕΝΕ. Από υπηρεσιακούς παράγοντες, που ρωτήσαμε αν το νομοσχέδιο θα κατατεθεί στην ολομέλεια της Βουλής το Σεπτέμβριο, πληροφορηθήκαμε ότι επείγονται και θα κατατεθεί τον Αύγουστο, πριν και από την ψήφιση του νέου μνημονίου. Τους λόγους του επείγοντος δε θέλησαν να μας τους αναφέρουν.

Όπως συνέβη με όλα τα σχέδια του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, τα οποία βρήκαμε και σχολιάσαμε, έχουμε στα χέρια μας και το τελευταίο σχέδιο που στάλθηκε στην ΚΕΝΕ. Με δεδομένο ότι ο υπουργός δεν είναι υποχρεωμένος να πάρει υπόψη του τις παρατηρήσεις της ΚΕΝΕ, εκτιμούμε ότι αυτό το σχέδιο θα πάρει το δρόμο της συζήτησης και ψήφισης στη Βουλή και γι' αυτό θα κάνουμε μερικές επισημάνσεις πάνω σ' αυτό το τελικό σχέδιο νόμου.

Μιλώντας για τις βασικές επιλογές του νομοσχεδίου, που παραμένουν και στο τελικό σχέδιο που στάλθηκε στην ΚΕΝΕ, πρέπει να τονίσουμε ότι είναι προ-

σχηματικός ο ισχυρισμός των υποστηρικτών της μετατροπής 50 εκατομμυρίων στρεμμάτων δασών και δασικών εκτάσεων αποκλειστικά σε βοσκότοπους, με την απαγόρευση όλων των άλλων ιδιαίτερα σοβαρών και απαραίτητων δραστηριοτήτων, ότι αυτό γίνεται για να διασφαλιστούν οι κοινοτικές επιδοτήσεις στους κτηνοτρόφους. Η μετατροπή των δασών και δασικών εκτάσεων σε βοσκότοπους προβλέπεται ρητά τόσο στην αιτιολογική έκθεση όσο και στο σώμα του νομοσχεδίου (και στην τελική του μορφή).

Διαβάζουμε για τη βοσκή: «Με τα διαχειριστικά σχέδια ρυθμίζονται οι όροι χρήσης των εν λόγω εκτάσεων για βόσκηση, σύμφωνα με τις υφιστάμενες και τις προκύπτουσες, **συμβατές με τη βοσκή παράλληλες χρήσεις...** Συμβατές με τη βοσκή είναι οι χρήσεις εκείνες οι οποίες δεν παρεμποδίζουν την **προσβασιμότητα των ποιμνίων και δεν υποβαθμίζουν τη συνολική βοσκοϊκανότητα της βοσκήσιμης γαίας ως ενιαία οντότητα**» (άρθρο 3 παρ. 2).

Στην αιτιολογική έκθεση, στην τρίτη σελίδα του γενικού μέρους, διαβάζουμε σχετικά με τις εκτάσεις που θα δοθούν στην κτηνοτροφία: «Οι εκτάσεις που θα αποδοθούν στην κτηνοτροφία θα διαχειρίζονται **μόνο ως βοσκήσιμες**». Σε προηγούμενες εκδόσεις του νομοσχεδίου αναφερόταν ρητά ότι τα δάση και δασικές εκτάσεις «θα διαχειρίζονται μόνο ως βοσκότοποι». Επειδή αυτό το σχολιάσαμε αρνητικά, υποστηρίζοντας ότι με την αποκλειστική δραστηρι-

ότητα της βόσκησης στα δάση και τις δασικές εκτάσεις ανοίγει ο δρόμος για τον αποχαρακτηρισμό τους, οι αρμόδιοι αναπληρωτές υπουργοί Β. Αποστόλου και Ι. Τσιρώνης αναγκάστηκαν να «γλυκάνουν» τη διάταξη. Στην πραγματικότητα, λένε έμμεσα αυτό που προηγουμένως έλεγαν άμεσα. Όταν μιλούν για παράλληλες και συμβατές με τη βόσκηση χρήσεις και στη συνέχεια ορίζουν ποιες είναι αυτές οι συμβατές χρήσεις, **μετατρέπουν στην πράξη τη βόσκηση σε αποκλειστική**.

Με το άρθρο 19 της προηγούμενης έκδοσης του νομοσχεδίου εισαγόταν διάταξη σύμφωνα με την οποία τα δάση και οι δασικές εκτάσεις που θα οριοθετηθούν ως «βοσκήσιμες γαίες» δε θα κηρύσσονται αναδασωτέα. Σχολίασαμε με δριμύτητα αυτή τη διάταξη, υποστηρίζοντας ότι μέσω αυτής οι Αποστόλου και Τσιρώνης επιδιώκουν να επιταχύνουν τη διαδικασία ολοκλήρωσης του αποχαρακτηρισμού των 50 εκατ. στρεμμάτων δασών και δασικών εκτάσεων. Το συγκεκριμένο άρθρο μας έκανε αίσθηση, έγινε ευμενώς δεκτό από το δασικό κόσμο, ενώ τις μέρες των πρώτων μεγάλων δασικών πυρκαγιών έγινε μια εκρηκτική αναπαραγωγή του στο Ιντερνέτ και στα λεγόμενα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Ετσι, ο Β. Αποστόλου αναγκάστηκε να βάλει την ουρά στα σκέλια και να απαλείψει τη συγκεκριμένη διάταξη από την τελική μορφή του νομοσχεδίου.

Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις που θα οριοθετηθούν ως βοσκότοποι θα εξακολουθήσουν να κηρύσσονται αναδασωτέα όταν θα καταστρέφονται από πυρκαγιά. Αυτό σημαίνει ότι ο Β. Αποστόλου αναγκάστηκε να φρενάρει κάπως (προς το παρόν) το ρυθμό ολοκλήρωσης του αποχαρακτηρισμού των δασών και δασικών εκτάσεων, αφήνοντας την για άλλη χρονική στιγμή. Όμως, από τη στιγμή που διατηρεί τις βασικές διατάξεις, με τις οποίες τα 50 εκατ. στρέμματα δάσους και δασικών εκτάσεων μετατρέπονται αποκλειστικά σε βοσκότοπους, αποδεικνύει ότι δεν έχει παραιτηθεί από το σχέδιο της ολοκλήρωσης του αποχαρακτηρισμού τους.

Φυσικά, η αναγκαστική απάλειψη αυτής της προκλητικά αντιδασικής διάταξης δημιούργησε άλλο πρόβλημα στον αναπληρωτή υπουργό. Οι σύμβουλοί του προφανώς του είπαν ότι από τη στιγμή που οι καμένοι βοσκότοποι θα εξακολουθήσουν να κηρύσσονται αναδασωτέοι, θα μειώνεται σημαντικά η έκταση των υπό ένταξη βοσκότοπων και έτσι θα επικρέμαται ο κίνδυνος

για καταλογισμούς από τις υπηρεσίες της Κομισιόν. Ετσι, από τη μια αντιδασική διάταξη πέρασαν σε άλλες, που εισήχθησαν στην τελική έκδοση του νομοσχεδίου.

Πρόκειται για διατάξεις με τις οποίες δίνεται η δυνατότητα να εντάσσονται με σχετική ευκολία στους βοσκότοπους και άλλα δάση και δασικές εκτάσεις, ακόμη και προστατευόμενων περιοχών, προκειμένου να εξασφαλίζεται διαχρονικά η απαιτούμενη έκταση των 50 εκατομμυρίων στρεμμάτων

Η διάταξη για οριοθέτηση ακόμη και προστατευόμενων περιοχών ως βοσκότοπων εισάγεται με τη νέα παρ. 3 του άρθρου 3, ενώ δύο διατάξεις για την οριοθέτηση και άλλων δασών και δασικών διατάξεων ως βοσκότοπων εισάγονται με την παρ. 3 του άρθρου 4 και με την παρ. 1 του άρθρου 6. Με την πρώτη απ' αυτές τις δύο διατάξεις οριοθετούνται και άλλα δάση μετά τη λήξη των διαχειριστικών σχεδίων για τη βόσκηση, ενώ με τη δεύτερη μπορούν να οριοθετηθούν ως βοσκότοποι και άλλα δάση από την αρχή.

Σε ό,τι αφορά τις προστατευόμενες περιοχές, για να μπορούν να βοσκηθούν θα έπρεπε να εκπονούνται από τους φορείς που τις εποπτεύουν διαχειριστικά σχέδια για τις επιτρεπόμενες δράσεις. Ελάχιστα τέτοια σχέδια εκπονούνται, για διάφορους λόγους, με βασικό την «έλλειψη πιστώσεων». Παρολα αυτά, οι προστατευόμενες περιοχές βόσκονταν (δεν έχουμε πρόχειρα τα ακριβή στοιχεία). Με τη νέα διάταξη, όμως, οδηγούμαστε σε μια πολύ χαλαρή βάση έγκρισης από το φορέα προστατευόμενων περιοχών για το ποιες απ' αυτές και σε τι έκταση θα οριοθετούνται ως βοσκότοποι. Θα αρκεί η γνωμοδότηση από το φορέα, χωρίς να ξέρουμε το περιεχόμενό της. Καταργείται ο όρος της σύνταξης διαχειριστικού σχεδίου από το φορέα και θα αρκεί μια γνωμοδότηση. Η εισαγωγή αυτή της διάταξης για τις προστατευόμενες περιοχές είναι εκ του πονηρού και οδηγεί τα πράγματα πολύ πιο πέρα από την εξασφάλιση απλώς του ισοζυγίου των υπό ένταξη βοσκότοπων.

Γι' αυτό εμείς επαναλαμβάνουμε αυτό που φωνάζουμε από την πρώτη στιγμή: **να αποσυρθεί το κατάπτυστο αντιδασικό νομοσχέδιο. Οι κτηνοτρόφοι να παίρνουν τις κοινοτικές επιδοτήσεις με βάση τον αριθμό των ζώων που έχουν στην κατοχή τους**.

Γεράσιμος Λιόντος

Ψευτοδιλημμάτων συνέχεια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΣΕΛΙΔΑ 7
λαντευόμενους. Ιδεολογήματα βρίσκονται εύκολα για να προσφέρουν το απαιτούμενο ιδεολογικοπολιτικό άλλοθι (ένα σωρό αράδιασε ο Τσίπρας στη συνέντευξη που έδωσε την Τετάρτη στον κομματικό ραδιοσταθμό). Το μεγάλο επιχείρημα, αυτό που πείθει περισσότερο από κάθε ιδεολόγημα, είναι η παραμονή στην εξουσία και το άδηλο μέλλον της ομάδας Λαφαζάνη. Όταν η ομάδα Τσίπρα λέει πως «ο κομματικός ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να αντιστοιχηθεί με τον κοινωνικό ΣΥΡΙΖΑ», χτυπάει το καμπανάκι του κινδύνου στους ταλαντευόμενους: η κοινωνία είναι μ' εμάς και όχι με τους οπαδούς της δραχμής, πού θέλετε να πάτε, να κάνετε παρέα στον Αλαβάνο που εδώ και χρόνια λέει τα ίδια;

Για την «παιδική χαρά της δραχμής» δε χρειάζεται να πούμε πολλά. Τώρα που έχει ξεσπαθώσει, στην προσπάθειά της να συγκροτηθεί κομματικά, δείχνει ακόμη πιο πολύ τον τυχοδιωκτικό-οπορουνιστικό της χαρακτήρα. Περιγράφουν το «ειρηνικό πέραςμα στο σοσιαλισμό» στην πιο χυδαία

εκδοχή του, προσπαθώντας να παραμυθιάσουν τον ελληνικό λαό με τα ίδια παραμύθια που χρόνια τώρα επαναλάμβανε ο ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτούς το πέραςμα στο σοσιαλισμό ταυτίζεται με την κατάκτηση της κυβερνητικής εξουσίας, με μοχλό την οποία θα γίνουν οι διάφορες «ρήξεις» -που δεν τις περιγράφουν καν- έτσι ώστε, βαθμιαία και εξελικτικά, να αλλάξει η εξουσία (όπως λένε). Επομένως, το όλο ζήτημα συμπυκνώνεται στο ότι ο Τσίπρας δεν έκανε την πρώτη ρήξη, βγαίνοντας από την Ευρωζώνη, αντί να συμφωνήσει στο Μνημόνιο-3.

Επειδή ξέρουν πολύ καλά ποιο είναι το επίπεδο κοινωνικής συνειδησης (άλλωστε δεν έχουν την πλειοψηφία μέσα στο κόμμα τους), κηρύσσουν ένα είδος «επανάστασης από τα πάνω», που θα την κάνει η κυβέρνηση, προσπαθώντας να τραβήξει με το μέρος της το λαό! Στην πραγματικότητα, μόνο ένα πολιτικό πρόταγμα έχουν: επιστροφή στην αντιπολίτευση, για να μη χρεωθούμε τη μνημονιακή πολιτική. Και πάνω σ' αυτό τους χτυπά ο Τσίπρας, υποστηρίζοντας ότι

η πρόταση της «Αριστερής Πλατφόρμας» ισοδυναμεί με πολιτικό αναχωρητισμό, ενώ η πρόταση της πλειοψηφίας της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ ισοδυναμεί με συμμετοχή σ' έναν παρατεταμένο πόλεμο, που θα έχει αναγκαστικά συμβιβασμούς και υποχωρήσεις, που θα προετοιμάσουν την αντεπίθεση. Ετσι, το ψευτοδιλήμμα καταλήγει σ' ένα κυνικό πολιτικό ερώτημα: θέλετε να παραμείνει η κυβέρνηση Τσίπρα στην εξουσία ή θέλετε να τη ρίξετε; Αν θέλετε το πρώτο, τότε πρέπει να πειθαρχήσετε στις αποφάσεις της πλειοψηφίας του κόμματος και να ψηφίζετε στη Βουλή ό,τι φέρνει η κυβέρνηση.

Η διέξοδος θα είναι επαναστατική ή δε θα υπάρξει. Και βέβαια, μια τέτοια διέξοδος προϋποθέτει τη συγκρότηση της εργατικής τάξης σε πολιτικό υποκείμενο που θα πραγματοποιήσει την επανάσταση και όχι την αναζήτηση κυβερνητικών λύσεων στο πλαίσιο του καπιταλισμού.

Πέτρος Γιώτης

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Την Κυριακή γιορτάζουν τη μέρα του γαϊδουριού στην Αιθιοπία. Ομορφα, συντεταγμένα, ξεχωριστά και όχι κάθε μέρα, όπως αλλού...

Το λέγανε οι δεξιόι, το λέγαν' κι οι φασίστες:

Θα φέρει τον κομμουνισμό, τα σπίτια θα μας πάρουν!

Κομμουνισμό δεν έφερε (μαλακοί εσμοί λέμε)

αλλά τα σπίτια φεύγουνε, αλλά τα σπίτια πάνε.

Μπορεί η στήλη να επισημαίνει (a piss ή many) γενέθλια, γιορτές και ιστορικά γεγονότα, στο πλαίσιο άλλοτε του σοβαρού και άλλοτε αστείου χαρακτήρα και αποστολής της, αλλά «star-X» διά μας ρε παιδιά τα γενέθλια του πρωθυπουργού,

οι «νοσταλγικές» φωτογραφίες του χθες και του προχθές κι όλος αυτός ο λαϊκίστικος, γεμάτος συντηρητισμό και συντηρητικά εμετός στα μέσα κυνωνικής δικτύωσης και δείκτη ώσης.

Τέτοιο ακραιφνή κομμουνιστή, τόσο αριστεροσύνη

δεν ξαναείδε όχι μοναχά η ρωμιοσύνη

μα ούτε ούλος ο ντουινιάς σ' ανατολή και δύση!

Κάποιος να βγει μωρέ παιδιά και να τον σταματήσει.

«Αφού έζησα όλο το μαρτύριο της ελπίδας / έφτασα στο πιο απάνθρωπο έγκλημα: / Να πιστέψω στους ανθρώπους» (Τάσος Λειβαδίτης). Αφιερωμένο στην ελπίδα που αηδίασε και δεν έρχεται.

Αποφυλακίστηκε μετά από δυόμισι χρόνια ο πάλοι ποτέ «ισόβιος» και μετέπειτα ισοβίτης δήμαρχος της συμβασιλεύουσας Βασιλίας Παπαγεωργόπουλος, λόγω αναπηρίας πάνω από 67% (του ελληνικού «κράτους»). Η καλύτερη δημοκρατία που είχαμε ποτέ -και που έχει γενέθλια λίγες μέρες πριν από τα προαναφερθέντα του πρωθυπουργού, κλείνοντας κι αυτή 41 χρόνια ζωής- δεν εκδικείται, εκτός βέβαια αν πρόκειται για ταξικούς αντιπάλους. Γιατί, αν βγήκε ο φερωτογιατρός πουλος με 67%, τότε τι έπρεπε να γίνει με τον Σάββα ρεεεε;

«Όλα όσα πρέπει να ειπωθούν έχουν ήδη ειπωθεί, αλλά μιας και κανένας δεν ακούει, πρέπει να γυρίζουμε συνεχώς πίσω και να τα λέμε όλα ξανά από την αρχή» (Andre Gide).

Δεν θα πρέπει κάποιος σύντροφος με περίσσεια χρόνου και καθαρότερο μυαλό να γράψει κανένα βιβλίο, καμιά μπροσουρά, κανένα άρθρο με το χρονικό των τελευταίων ή προτελευταίων ετών; Θέματα πολλά. «Από τον Coscotas στην Cosco», «Από την πλάνη στο plan b», «Τσιπρισμός, το ανώτατο στάδιο του μεσσιανισμού», «Τι να χάνουμε» και τόσα άλλα...

«Τα πράγματα όμως δεν ήταν όπως φαίνονταν. Για πολλά χρόνια υπήρχε ένα κυρίαρχο ρεύμα μέσα στο κόμμα που ενώ μιλούσε επαναστατικά στις εκδηλώσεις του και στις πρωτομαγιάτικες γιορτές, το μόνο που ήθελε ήταν η διατήρηση της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων. Με λίγα λόγια δεν επιθυμούσε την επανάσταση. Η κομματική μηχανή ήταν τελικά πιο σημαντική από την ίδια την επανάσταση» (Rosa Luxemburg). Μα είναι δυνατό να γίνονται τέτοια πράγματα;

Μόνο τα κινητά τηλέφωνα μπορούν πλέον να κάνουν διακοπές. Το τρίτο -και μακρύτερο- μνημόνιο έβαλε την ταφόπλακα στην ελπίδα που δεν πρόκειται να έρθει στον αιώνα τον άπαντα. Και κατέστησε ουτοπικές όχι μόνο τις διακοπές αλλά και την επιβίωση. Από τους λίγους τυχερούς η λαϊκή μούσα, περιδιαβαίνει τους ναούς και τα ιερά των αρχαίων και νέων θεών της δεξιάς του Κυρίου και των αγίων καπιταλισμού και κατανάλωσης και γράφει τις μπαλάντες στους άδοξους ποιητές των αιώνων. Μύκονος, Κηφισιά, Αράχωβα, Αγιοι Θεόδωροι, Mall.

Σφόδρα προβληματίζονται κι αυτοί οι μουσουλμάνοι

να καταργήσουν σκέφτονται πλέον το ραμαζάνι

και να τιμούν στη θέση του ένα παιδί-τζιμάνι.

Από του χρόνου αλλαγή: θα 'χουμε λαφαζάνι.

Με τιμές πρωθυπουργού υποδέχονται την εικόνα της σε όλη την επικράτεια. Γονυπετείς και έρποντας παρακρούουν μαζικά οι πιστοί όταν τη βλέπουν όχι να δακρύζει, αλλά να βγάζει έρπη! Να μεταμορφώνει την άρνηση σε κατάφαση και να την καταθέτει στα άγια δημοπρατήρια! Πρόκειται για τη λαϊκή μούσα την έρπουσα, προστάτιδα των συμφερόντων του λαού και πρέσβειρα των ταπεινών και καταφρονεμένων. Δακρυσμένος ψάλλει ο λαός γι' αυτή και για την αγία τριάδα (τρίκα).

Πίσω ρουφιάνοι, εμπρός σύντροφοι!

Κοκκινοσκουφίτσα

Εκπαίδευση

Στον αέρα οι διορισμοί

Σε συνέντευξή του στην ΕΡΤ, ο υπουργός Παιδείας Αριστείδης Μπαλτάς δε δεσμεύτηκε για την κάλυψη των κενών στην εκπαίδευση με διορισμούς εκπαιδευτικών. «Στον αέρα» βρίσκονται όχι μόνο οι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών, αλλά και οι διορισμοί αναπληρωτών.

Δηλαδή, αμφισβητούνται και οι 2.000 έως 2.500 μόνιμοι διορισμοί, που είχαν ανακοινωθεί αρχικά ότι θα γίνουν σε όλο το εύρος των εκπαιδευτικών βαθμίδων (που σε κάθε περίπτωση θα προέκυπταν από το συνολικό αριθμό των 15.000 προσλήψεων στο δημόσιο, σύμφωνα με το Μνημόνιο-2, μετά την αφαίρεση του αριθμού των διαθέσιμων που επαναπροσλήφθηκαν), ενώ και ο χρόνος πραγματοποίησης μεταφέρεται ακόμη και στο μέσον της σχολικής χρονιάς και βλέπουμε...

Αλλά αμφισβητούνται και οι διορισμοί

αναπληρωτών, καθώς ο υπουργός δήλωσε ότι οι πιστώσεις, μέσω ΕΣΠΑ, επαρκούν μόνο για την κάλυψη του 50% των κενών, που και πάλι το υπουργείο Παιδείας τα υπολογίζει λειψά (20.000 κενά, ενώ όλοι οι υπολογισμοί αναφέρονται σε πάνω από 25.000 κενά, δεδομένου ότι πέρυσι υπερέβησαν τις 20.000, χωρίς να υπολογίζονται οι φετινές συνταξιοδοτήσεις που ανέρχονται περίπου στις 5.000).

Πιστώσεις θα αναζητηθούν σε συνεργασία με το οικονομικό επιτελείο, δήλωσε ο Μπαλτάς (βλέπε τρίκα, που όλα πλέον τα αμφισβητεί, ακόμη και αυτά που είχαν εξαγγελθεί, καθώς ζητούνται επιπλέον σκληρότατα μέτρα).

Όσον αφορά τους αναπληρωτές, «περίπατο» πάει ακόμη και η δέσμευση για την κατάργηση της ποινής αποκλεισμού από τους πίνακες για δύο έτη, στην περίπτωση

που ο αναπληρωτής για διάφορους λόγους δεν μπορεί να αποδεχτεί να υπηρετήσει εκεί που τον τοποθετεί η υπηρεσία, καθώς και η δέσμευση για την προσμέτρηση της προϋπηρεσίας για το 2010-2012.

Έτσι οι διορισμοί των αναπληρωτών θα γίνουν σύμφωνα με την εγκύκλιο Λοβέρδου, καθώς το υπουργείο Παιδείας ισχυρίζεται ότι «δεν προλαβαίνει» να καταθέσει το πολυνομοσχέδιο-κουρελού, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται και οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις (στην πραγματικότητα, βέβαια, οι λόγοι της μη κατάθεσης του νομοσχεδίου, παρά τα όσα ισχυρίζεται η ηγεσία του υπουργείου Παιδείας, είναι διαφορετικοί και οφείλονται στον «πάγο» που έβαλε στην συγκυβέρνηση η αντιπολίτευση, κυρίως η ΝΔ, για την προώθηση, χωρίς τη συγκατάθεσή της, νομοσχεδίων που αφορούν την Παιδεία, την Υγεία, κ.λπ.).

Όλα στα σκουπίδια

Όλες οι προεκλογικές υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ πετάχτηκαν στα σκουπίδια. Ούτε τα αυτονόητα πλέον δεν πραγματοποιούνται, όπως οι διορισμοί εκπαιδευτικών και η δημιουργία τμημάτων μαθητών χωρίς πολυπληθή αριθμό.

Όλα δείχνουν ότι πάμε σε νέα αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, με τη χρήση του μέτρου της προσαύξησης του ήδη μεγάλου νομοθετικά καθορισμένου αριθμού κατά 10% (25 μαθητές συν 10%, άρα 27 με 28 μαθητές).

Αμφίβολο είναι επίσης ακόμη και να γίνουν μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών, ενώ ελαχιστοποιούνται ακόμη και αυτοί οι διορισμοί των αναπληρωτών. Η αντικειμενική αυτή πολιτική θα διαρκέσει για πολλά ακόμη χρόνια, γεγονός που ετοιμάζει το έδαφος για νέες συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολικών μονάδων.

Για τους εκπαιδευτικούς ετοιμάζεται νέο ενιαίο μισθολόγιο-φτωχολόγιο (στο πλαίσιο του νέου μισθολόγιου που θα γίνει για τους δημόσιους υπάλληλους), που θα εξεαρώσει παραπέρα τους ήδη πενιχρότατους μισθούς.

Η αξιολόγηση στο δημόσιο αποτελεί όρο της νέας γενοκτονίας, που επιχειρείται με το Μνημόνιο-3 και συνεπώς η καμπάνα θα χτυπήσει και για τους εκπαιδευτικούς.

Μπορεί, τώρα η συγκυβέρνηση να κρατά χαμηλά τις αντιδράσεις στο συγκεκριμένο θέμα με δηλώσεις ότι για τη νέα σχολική χρονιά «δεν θα τρέξει» η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, όμως στο πολυνομοσχέδιο-κουρελού γίνονται φανερά οι προθέσεις της συγκυβέρνησης και του υπουργείου Παιδείας με την επαναφορά της «αυτοαξιολό-

γησης» και της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, που υποκρύπτει και την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, ανεξάρτητα από το γεγονός του χρονικού προσδιορισμού της ψήφισής του.

Την κατεύθυνση δείχνουν επίσης η άρνηση για ξεπάγωμα της μισθολογικής και βαθμολογικής εξέλιξης, καθώς και οι δηλώσεις για σύνδεση της αξιολόγησης με τη βαθμολογική-μισθολογική προαγωγή (το παλιό καλό σλόγκαν όλων των νεοφιλελεύθερων πολιτικών για σύνδεση μισθού-βαθμού-παραγωγικότητας, που στον καπιταλισμό σημαίνει ακόμη μεγαλύτερο ξεζούμισμα των εργαζόμενων, παραπέρα εξανδραποδισμό τους).

Στις 24 του Ιούλη, ο Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας κ. Κουράκης συναντήθηκε με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ και δεν έδωσε καμιά ουσιαστική απάντηση στα ερωτήματα που του τέθηκαν.

Σε ανακοίνωσή της η ΔΟΕ μεταξύ άλλων σημειώνει:

«Στη σημερινή συνάντηση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με τον Αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας κ. Κουράκη διαπιστώθηκε για μια ακόμη φορά ότι η συνέχιση της εφαρμογής των μνημονιακών πολιτικών στην εκπαίδευση οδηγεί στη διάλυσή της και κάνει αμφίβολη ακόμη και τη στοιχειώδη λειτουργία των σχολείων στη νέα σχολική χρονιά (επί της ουσίας) τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών.

Οι απαντήσεις που έδωσε ο Αναπληρωτής Υπουργός στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ήταν γενικόλογες και δεν περιελάμβαναν καμιά δέσμευση.

Συγκεκριμένα, όλα τα σημαντικά ζητήματα που έθεσε

το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. (διορισμοί, προσλήψεις αναπληρωτών, κατάργηση των νόμων της αξιολόγησης, δημιουργία οργανικών θέσεων ειδικοτήτων-μετατάξεις, πειθαρχικό δίκαιο, συνταξιοδοτικά θέματα, ειδική αγωγή, προσχολική αγωγή, αναμοριοδότηση σχολικών μονάδων...) οι «απαντήσεις» που δόθηκαν ήταν οι παρακάτω:

- Δεν είναι σε θέση το Υπουργείο να προσδιορίσει τον αριθμό και το χρόνο πραγματοποίησης μόνιμων διορισμών. Δεν έχει εξασφαλιστεί ακόμη καμιά πίστωση για μόνιμους διορισμούς.

- Οι προσλήψεις αναπληρωτών θα γίνουν «κατ' ανάγκη» με βάση την ισχύουσα νομοθεσία (Νόμος Λοβέρδου 4283/14). Παρά το γεγονός ότι ασκήθηκε πίεση από το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ώστε να βρεθεί νομοθετική λύση (π.χ. τροπολογία) για προσλήψεις με βάση τις αποφάσεις του κλάδου, η απάντηση ήταν ότι τα χρονικά περιθώρια δεν επιτρέπουν την άμεση ψή-

φιση του Πολυνομοσχεδίου (που περιλαμβάνει τις σχετικές ρυθμίσεις) ενώ δεν υπάρχει κατατεθειμένο νομοσχέδιο στο οποίο θα μπορούσαν να ενσωματωθούν οι ρυθμίσεις... Αξίζει, βέβαια, να σημειωθεί ότι ούτε οι πιστώσεις για προσλήψεις αναπληρωτών έχουν εξασφαλιστεί ακόμη.

- Δεν είναι ακόμη σαφές το αν και πόσες οργανικές θέσεις εκπαιδευτικών ειδικοτήτων θα συσταθούν. Ο Υπουργός ανακοίνωσε ότι οι μετατάξεις όπως έχουν πραγματοποιηθεί συνεχίζουν να ισχύουν και ότι μόνο δυνατότητα εθελοντικής ανάκλησης μπορεί να υπάρξει...

- Στο ζήτημα της αξιολόγησης δήλωσε ότι το Πολυνομοσχέδιο (με το οποίο καταργείται το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο) θα κατατεθεί στη Βουλή μόλις ολοκληρωθεί και η επεξεργασία των οικονομικών δεδομένων, με πιθανό χρόνο ψήφισής του το τέλος Αυγούστου - αρχές Σεπτεμβρίου...».

Το θράσος τους δεν έχει όρια

«**Η** χώρα βρίσκεται σε κρίση, όλοι πρέπει να βάλουμε τον οβολό μας για να ξεπεραστεί η κρίση. Αν χρειαστεί ένας δάσκαλος να κάνει μια ή δυο ώρες παραπάνω ως συμβολή στο ξεπέρασμα της κρίσης νομίζω ότι θα το δεχθεί. Ο καθένας οφείλει να συμβάλει με τον τρόπο του για να ξεπεραστεί η κρίση».

Αριστείδης Μπαλτάς, υπουργός Παιδείας.

Λοιπόν, έχουμε σοσιαλισμό και δεν το έχουμε καταλάβει!

Γιατί μόνο τότε οι εργάτες, οι αγρότες, οι εργαζόμενοι, συσπειρωμένοι γύρω από το πολιτικό επαναστατικό τους επιτελείο, το κόμμα της εργατικής τάξης, που πήρε την εξουσία έπειτα από λυσσαλέο αγώνα ενάντια στην αστική τάξη και το κεφάλαιο, στηριγμένο στον ένοπλο λαό, που δίνει μάχες για την ολοκληρωτική κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο και συγκρούεται με το σκυλολόι του διεθνούς ιμπεριαλισμού και της αστικής τάξης, είναι διατεθειμένοι να υποστούν θυσίες, προκειμένου να επιτευχθεί ο στρατηγικός στόχος, του οποίου οι αχτίδες είναι ορατές και τα βήματα προς αυτόν έμπρακτα και αποτελεσματικά.

Μήπως τώρα αυτά που ζούμε έχουν καμιά σχέση με τα πα-

Φιδέμποροι και Ιφιγένειες

Ουδεμία έκπληξη από τη συντονισμένη επίθεση κατά Μπαρουφάκη. Εμείς το είχαμε προβλέψει ότι κάπως έτσι θα γίνει. Όταν μάλιστα βλέπεις να την πέφτει στον Μπαρουφάκη ακόμα και η φυλλάδα του Κουρή, που έπινε νερό σ' όνομά του, καταλαβαίνεις ότι η εντολή έχει φύγει από τα υπόγεια του Μαξίμου: λιώστε τον. Μάλλον, όμως, δεν υπολόγισαν καλά (για μια ακόμη φορά). Το λιώσιμο του Μπαρουφάκη μπορεί να συμπαρασύρει και τον Τσίπρα, που μέχρι στιγμής παραμένει σταθερά αγκυρωμένος στο κάδρο της σχετικής σκανδαλογολίας.

Και βέβαια, ανάμεσα στα όσα γράφονται είναι και «φίδια», χωρίς κανείς να μπορεί να ξεκαθαρίσει τι είναι αληθινό και τι ψέμα. Όταν όμως ο πόλεμος γίνεται κατά του μεγαλύτερου «φιδέμπορα» της πολιτικής, τότε τα «φίδια» γίνονται όπλα στα χέρια του αντίπαλου. Γιατί να μην πιστέψουμε, για παράδειγμα, ότι ο Μπαρουφάκης είπε σε κάποιος επενδυτές για σχέδιο «παράλληλο τραπεζικό σύστημα ατομής», που ετοίμαζε; Εμείς το πιστέψαμε από την πρώτη στιγμή που κυκλοφόρησε το σχετικό δημοσίευμα. Μέχρι που ήρθε το ηχητικό ντοκουμέντο και επιβεβαίωσε τα πάντα. Ηρθε και ο Γκαλμπρέιθ και επιβεβαίωσε ότι αυτός ήταν ο συντονιστής της σχετικής ομάδας, προσφέροντας τις υπηρεσίες του αμοισθί (!!!), λόγω της φιλίας του με τον Μπαρουφάκη αλλά και της εκτίμησης που τρέφει στους αγώνες του ελληνικού λαού!

Πάνω σ' αυτά που αποκαλύφθηκαν, μπορούν εκείνοι που διεκπεραιώνουν την επιχείρηση αποδόμησης του Μπαρουφάκη να προσθέσουν και μερικές πιπεράτες «λεπτομέρειες», για ν' αποκτήσει η όλη φτιάξη τη μορφή εύπεπτου λαϊκού αναγνώσματος. Όπως η ιστορία με τον μυστικό συνεργάτη του υπουργού, που ανέλαβε να «χακάρει» τα ΑΦΜ όλων των

ελλήνων πολιτών (λες και είναι δύσκολο στον υπουργό των Οικονομικών να αποκτήσει με μια απλή κίνηση πρόσβαση στη βάση δεδομένων με τους ΑΦΜ). Κι αυτό, όμως, το είπε στους «επενδυτές» και είναι καταγεγραμμένο σε ηχητικό ντοκουμέντο (δεν έχει μόνο ο ίδιος τη συνήθεια να ηχογραφεί τους συνομιλητές του).

Απορίας άξιο είναι πως για το μείζον πολιτικό και θεσμικό ζήτημα δεν μιλάει κανένας κι όσοι μιλούν το υποβαθμίζουν τελείως. Πόσο «πρέπον» είναι ο υπουργός Οικονομικών (πρώην έστω) μιας χώρας να μιλάει σε τηλεδιάσκεψη με εκπροσώπους hedge funds και να τους αποκαλύπτει κρατικά σχέδια που δε γνωρίζει ούτε το σύνολο του υπουργικού συμβουλίου; Δεν ενημέρωνε ξένες κυβερνήσεις, αλλά εκπροσώπους αρπακτικών κεφαλαίων, οι οποίοι κερδοσκοπούν καθημερινά με τα ομόλογα. Πολιτικό πρόσωπο είναι αυτός ο άνθρωπος ή μεγαλο-παπαγαλάκι ραντιέρηδων; Πόσες άλλες τηλεδιασκέψεις τέτοιου τύπου έχει κάνει, τι πληροφορίες έχει δώσει και τι δουλειά κάνει τελικά;

Βέβαια, όταν ο Μπαρουφάκης έλεγε «φίδια» παραμυθιάζοντας τον ελληνικό λαό, ήταν ο μεγαλοφυής οικονομολόγος, ο στενός συνεργάτης του Τσίπρα (τον έβγαζε και βόλτα μάλιστα, Μαξίμου-Παγκράτι για παιδάκια), ο άνθρωπος που έδινε τη μάχη της «σκληρής διαπραγμάτευσης». Θα ξεχάσουμε μήπως τη «δημιουργική ασάφεια», την οποία μάλιστα είχαν ζητήσει οι... έντρομοι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές, προκειμένου να δικαιολογήσουν τη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη στην «κοινή γνώμη» τους; Θα ξεχάσουμε τις διαβεβαιώσεις του, ότι θα πάρει ένα προϊόν στην τύχη, θα το βάλει στο συντελεστή ΦΠΑ 23% και θα έχει εκπληρωθεί ο όρος της συμφωνίας για αναδιάρθρωση του ΦΠΑ;

Ολ' αυτά τα «φίδια» ήταν μεν έμπνευσης του Μπαρου-

φάκη, ο οποίος όμως υλοποιούσε γραμμή του Μαξίμου. Μήπως δεν ήταν στο ίδιο μήκος κύματος ο κυρ-Αλέκος, ο μέντορας του πρωθυπουργού, ο άνθρωπος που συντονίζει (λέμε τώρα) το κυβερνητικό έργο, που δήλωνε, ρουφώντας ηδονικά το φρέντο του, σήμα κατατεθέν της νέας διακυβέρνησης, ότι θα τους πληρώσουμε με αέρα; Μάλλον το σχέδιο Μπαρουφάκη είχε κατά νου. Διότι τα ΙΟΥ που θα κυκλοφορούσε μέσω taxisnet ο Μπαρουφάκης τέτοια θα ήταν: αέρας κοπανιστός.

Η αστική πολιτική πάντοτε είχε ανάγκη από αποδιοπομπαίους τράγους. Πάντοτε χρησιμοποιούσε Ιφιγένειες, τις οποίες θυσιάζει για να μπορέσει να προχωρήσει το σκάφος. Ο Αλογοσκούφης ήταν η Ιφιγένεια του Καραμανλή. Ο Παπακωνσταντίνου του Παπανδρέου. Η διαφορά του Μπαρουφάκη από τους δύο προηγούμενους είναι το περίβλημα. Τούτος δω είναι φασαριόζος, αντισυμβατικός (και όχι αντισυστημικός), νάρκισσος, με μια τεράστια προσωπική ατζέντα. Λαϊκό έρεισμα όμως δεν έχει (με την έννοια της οργανωμένης βάσης), για να μπορέσει να κάνει τη ζημιά. Οι ίδιοι που του έφτιαξαν το προφίλ του «ροκ star» οικονομολόγου τώρα το αποδομούν. Όσο ακόμη πουλάει στα μίντια, έστω και σαν αρνητικός πρωταγωνιστής, θα βρίσκεται στην πρώτη γραμμή και θα κάνει το ένα καραγκιοζιλίκι μετά το άλλο, διότι πλέον έχει χάσει και τη μπάλα. Μόλις πάψει να πουλάει (γιατί κάποια στιγμή θα τον βαρεθούν οι πάντες), θα περάσει στην αφάνεια όπως τόσοι άλλοι πριν απ' αυτόν. Το συνταξιοδοτικό μητρώο της αστικής πολιτικής είναι γεμάτο από «αναντικατάστατους» και «καταλληλότερους».

Αυτή τη στιγμή, πάντως, ο κλοιός γύρω από τον Μπαρουφάκη σφίγγει. Το περιβόητο σχέδιο που έφτιαχνε το «war group» (επιτελείο πολέμου),

για το οποίο ο ίδιος είχε μιλήσει παλιότερα, είναι πραγματικά για γέλια. Μπορεί να είναι καλό για σεμιναριακού τύπου ασκήσεις σε κάποια οικονομική σχολή ή για σενάριο σε κάποιο παιχνίδι «στρατηγικής», όποιος όμως έχει στοιχειώδεις γνώσεις πολιτικής οικονομίας καταλαβαίνει ότι αυτά τα πράγματα δε γίνονται. Αν μια κυβέρνηση δοκίμαζε να τα κάνει, θα τίνιζε στον αέρα τον ελληνικό καπιταλισμό μέσα σε λίγες μέρες.

Όταν ο υπουργός Οικονομικών δηλώνει ότι σχεδίασε κρυφά ένα τέτοιο σενάριο, τότε δημιουργείται πολιτικό ζήτημα (και όχι μόνο). Ηδη, οι μηνύσεις κάποιων γραφικών, που μέχρι τώρα δεν απασχολούσαν κανέναν, διαβιβάστηκαν από την εισαγγελία του Αρείου Πάγου στη Βουλή, για να επιληφθεί, ενώ η ΝΔ ζητά να κληθεί ο Μπαρουφάκης στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής. Αν δεν τα μαζέψει και δε λουφάζει στη γωνιά του, μέχρι και κατηγορούμενο μπορεί να τον στείλουν. Οι αστοί δεν παίζουν με κάτι τέτοια.

Το ερώτημα είναι σε ποιο βαθμό ο Μπαρουφάκης «κρατάει» τον Τσίπρα και αν θα δοκιμάσει ν' απαντήσει με τα ίδια μέσα. Αυτό θα το μάθουμε σύντομα. Προς το παρόν, σημειώνουμε πως ο ίδιος αναφέρει συνεχώς ότι το σχέδιό του ήταν σε γνώση του πρωθυπουργού, ενώ από το Μαξίμου δηλώνουν ότι δεν ήξεραν τίποτα και συστήνουν... ψυχραιμία. Αν είναι έτσι, τότε ο πρωθυπουργός είναι τουλάχιστον ανίκανος, γιατί πίσω από την πλάτη του ο υπουργός του δεν έκανε μια μελέτη για τις τυχόν συνέπειες ενός Grexit (αυτή είναι η άποψη του Τσίπρα, όπως την παρουσίασε σε πρόσφατη συνέντευξή του, πριν τις τελευταίες αποκαλύψεις), αλλά ετοίμαζε ολόκληρο σχέδιο δράσης, με τη χρήση ακόμη και παράνομων μεθόδων. Αν πάλι η όλη υπόθεση παρουσιάζεται φουσκωμένη (εκείνος που τη φούσκωσε, όμως, είναι ο ίδιος ο Μπαρουφάκης), αν στους εκπροσώπους των hedge funds έλεγε «φίδια», και πάλι ο Τσίπρας μένει έκθετος, γιατί όχι μόνο είχε σε καίριο πόστο αυτόν τον αχαλίνωτο «φιδέμπορα», αλλά τον στήριζε και με δημόσιες δηλώσεις του. Θα θυμίσουμε μόνο μια χαρακτηριστική δήλωση Τσίπρα: «Ο Γιάννης Βαρουφάκης είναι ένα σημαντικό asset για την κυβέρνηση και για τη χώρα». Εγινε μόλις στις 28 Απρίλη, στο πλαίσιο τηλεοπτικής συνέντευξής του.

Αυτή τη στιγμή ζούμε την πρώτη κορύφωση της Μπαρουφακιάδας. Η Σαββαΐδου διέταξε να γίνει ΕΔΕ για να φανεί αν έγινε προσπάθεια

Οι φτηνιάρηδες της «Αριστερής Πλατφόρμας»!

Προβλήματα ανάλογα με αυτά του Μπαρουφάκη έχει ο Π. Λαφαζάνης. Δεν κατηγορείται, βέβαια, ως «συνωμότης της δραχμής» και «πληροφοριοδότης hedge funds», ιδεολογικά όμως αντιμετωπίζει το ίδιο πρόβλημα. Αφού τον «έδωσε στεγνά» ο Τσίπρας, δηλώνοντας ότι υπήρξε πρόταση για δέσμευση των αποθεμάτων σε ευρώ που φυλάσσονται στην ΤτΕ, ο Λαφαζάνης αναγκάστηκε να επιβεβαιώσει αυτό που προηγουμένως διέψευδε. Σε συνέντευξή του στη Real News, αναφερόμενος στην κίνηση της ΕΚΤ να κλείσει τη στρόφιγγα του ELA, είπε:

«Τότε ήταν που αρμοδίως κατέθεσα την σκέψη να αξιοποιηθούν, με Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, τα 20 περίπου δισ. σε χαρτονομίσματα που βρισκόταν στο δίκτυο της Κεντρικής Τράπεζας, αν χρειαστεί και χωρίς την άδεια της ΕΚΤ, με το βασικό αιτιολογικό της επιβίωσης της οικονομίας και του λαού, πράγμα, άλλωστε, που συνιστά το υπέρτατο, κατά το Σύνταγμα και τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ, καθήκον κάθε κυβέρνησης. Είναι τραγικό ότι η σκέψη μου αυτή τροφοδότησε σε μεγάλη μερίδα του συστημικού τύπου έναν οχετό λάσπης και πρωτοφανείς κατηγορίες για “ριφιφι”, για “κατάληψη” του Νομισματοκοπείου, για “σύλληψη Στουρνάρα”, για “λήσταρχο” Λαφαζάνη, για “συνωμότες” και “συμμορίες” της δραχμής κλπ!!!».

Ερώτημα πρώτο: Γιατί μέχρι να τον «δώσει» ο Τσίπρας δεν παραδέχτηκε ποτέ ότι έχει κάνει τέτοια πρόταση, περιγράφοντάς την με ακρίβεια, αλλά μιλούσε μόνο για προβοκάτσια σε βάρος του και σε βάρος της «Αριστερής Πλατφόρμας»; Γιατί δεν έλεγε, «ναί έχω κάνει τέτοια πρόταση, αλλά αυτή δεν έχει καμιά σχέση με όσα μου προσάπτουν για ριφιφι, σύλληψη του Στουρνάρα κτλ.»; Απάντηση: Γιατί, προφανώς, ήθελε να κρύψει την ύπαρξη αυτής της πρότασης, που ξέρεi ότι δεν έχει πέραση στον κόσμο. Υπολόγιζε, δε, ότι δε θα υπάρξει διαρροή από πλευράς Τσιπραίων.

Ερώτημα δεύτερο: Είναι δυνατόν να είναι τόσο φτηνιάρηδες οι της «Αριστερής Πλατφόρμας»; Είναι δυνατόν να πίστευαν ότι μπορεί να εκβιάσουν την εκδότρια τράπεζα του ευρώ, την ΕΚΤ, η οποία διαχειρίζεται τα συναλλαγματικά αποθέματα πανίσχυρων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, αρπάζοντας από ένα υποκατάστημά της, την ΤτΕ, ένα απόθεμα χαρτονομισμάτων ύψους 20 δισ.; Γιατί, βέβαια, αρπαγή θα ήταν να δεσμεύσει η κυβέρνηση αυτά τα λεφτά χωρίς την έγκριση της ΕΚΤ. Με μια απλή κίνηση η ΕΚΤ θα ακύρωνε τα συγκεκριμένα χαρτονομίσματα (έχει τους αριθμούς) και αυτά αμέσως θα μετατρέπονταν σε «πέτσιν». Δε θα ίσχυαν για καμιά διεθνή συναλλαγή και στην πραγματικότητα θα αποτελούσαν ένα παράλληλο εσωτερικό νόμισμα, το οποίο σε χρόνο ρεκόρ θα υποτιμούνταν.

Οι τύποι αυτοί, συνυπεύθυνοι για την εξαπάτηση του ελληνικού λαού από τον ΣΥΡΙΖΑ, είναι και φτηνιάρηδες και τυχοδιώκτες. Στόχος τους είναι να μπορέσουν να στήσουν ένα κόμμα σ' αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ, που θα σπεκουλάρει με την «επιστροφή στο εθνικό νόμισμα», λέγοντας το ένα ψέμα πάνω στο άλλο.

παραβίασης των ηλεκτρονικών συστημάτων της ΓΓΔΕ. Ο Χατζηθεοδώρου, ο άνθρωπος που ο Μπαρουφάκης τοποθέτησε στη θέση του γενικού γραμματέα Πληροφορικών Συστημάτων και που τον έδωσε στεγνά παρουσιάζοντάς τον ως τον «χάκερ» που θα έφτιαχνε παράλληλο τραπεζικό μητρώο με τους ΑΦΜ των φορολογούμενων, διέψευσε τα πάντα. Κι ο Τσίπρας καταβάλλει προσπάθειες να βγει από το κάδρο, στο οποίο τον κρατάει σταθερά ο Μπαρουφάκης με τις δηλώσεις του. Θα τον σώσουν άραγε... τα μπάνια του λαού; Η αντιπολίτευση δε δείχνει διατεθειμένη να αφήσει ανεκμετάλλευτη την ευκαιρία που έφτασε ανέλπιστα στο πιάτο της. Χωρίς να σπάει το «εθνικό μέτωπο» για την ψήφιση του Μνημονίου-3 και όλων των εφαρμοστικών του νόμων, θα προσπαθήσει να θέσει τον Τσίπρα υπό επιτροπεία, ψαλιδίζοντας όσο μπορεί τη δημοτικότητα που αυτός απολαμβάνει (σύμφωνα με τα γκάλοπ). Το αστικό πολιτικό παιχνίδι

πάρνει μια πρωτότυπη μορφή: μαζί με την κυβέρνηση για το Μνημόνιο, αλλά εναντίον της για όλα όσα έκανε το προηγούμενο εξάμηνο. Ο Τσίπρας θα παρουσιάζεται σαν αρχηγός της «συμμορίας της δραχμής», που την τελευταία στιγμή φοβήθηκε και έκανε πίσω.

Η ιστορία των διαττόντων αστερών της αστικής πολιτικής μπορεί να γίνει διδακτική αν τη δούμε από μια άλλη σκοπιά. Αν αναρωτηθούμε πώς η αστική πολιτική μπορεί και κατασκευάζει είδωλα και μεσσίες. Μακρότερης διάρκειας παλαιότερα, βραχύβια πλέον. Ο μεσσιανισμός και η «ανάθεση» στους εκπροσώπους της αστικής πολιτικής θα εξακολουθούν να «βασιλεύουν», έστω και αν πλέον προσωποποιούνται σε καρικατούρες και «φιδέμπορους», όσο δεν υπάρχει συγκροτημένη επαναστατική εργατική πολιτική, ικανή να αποτελέσει το αντίπαλο δέος, οικοδομώντας «νέου τύπου» σχέσεις εκπροσώπησης με τις εργαζόμενες μάζες.

ραπάνω; Μήπως τα μνημόνια που υπογράφονται υπηρετούν τα λαϊκά συμφέροντα έστω και μακροπρόθεσμα; Μήπως δεν αλυσοδέουν τα λαϊκά στρώματα για γενιές ολόκληρες στο άρμα του κεφαλαίου, ντόπιου και ξένου;

Ε, λοιπόν, οι συριζαίοι έχουν απύθμενο θράσος! Πήρε ο κ... τους αέρα, επειδή οι εργαζόμενοι στέκουν τώρα μουντισμένοι, φοβισμένοι, απογοητευμένοι, χωρίς πίστη στις δυνάμεις τους, ξεκρέμαστοι, με φενακισμένη συνείδηση, γεμάτη κοινοβουλευτικές αυταπάτες, ταξικά συνδικαλιστικά και πολιτικά αποδιοργανωμένοι, και αλωνίζουν.

Δε φθάνει που ο εκπαιδευτικός σταλίζει στην ατέλειωτη ουρά της ανεργίας μέχρι να διοριστεί -αν ποτέ γίνει και αυτό-, δε φθάνει που ο μισθός του έχει κατακρημνιστεί στα 640 ευρώ, που γυρίζει στις εσχατιές της χώρας, που οι εργασιακές του σχέσεις έχουν ξεχαρβαλωθεί,

τού ζητούνται τώρα και νέες θυσιές, στο όνομα του ξεπεράσματος της κρίσης, λες και αυτός, ως εργαζόμενος, τη δημιούργησε.

Πριν δυο χρόνια, το 2013, ο τότε υπουργός Παιδείας Αρβανιτόπουλος καλούσε τους εκπαιδευτικούς «να βάλουν πλάτη», «για να ξεπεραστεί η κρίση», τώρα ο «μαρξιστής» -μετά συγχωρήσεως- Μπαλτάς τους καλεί «να βάλουν τον οβολό τους» για τον ίδιο σκοπό.

Τότε, το αποτέλεσμα ήταν η αύξηση του διδακτικού ωραρίου κατά δύο ώρες, τώρα το μέτρο προαναγγέλλεται: «Αν χρειαστεί ένας δάσκαλος να κάνει μια ή δυο ώρες παραπάνω...».

Τελικά, όλοι οι διαχειριστές της εξουσίας του κεφαλαίου (κρίνοντας εκ του αποτελέσματος και όχι σύμφωνα με τα μεγάλα λόγια ή με βάση το τι ιδέα έχει κανείς για τον εαυτό του) την ίδια μούρη έχουν.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Είπε την αλήθεια, πιστέψτε τον...

ΚΟ Γατούλης δεν κατάφερε να πείσει την Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού, η οποία με ψήφους 4-3 έκανε αποδεκτή την καταγγελία της ΠΑΕ Ολυμπιακός για τον Δημήτρη Μελισσανίδη και απαγόρευσε την παρουσία της ΠΑΕ ΑΕΚ στο στοιχηματικό κουπόνι του ΟΠΑΠ. Στην προηγούμενη συνεδρίαση της (22 Ιούλη) η ΕΕΑ δεν είχε καταφέρει να βγάλει απόφαση και γι' αυτό κλήθηκε ο Γατούλης για να δώσει περισσότερες εξηγήσεις. Από το αποτέλεσμα καταλαβαίνουμε πως δεν έπεισε, παρά το γεγονός ότι είπε την αλήθεια.

«Δεν έχω καμία σχέση με την ΑΕΚ. Εγώ ασχολούμαι μόνο με το γήπεδο», ήταν μια από τις ατάκες του προς την ΕΕΑ. Στη φράση αυτή βρίσκεται και η ουσία της υπόθεσης. Μπορεί να πικράνουμε τους οπαδούς της ΑΕΚ, όμως ο Γατούλης στην προσπάθειά του να διασφαλίσει τις μπιζνες του είπε την ωμή αλήθεια. Δεν τον ενδιαφέρει η ΑΕΚ σαν ομάδα -άλλωστε είχε στο παρελθόν τη δυνατότητα να αναλάβει τις τύχες της και δεν το έκανε- αλλά η μπιζνα της ανέγερσης της «Αγία-Σοφίας» και της λεηλάτησης του Αλσους της Νέας Φιλαδέλφειας. Βέβαια, αυτή η μπιζνα είχε σαν προϋπόθεση να δηλώσει οπαδός και θεματοφύλακας της κιτρινομαυρης ιστορίας και να πλασάρεται ως ο ισχυρός άντρας της κιτρινομαυρης ΠΑΕ. Αλλεπάλληλες ήταν την προηγούμενη τριετία οι «κορόνες» του, ότι θα γηγηθεί του ενωστικού λαού για να ξαναγίνει η ΑΕΚ μεγάλη, όπως αρμόζει στην ιστορία της.

Λέμε για «κορόνες», γιατί το χέρι στην τσέπη δεν το έβαλε. Τα φράγκα που μάζεψε από τα εισιτήρια διάρκειας του εξασφάλισαν τα έξοδα της ομάδας και επί της ουσίας διοικούσε εις υγείαν των κορόιδων. Όσο η ΑΕΚ βρισκόταν στη Γ' και Β' Εθνική, οι αντιδράσεις από την εμπλοκή του Γατούλη ήταν από χαλαρές έως ανύπαρκτες. Από τη στιγμή όμως που η ΑΕΚ είναι στη Super League, άρχισαν τα όργανα. Οι αντίπαλοι καπιταλιστές δεν είναι διατεθειμένοι να τον αφήσουν να αλωνίζει και να παίζει χωρίς κανόνες, ακόμη και αν ξέρουν ότι δεν ενδιαφέρεται για την ΑΕΚ αλλά για το γήπεδο.

Ειδικότερα ο Μαρινάκης, που έχει ανοιχτούς λογαριασμούς με τον Γατούλη «κάτω στον Πειραιά στο μπουράγιο», φρόντισε να του στείλει ξεκάθαρο το μήνυμα, ότι δεν μπορεί να παίζει σε πολλά ταμπλό. Από την πλευρά του ο Γατούλης, στην προσπάθειά του να κρατήσει «ζωντανό» το γήπεδο και να αξιοποιήσει τις αβάντες που του δίνει το τελευταίο διάστημα η «για πρώτη φορά Αριστερά» κυβέρνηση, δεν έχει κανένα ενδοιασμό να πει στην ΕΕΑ την αλήθεια. Η ΑΕΚ του είναι αδιάφορη, τα φράγκα από το γήπεδο και το Αλσος θέλει να βάλει στην τσέπη και κατά συνέπεια η ΕΕΑ έχει κάνει λάθος με την απόφασή της να τον θεωρεί ιδιοκτήτη της ομάδας.

Ο φερετζές της Bundesliga

Σύμφωνα με τη θεωρία του Σχάους, το πέταγμα μιας πεταλούδας στην Κίνα μπορεί να γκρεμίσει έναν ουρανοξύστη στις ΗΠΑ. Κατά συνέπεια, οι εξελίξεις -και μάλιστα σε οικονομικό επίπεδο- σε ένα ευρωπαϊκό πρωτάθλημα είναι σίγουρο ότι θα προκαλέσουν διαφοροποιήσεις και στα υπόλοιπα.

Πριν μερικές μέρες, ανακοινώθηκε η νέα συμφωνία για τα τηλεοπτικά δικαιώματα των αγγλικών ομάδων της Premier League, η οποία προβλέπει ότι το Sky Sports και η BT Sport διατηρούν το προνόμιο μετάδοσης των αγώνων της κορυφαίας κατηγορίας του αγγλικού πρωταθλήματος έναντι του ιλιγγιώδους ποσού των 5,1 δισ. λιρών (6,87 δισ. ευρώ) για την τριετία 2016-2019. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του εκτελεστικού διευθυντή της Πρέμιερ Λιγκ Ρίτσαρντ Στούνταμορ, μετά τη νέα συμφωνία κάθε σύλλογος θα εισπράττει επιπλέον 25 εκατ. λίρες ετησίως (33,6 εκατ. ευρώ), σε σχέση με όσα λάμβανε με την τρέχουσα συμφωνία. Όσον αφορά την κατανομή των αγώνων που θα μεταδίδονται τηλεοπτικά, το Sky Sports θα μεταδίδει τους αγώνες της Παρασκευής (βράδυ), του Σαββάτου (14:45), της Κυριακής (απόγευμα), της Δευτέρας βράδυ και των αργιών, φτάνοντας συνολικά τα 126 ματς ανά σεζόν, και η BT (British Telecom) θα μεταδίδει τις αναμετρήσεις που θα γίνονται το απόγευμα του Σαββάτου (19:30) και μεσοβδόμαδα.

Η συμφωνία προκάλεσε

«μετασεισμικές» δονήσεις σε Γερμανία και Ισπανία, αφού η οικονομική ευρωστία των αγγλικών ομάδων τους δίνει σημαντικό πλεονέκτημα στη μάχη με τις αντιπάλους τους για τα πρωτεία στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Σε αντίθεση με όσα συμβαίνουν στην Αγγλία, η Μπαρτσελόνα και η Ρεάλ Μαδρίτης συμφώνησαν να μειωθεί το ποσοστό που θα πάρουν από τα τηλεοπτικά δικαιώματα της La Liga, προκειμένου να ενισχυθεί ο ανταγωνισμός στο ισπανικό πρωτάθλημα, οπότε η ανησυχία στις τάξεις των οπαδών τους είναι εύλογη. Με δηλώσεις του ο νέος πρόεδρος της Μπαρτσελόνα Ζοζέπ Μαρία Μπαρτομέου προσπάθησε να καθησυχάσει τους οπαδούς της ομάδας του, δηλώνοντας ότι δε θα υπάρξει πρόβλημα με τους ανταγωνιστές, λόγω της οικονομικής τους «ανωτερότητας», και πως υπάρχουν τρόποι για να καλυφτεί το χάντικαπ που δημιουργήθηκε.

Μεγαλύτερες μοιάζουν οι «αναταράξεις» στο γερμανικό πρωτάθλημα. Ο Κρίστιαν Ζάιφερτ, πρόεδρος της Bundesliga, δήλωσε ότι η γερμανική Λίγκα δε θα μείνει απαθής μπροστά στις εξελίξεις και έστειλε μήνυμα προς τα τηλεοπτικά κανάλια της χώρας του ότι η συμφωνία για τα τηλεοπτικά δικαιώματα θα πρέπει να ξεπερνάει το 1 δισ. ευρώ. Την αισιοδοξία του προέδρου δεν συμμερίζεται μια σημαντική μερίδα οπαδών, οι οποίοι θεωρούν ότι αρχίζει η «μετάλλαξη» της Bundesliga.

Μέχρι σήμερα, η Γερμανία είναι ίσως η μοναδική χώρα που έχει διατηρήσει τη σέντρα των περισσότερων αγώνων στα μεσημέρια του Σαββάτου, μετά όμως τη συμφωνία της Premier League, ανακοινώθηκε ότι από τη σεζόν 2017-18 κάποια παιχνίδια θα γίνονται το βράδυ της Δευτέρας, ενώ εξετάζεται σοβαρά το ενδεχόμενο να δοθούν τα τηλεοπτικά δικαιώματα και σε συνδρομητικά κανάλια, θεωρώντας ότι με αυτό τον τρόπο θα υπάρξει ανταγωνισμός και αύξηση της προσφοράς για τα τηλεοπτικά δικαιώματα της Bundesliga.

Σε αντίθεση κατεύθυνση είναι οι εκτιμήσεις των οργανωμένων οπαδών, οι οποίοι πιστεύουν ότι οι αλλαγές αυτές θα είναι η αρχή του τέλους για ένα πρωτάθλημα που είχε μάθει να μη λειτουργεί όπως τα υπόλοιπα και με μοναδικό γνώμονα το κέρδος, κερδίζοντας παγκοσμίως τον θαυμασμό. Ο Marc Quambusch, εκπρόσωπος του «Kein Zwanni», που δημιουργήθηκε το 2010 με στόχο να κινητοποιήσει τους οπαδούς στη Γερμανία για τις τιμές των εισιτηρίων, δήλωσε ότι «δεν είναι πολύ αισιόδοξος» πως το ποδόσφαιρο θα συνεχίσει να μην παίζεται εργάσιμες μέρες, ώστε να μπορεί ο φιλάθλος να βλέπει τους αγώνες της ομάδας του, ενώ συνδέει τις αλλαγές στα τηλεοπτικά δικαιώματα με αυτούς που πιστεύουν ότι πρέπει να αλλάξει και ο κανονισμός του 50+1. Σύμφωνα με αυτό τον κανονισμό, τουλάχιστον το 50% των μετοχών θα πρέπει να ανήκει σε ένα μη κερδοσκοπικό οργανισμό, ο οποίος ασκεί και τη διοίκηση.

Η Bundesliga, που μέχρι σήμερα στα μάτια πολλών είναι κάτι σαν ουτοπία με την εκπληκτική της δομή και οργάνωση, «κινδυνεύει» να ακολουθήσει την Αγγλία, την Ισπανία και τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες. Τα απομεινάρια του παρελθόντος, που λειτουργούσαν προς όφελος των φιλάθλων, πρέπει να θυσιαστούν στο βωμό του χρήματος. Οι οπαδοί θέλουν να απολαμβάνουν τις χαμηλές τιμές στα εισιτήρια και τις ώρες των αγώνων που εκείνοι θέλουν, όμως οι διοικήσεις έχουν αντίθετη άποψη. Το γερμανικό ποδόσφαιρο πρέπει να χάσει το φερετζέ που το έκανε να ξεχωρίζει. Δηλαδή, να φαίνεται ότι διοικείται από εκείνους που κάθε Κυριακή γεμίζουν τα γήπεδα. Πρέπει να γίνουν οι απαραίτητοι «εκσυγχρονισμοί» για να μην πάρουν κεφάλι οι ανταγωνιστές.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΑΝΤΡΕΙ ΤΑΡΚΟΦΣΚΙ

Νοσταλγία

Είκοσι δύο χρόνια μετά την πρώτη της προβολή, η ιταλοσοβιετική «Νοσταλγία» προβάλλεται ξανά στη μεγάλη οθόνη.

Ο Αντρέι, ρώσος ποιητής, αποφασίζει να κάνει ένα ταξίδι στην Ιταλία, ψάχνοντας πληροφορίες και στοιχεία για τη ζωή ενός ρώσου συνθέτη του 18ου αιώνα, του Πάβελ Σοσόφσκι. Μαζί του παίρνει και τη μεταφράστριά Ευγενία, με την οποία φαίνεται να αναπτύσσει μια ιδιότυπη σχέση. Σε αυτήν τους την περιήγηση, θα βρεθούν στα λουτρά της Αγίας Αικατερίνης. Εκεί θα γνωρίσουν τον Ντομένικο. Περιθωριοποιημένος τύπος από την τοπική κοινωνία, που τον θεωρούσε τρελό αφότου μαθεύτηκε ότι είχε κρατήσει έγκλειστη την οικογένειά του. Ο Ντομένικο γοητεύει τον ποιητή, καθώς φαίνεται να μοιράζονται ίδιες υπαρξιακές ανησυχίες.

Πυρήνας της ταινίας είναι η περιπλάνηση γύρω από έννοιες όπως ο νόστος, η μεγάλη επιθυμία της επιστροφής. Επιστροφή στο παρελθόν, επιστροφή σε πολιτισμικές αξίες που χάνονται, επιστροφή στην πατρίδα ή την κοινωνία μετά από εξορία. Αυτός ο πυρήνας ανιχνεύεται περισσότερο με συναισθηματικές, παραμυθιακές, συμβολικές, μεταφυσικές ή σουρεαλιστικές προσεγγίσεις, παρά με μια αυστηρώς λογικά δομημένη σκέψη.

Ο Ταρκόφσκι είναι ποιητής. Αυτό είναι διάχυτο σε όλη την ταινία. Όλα του τα πλάνα, όλα του τα κάδρα, όλες οι λεπτομέρειες έχουν μια μεγάλη ποιητική δύναμη. Η ταινία διατρέχεται από το υγρό στοιχείο, που συμβολίζει τόσο τη ροή και την εξέλιξη, όσο και τη μούχλα και τη σαπίλα. Ταυτόχρονα, όλα τα πλάνα περιέχουν μνημεία του ρωμαιο-πολιτισμού ή χαλάσματα κι ερείπια. Το παρελθόν είναι πανταχού παρόν.

Καθόλη τη διάρκεια της ταινίας, η υπαρξιακή αναζήτηση είναι ιδιαίτερως έντονη. Στο τέλος έρχεται η πολυπόθητη κάθαρση, με τον τρελό Ντομένικο να βγάζει λόγο και τελικά να αυτοπυρπολείται δημόσια σε ένα μισοκατεστραμμένο μνημείο, τυπικό δείγμα δυτικού μνημείου φόρου τιμής σε κάποιον στρατηγό. Τη σκηνή, ο σκηνοθέτης επιλέγει να συνοδεύει η Ενάτη Συμφωνία του Μπετόβεν, στοιχείο που την απογειώνει. Ο πρωταγωνιστής τότε αποφασίζει να διανύσει τα υγρά και δυσώδη λουτρά της Αγίας Αικατερίνης με ένα αναμμένο κερί (κατ' απαίτηση του Ντομένικο). Από τη μια το παρελθόν κι από την άλλη η φλόγα, φόρος τιμής στο παρελθόν, αλλά και σύμβολο του μέλλοντος. Αυτή είναι ίσως και η πιο αισιόδοξη στιγμή της ταινίας. Πρέπει να αναφέρουμε ότι ο Ταρκόφσκι επιλέγει με μεγάλη ευστροφία τη μουσική. Επιλέγει τους συνθέτες Βάγκνερ, Ντεμπισί, Μπετόβεν και Βέρντι. Η επιλογή της συγκεκριμένης κλασικής μουσικής επεμβαίνει με τρόπο πολύ αποτελεσματικό στο σύνολο της ταινίας.

Ο Ταρκόφσκι δεν ξεφεύγει από την υπαρξιακή του ματιά, φτωχαίνοντας ίσως και εγκλωβίζοντας το φιλοσοφικό υπόβαθρο της ταινίας του σε πιο συναισθηματικούς και προσωπικούς δρόμους.

Η ταινία έχει πολλές αρετές. Σίγουρα δεν είναι η πιο δυνατή στιγμή του σοβιετικού σκηνοθέτη, όμως ακόμα και μια μέτρια ταινία ενός μεγάλου δημιουργού είναι μια μεγάλη ταινία.

Ο Ταρκόφσκι, γι' αυτήν του την ταινία, κέρδισε το 1983 στο Φεστιβάλ Καννών τα βραβεία Καλύτερης Σκηνοθεσίας, FIPRESCI και Οικουμενικής Επιτροπής.

Ελένη Π.

Οι οπαδοί της Ζανκτ Πάουλι έδειξαν για μια ακόμη φορά έμπρακτα την αλληλεγγύη τους στον ελληνικό λαό. Στην προμερία της Bundesliga 2 έστειλαν σαφές πολιτικό μήνυμα σηκώνοντας πανό που έγραφαν: «ΟΧΙ σημαίνει ΟΧΙ. Αλληλεγγύη στην Ελλάδα. Συνεχίζουμε να μισούμε τη Γερμανία». Δυστυχώς, τη στιγμή που σηκώνονταν τα πανό στο γερμανικό γήπεδο, ο Τσίπρας και η παρέα του υπέγραφαν το Μνημόνιο 3, τσακίζοντας και τις τελευταίες κατακτήσεις του ελληνικού λαού, ο Λαφαζάνης με τη δική του παρέα ξεκινούσαν να πάνε σε άλλη παιδική χαρά για να φτιάξουν ένα αριστερό «ανάχωμα» και να εγκλωβίσουν τυχόν ξέσπασμα της νεολαίας και του λαού, και ο λαός στην πλειοψηφία του απογοητευμένος από τη διάψευση των ελπίδων του «βουλευ-όταν» ολοένα και πιο βαθιά στον καναπέ του.

Τα λεφτά πάνε στους τοκογλύφους και όχι για έργα προστασίας των δασών

Στο προηγούμενο φύλλο, σε ρεπορτάζ με τίτλο «Η εγκατάλειψη ανάβει για μια ακόμη χρονιά τις φωτιές στα δάση», αναφέραμε ότι μόλις στις 10 Ιούνη, ο αναπληρωτής υπουργός Περιβάλλοντος Ι. Τσιρώνης υπέγραψε απόφαση με την οποία θα δοθούν 1,843 εκατ. ευρώ από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων σε 53 Διευθύνσεις Δασών για να γίνουν εργασίες στα δάση, και 500.000 ευρώ σε 17 Διευθύνσεις Δασών, για να γίνουν δασικές μελέτες. Σημειώσαμε ότι οι εργασίες αυτές πρέπει να γίνονται Φλεβάρη-Μάρτη και επομένως τα ισχνά αυτά κονδύλια δόθηκαν για μια ακόμη φορά κατόπιν εορτής.

Την επομένη (11 Ιούνη), ο προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος Κ. Δημόπουλος υπέγραψε απόφαση για να χρηματοδοτηθούν οι Διευθύνσεις Δασών όλης της χώρας από το δήθεν Πράσινο Ταμείο. Το χαρακτηρίζουμε «δήθεν», γιατί στην πραγματικότητα θα έπρεπε να ονομάζεται «Ταμείο Αποπληρωμής Τοκογλύφων», αφού στα χρόνια των Μνημονίων θεσπίστηκε (με ΠΝΠ, το 2012) διάταξη σύμφωνα με την οποία το 95% των κονδυλίων του πηγαίνει για την

№	НАИМЕНОВАНИЕ ПРОЕКТА	РЕГИОН	Имя	АДРЕС ВИТЕКА	Почта, Местоположение	АКТИВНЫЕ АВАНСЫ	БЮДЖЕТНЫЕ ОТЧЕТЫ					
№1	АКТИВНОСТЬ СТРОИТЕЛЬСТВА ДОРОЖНО-ТЕХНИЧЕСКОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ АРХИТЕКТУРЫ, ЭЛЕКТРО- И ВОДНО-КОМУНАЛЬНОГО					170 000,00	170 000,00					
2	АИИ МОСКВЫ	Благоустройство территории	Дорожные	Автомобильные Дорожные	Дорожные, ремонтные работы на территории Московской области (содержание и ремонт)	120 000,00	120 000,00					
			Автомобильные	Автомобильные Дорожные	Дорожные, ремонтные работы на территории Московской области (содержание и ремонт)	40 000,00	40 000,00					
			Автомобильные	Автомобильные Дорожные	Дорожные, ремонтные работы на территории Московской области (содержание и ремонт)	30 000,00	30 000,00					
			Автомобильные	Автомобильные Дорожные	Дорожные, ремонтные работы на территории Московской области (содержание и ремонт)	10 000,00	10 000,00					
			Автомобильные	Автомобильные Дорожные	Дорожные, ремонтные работы на территории Московской области (содержание и ремонт)	10 000,00	10 000,00					
АКТИВНОСТЬ СТРОИТЕЛЬСТВА ДОРОЖНО-ТЕХНИЧЕСКОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ АРХИТЕКТУРЫ						200 000,00	200 000,00					
3	КАПИТАЛЬ	Капитальное	Дорожные	Автомобильные Дорожные	Дорожные, ремонтные работы на территории Московской области (содержание и ремонт)	10 000,00	10 000,00					
			Дорожные	Автомобильные Дорожные	Дорожные, ремонтные работы на территории Московской области (содержание и ремонт)	10 000,00	10 000,00					
			Дорожные	Автомобильные Дорожные	Дорожные, ремонтные работы на территории Московской области (содержание и ремонт)	10 000,00	10 000,00					
			Дорожные	Автомобильные Дорожные	Дорожные, ремонтные работы на территории Московской области (содержание и ремонт)	10 000,00	10 000,00					
			Дорожные	Автомобильные Дорожные	Дорожные, ремонтные работы на территории Московской области (содержание и ремонт)	10 000,00	10 000,00					
АКТИВНОСТЬ СТРОИТЕЛЬСТВА ДОРОЖНО-ТЕХНИЧЕСКОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ АРХИТЕКТУРЫ						50 000,00	50 000,00					
7	АТТИВНОСТЬ	АТТИВНОСТЬ	АТТИВНОСТЬ	АТТИВНОСТЬ	АТТИВНОСТЬ	10 000,00	10 000,00					
						10 000,00	10 000,00					
						10 000,00	10 000,00					
						10 000,00	10 000,00					
						10 000,00	10 000,00					
АКТИВНОСТЬ СТРОИТЕЛЬСТВА ДОРОЖНО-ТЕХНИЧЕСКОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ АРХИТЕКТУРЫ						200 000,00	200 000,00					
Итого						170 000,00	170 000,00					

αποπληρωμή του χρέους και μόνο το 2,5% πηγαίνει για δασικά έργα!

Η απόφαση φέρει το βαρύ-
γδουπο τίτλο «Έγκριση διάθε-
σης πίστωσης - χρηματοδότη-
ση των Δασικών Υπηρεσιών των
Αποκεντρωμένων Διοικήσεων
για την υλοποίηση έργων και
εργασιών “αντιπυρικής προ-
στασίας και οδοποιίας” που
περιλαμβάνονται στα εγκεκρι-
μένα “Προγράμματα δασικών
δραστηριοτήτων από τον Ειδικό
Φορέα δασών του ΠΡΑΣΙΝΟΥ
ΤΑΜΕΙΟΥ έτους 2015” από πι-
στώσεις του Ειδικού Φορέα
δασών του Πράσινου Ταμείου
έτους 2015».

Η παράδοση δεν έσπασε και
φέτος. Μέσα Ιούνη εγκρίνονται
κονδύλια για έργα αντιπυρικής
προστασίας που θα έπρεπε να
έχουν τελειώσει πριν από μήνες!
Μήπως, όμως, έστω και με με-

γάλη καθυστέρηση, τα κονδύλια αυτά θα επιτρέψουν να γίνουν ουσιαστικές παρεμβάσεις που θα υψώσουν ένα κάποιο τείχος προστασίας στο δασικό πλούτο της χώρας, που αφανίζεται;

Μια μικρή αριθμητική σύγκριση αρκεί. Στα δέκα ευρώ που έχουν ζητήσει οι Διευθύνσεις Δασών εγκρίνεται μόνο ένα! Εννέα πυκνογραμμένες σελίδες καταλαμβάνουν οι πίνακες με τα έργα που ζητούν να προωθηθούν οι Διευθύνσεις Δασών όλης της χώρας. Ο χώρος δεν επιτρέπει να αναφερθούμε σε μία προς μία τις Διευθύνσεις και σε ένα προς ένα τα έργα, γι' αυτό περιοριζόμαστε στο σύνολο. Οι Διευθύνσεις δασών έχουν ζητήσει δαπάνη 16.110.037,74 ευρώ από το Πράσινο Ταμείο και η Γενική Διεύθυνση του ΥΠΑ-ΠΕΝ προτείνει δαπάνη μόλις 1.750.000 ευρώ (που εγκρίθηκε

από το Πράσινο Ταμείο).

Η δικαιολογία που προβάλλεται από το υπουργείο είναι πως οι Διευθύνσεις Δασών φουσκώνουν τα ποσά που ζητούν και πως οι μελέτες δεν είναι ακόμα έτοιμες, αλλά υπό σύνταξη. Το 1:10, όμως, δεν μπορεί να σταθεί μ' αυτή τη δικαιολογία. Αντε να υπήρχε μια κάποια απόκλιση, όχι όμως 1:10. Από την άλλη, πρέπει να σημειωθεί ότι πρόκειται για μια κατάσταση που επαναλαμβάνεται εδώ και χρόνια. Είναι η ίδια η ισχνή χρηματοδότηση που οδηγεί σε καθυστέρηση των μελετών. Οι υπηρεσίες ξέρουν ότι θα πάρουν ένα στα δέκα που θα ζητήσουν, προσαρμόζονται σ' αυτό και όλα εξελίσσονται μέσα σ' ένα κλίμα γραφειοκρατικής νιρβάνας, που την πληρώνουν τα δάση.

Προσέξτε το συνολικό ποσό. Μόλις δεκαξέξι εκατομμύρια ευρώ για όλη τη χώρα, προκειμένου να συντηρηθεί και να βελτιωθεί το δασικό και αντιπυρικό οδικό δίκτυο. Μιλάμε για αστείο ποσό, αν σκεφτούμε πόση σημασία έχουν αυτά τα έργα για τα δάση. Όταν όμως ο δασικός πλούτος θεωρείται περιττό βάρος και βγαίνει στο σφυρί χάριν της καπιταλιστικής ανάπτυξης, ακόμη και τα 16 εκατομμύρια θεωρούνται μεγάλο ποσό και περιορίζονται σε 1,75!

Προς διάσπαση ο ΣΥΡΙΖΑ

Σε μια ατάκα του τηλεμαϊντανού Αλέξη Μητρόπουλου, εκπροσώπου -κατά δήλωσή του- του τρίτου πόλου του ΣΥΡΙΖΑ, αποτυπώνεται ο ξεκαρδιστικά κωμικός χαρακτήρας των διαδικασιών στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ: «Μπήκαν οι βάσεις για να αποφευχθεί η ρήξη! Δεν υπάρχει, βέβαια, άνθρωπος, εντός ή εκτός ΣΥΡΙΖΑ, που να πιστεύει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να προχωρήσει ενωμένος. Το μόνο που δεν είναι ακόμη γνωστό είναι η ημερομηνία που θα γίνει και τυπικά η διάσπαση.

Στη συνεδρίαση της ΚΠΕ την περασμένη Πέμπτη, ο Τσίπρας νίκησε κατά κράτος τους Λαφαζανικούς. Εχοντας εκ των προτέρων στο τσεπάκι του τη συμφωνία της ομάδας των «53» για έκτακτο συνέδριο το Σεπτέμβρη, είχε όλη την άνεση να πλειοδοτήσει, πετώντας στο τραπέζι το μάξιμουμ για να δώσει χαρακτήρα θριάμβου στο (εκ των προτέρων εξασφαλισμένο) μίνιμουμ: αν θέλετε, πάμε και σε εσωκομματικό δημοψήφισμα το Σαββατοκύριακο, να αποφανθούν τα μέλη αν είναι μ' εμένα ή μ' εσάς. Το δημοψήφισμα δεν το ήθελαν κάποιοι από τους «53» (που παίζουν ακόμη το παιχνίδι της ενότητας), οπότε όλοι μαζί (Τσιπραίοι και «53») αποφάσισαν πως θα γίνει έκτακτο συνέδριο το Σεπτέμβριο. Έτσι, ο Τσίπρας έχει λυμένα τα χέρια του να υπογράψει το Μνημόνιο-3 και να το ψηφίσει στη Βουλή (μαζί με τα προαπαιτούμενα που θα το συνοδεύουν), στηριζόμενος στις ψήφους της ΝΔ, του Ποταμίσι και του ΠΑΣΟΚ. Και οι Λαφαζανικοί θα βρίσκονται στη Σχίσση θέση να εξηγούν πώς γίνεται να «στηρίζουν την κυβέρνηση», αλλά

να μην ψηφίζουν στη Βουλή τις κορυφαίες επιλογές της.

Το μοναδικό ερώτημα είναι αν οι Λαφαζανικοί θα την κάνουν αμέσως μετά την ψήφιση του Μνημονίου-3 ή αν θα δοκιμάσουν να «μετρηθούν» στο συνέδριο. Ο Ρινάλντι, που δε θέλει να «μετρηθεί», γιατί θα έχει πολύ λιγότερους (έβγαλε 20 έδρες στην ΚΠΕ χάρη στην προνομή των Τσιπραίων, με τους οποίους είχε συμμαχήσει ενάντια στους Λαφαζανικούς), πήρε ήδη την ΚΟΕ και έφυγε. Στόχος του είναι να προλάβει να στήσει το μαγαζάκι εκτός ΣΥΡΙΖΑ, για να μπορεί να διαπραγματευθεί με τους Λαφαζανικούς, όταν αυτοί στήσουν τη μαγαζάρα τους.

Τα όσα κωμικά διαδραματίζονται στον ΣΥΡΙΖΑ είναι απλά το χρονικό μιας προαναγγελθείσας διάσπασης, που η κάθε πλευρά προσπαθεί να το γράψει με το δικό της τρόπο. Αλλωστε, όλες οι συνιστώσες και ανηψοσυνιστώσες καθοδηγούνται από ανθρώπους που έχουν μεγάλη εμπειρία στο φραξιονιστικό αγώνα. Από Τσίπρα, Δραγασάκη, Φλαμπουράρη, Λαφαζάνη, Καλύβη, Λεουτσάκο, μέχρι Ρινάλντι και Νταβανέλο. Αν υπάρχει ένα πραγματικό ερώτημα σε σχέση με το πολιτικό σκηνικό αυτή τη στιγμή είναι πότε θα γίνουν εκλογές και ποια θα είναι η διάταξη του πολιτικού σκηνικού μετά.

Πόσο μπορεί να «πορευτεί» το πολιτικό σύστημα με μια κυβέρνηση μειοψηφίας; Οσο χρειάζεται για να ρυθμιστούν οι βασικές κατευθύνσεις της νέας μνημονιακής συμφωνίας, θα μπορούσε να είναι η απάντηση. Τι σημαίνει αυτό, όμως; Αν υποθέσουμε ότι το Μνημόνιο ψηφίζεται Αύγουστο, άντε

Σεπτέμβρη, τι θα γίνει με το Ασφαλιστικό που πρέπει να έχει ψηφιστεί μέχρι τα τέλη Οκτώβρη; Χωρίς το Ασφαλιστικό δεν κλείνει η πρώτη αξιολόγηση και χωρίς να κλείσει η πρώτη αξιολόγηση δεν ανοίγει η συζήτηση για την αναδιάρθρωση των χρέους.

Μπορεί ο Τσίπρας να πάει σε εκλογές χωρίς απόφαση για το χρέος ή χωρίς έστω να έχει ανοίξει τη συζήτηση; Τι θα πει στους ψηφοφόρους; Θα καμαρώνει ότι ψήφισε το Μνημόνιο-3 και τους πρώτους εφαρμοστικούς του νόμους, χωρίς να μπορεί να τους πουλήσει λίγη ελπίδα; Χωρίς να μπορεί να ζητήσει ανανέωση εντολής για να κλείσει τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους; Και ταυτόχρονα να βάλλεται και από τα δεξιά (με ΝΔ, Ποτάμι και ΠΑΣΟΚ να τον κατηγορούν για ερασιτεχνισμό και ότι ήταν αυτός που έτρεφε στους κόλπους του ΣΥΡΙΖΑ το «κόμμα της δραχμής») και από τα αριστερά (με τον Λαφαζάνη και την παρέα του να προστίθενται στον Περισσό);

Τίποτα πλέον δεν είναι το ίδιο στο πολιτικό σκηνικό. Η ΝΔ έχει νέο αρχηγό που στρέφει το τιμόνι προς το «μεσαίο χώρο», η Φώφη προσπαθεί με το χαμόγελο να επαναπατρίσει κάποιους από τους παλιούς πασόκους που ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ, ο Θεοδωράκης δεν έχει προλάβει να φθαρεί, οπότε κάτι μπορεί να ταιμηπίσει, και ο ΣΥΡΙΖΑ, η ανερχόμενη δύναμη του πολιτικού σκηνικού έως πρότινος, όχι μόνο διασπάται, αλλά θα μοιάζει πλέον με ένα κόμμα κουρασμένο, προσβεβλημένο από την «ελονοσία των Μνημονίων». Κι επειδή τίποτα δεν είναι ίδιο, δεν είναι εύκολο να γίνουν προβλέψεις.

οι τοίχοι έχουν φωνή

ΜΝΗΜΟΝΙΟ-3 ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΣΙΠΡΑ-ΚΑΜΜΕΝΟΥ

**Αυτοί που παράγουν τον κοινωνικό
πλούτο μετατρέπονται σε σκλάβους
του σύγχρονου καπιταλισμού
Η χώρα μετατρέπεται σε αποικία της ΕΕ
Η κινεζοποίηση βαθιάίνει**

- Να πάρουμε να εμπιστευόμαστε Μεσοσίες
- Να συνειδητοποιήσουμε ότι η ψήφος μας δεν έχει καμιά αξία
- Να πάρουμε την υπόθεση στα δικά μας χέρια
- Να ανασυγκροτήσουμε το διεκδικητικό κίνημα για τους καθημερινούς αγώνες μας
- Να χτίσουμε την πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης

**ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΑΞΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΕ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΣ**

Η λύση θα είναι επαναστατική
ή δε θα υπάρξει

◆ Μνημόνιο-3 από τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου
Αυτοί που παράγουν τον κοινωνικό πλούτο μετατρέπονται
σε σκλάβους του σύγχρονου καπιταλισμού - Η χώρα μετα-
τρέπεται σε αποικία της ΕΕ - Η κινεζοποίηση βαθαίνει - Ν
πάρουμε να η εμπιστευόμαστε Μεσοίτες - Να συνειδητοπο-
ήσουμε ότι η φίλφος μας δεν έχει καμία αξία - Να πάρουμε
την υπόθεση στα δικά μας χέρια - Να ανασυγκροτήσουμε τ
δικαιητικό κίνημα για τους καθημερινούς αγώνες μας - Ν
χτίσουμε την πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης - Τ
ΜΗΜΟΝΙΑ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΑΞΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ Κ
ΟΧΙ ΜΕ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΣ - Η λύση θ
είναι επαναστατική ή δε θα υπάρξει - ΚΟΝΤΡΑ (αφίσσα)

Να ευλογήσουμε μια φορά και τα γένια μας. Αλλωστε, υπάρχει τόση πολιτική λειψυδρία από φρέσκο πράμα στους τοίχους που η αφίσα της «Κόντρας» δικαιούται ενός σχολιασμού. Σίγουρα δεν την λες κλασική αφίσα, καθώς για να πάρεις το μήνυμά της δεν αρκεί μια βιαστική ματιά. Πρέπει να καθίσεις μπροστά της και να τη διαβάσεις. Και το μήνυμα δεν είναι ένα. Είναι μια ανάλυση σε τίτλους. Είναι οι τίτλοι από το τετρασέλιδο φυλλάδιο με το οποίο οι σύντροφοί μας στέκονται κάθε βράδυ μπροστά από εργοστάσια, κτίρια γραφείων, δημόσια κτίρια, πολυκαταστήματα, ενημερώνοντας τους εργαζόμενους. Μπορεί να είναι κατακαλόκαιρο, μπορεί να άρχισαν οι καλοκαίριες, μπορεί πολύς κόσμος να λείπει, όμως η δουλειά της ζύμωσης πρέπει να γίνει ακόμη και στις πιο αντίξοες συνθήκες. Η -τρόπον τινά- αντισυμβατική- αφίσα έρχεται να βοηθήσει αυτή τη δουλειά, ως ένα μέσο ζύμωσης που απευθύνεται σε περισσότερο κόσμο. Με την ευκαιρία, μιας που μιλάμε για μέσο ζύμωσης, θα θέλαμε να καταθετούμε έναν προβληματισμό για τα λεγόμενα «κοινωνικά δίκτυα», που παρουσιάζονται ως τα «απόλυτα μέσα επικοινωνίας». Είναι δυνατόν να υπάρξει επικοινωνία και ανταλλαγή απόψεων και επιχειρημάτων με απλά κλικ τύπου twitter; Το μέσο τελικά καταλήγει να είναι είτε αποκλειστικό εργαλείο για τις «φίρμες» με τα μεγάλα «φάκλαμπ» είτε μέσο για την ανταλλαγή εξυπνακισμών. Είναι δυνατόν να υπάρξει κατανόηση μιας άποψης με φευγαλέες ματιές λίγων δευτερολέπτων, στη διάρκεια των οποίων ο αναγνώστης προλαβαίνει να δει διαγωνίως τα τονισμένα σημεία ενός κειμένου, επειδή βιάζεται να πάει στο επόμενο; Μ' αυτό τον τρόπο ο αναγνώστης δεν κοιτάζει τι λέει ένα κείμενο, αλλά μόνο σε ποιο θέμα αναφέρεται.

ΤΟΡΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΤΗΡΑΝ ΚΑΛΗ ΣΟΦΙΑ
ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΠΑΡΟΥΝ
Τ' ΑΡΧΙΔΙΑ ΜΑΣ

Δεν μας ενοχλεί η αθυροστομία (απόδειξη η χρήση της απ-
την εφημερίδα μας). Αυτό που μας ενοχλεί είναι που ο συν-
θηματογράφος δεν είπε τίποτα (αλλά νόμισε ότι τα είπε όλα

Μια οικονομική εφημερίδα έγραψε πως η τρόικα (κουαρτέτο πρέπει να τη λέμε πλέον) απαιτεί τη σταδιακή αύξηση των ορίων ηλικίας από το 2021, ώστε το 2030 να φτάσουν τα 69 χρόνια και το 2060 τα 72 χρόνια. Δεν μας εκπλήσσει καθόλου, ούτε θεωρούμε το δημοσίευμα υπερβολικό. Ουμίζουμε ότι πριν τη συμφωνία της 13ης Ιούλη, πριν ακόμα και από το δημοψήφισμα, στην πρόταση που έκανε η ελληνική πλευρά στους δανειστές έμπαινε ως στόχος για τη δεύτερη φάση του ασφαλιστικού η επίτευξη «μακρύτερων εργασιακών βίων». Αυτό σημαίνει να πάνε τα όρια ηλικίας και πάνω από τα 67 που ισχύουν σήμερα.

Εγραφε, επί λέξει, η κυβερνητική πρόταση: «Για να συμπληρωθεί το πακέτο, οι αρχές θα περάσουν στη δεύτερη φάση περαιτέρω νομοθετικές μεταρρυθμίσεις

περισσότερα χρόνια ως συνταξιούχος δεν ισχύει. Ο εργάτης δεν αντιμετωπίζεται ως ο παραγωγός του κοινωνικού πλούτου, που δικαιούται να απολαύσει τα επιτεύγματα της επιστήμης (η οποία υπάρχει και δημιουργεί χάρη στον πλούτο που αυτός παράγει), αλλά σαν μια ζωντανή μηχανή παραγωγής υπεραξίας, που πρέπει να την ξεζουμίζει το κεφάλαιο όσο περισσότερο μπορεί.

Βέβαια, σε συνθήκες κρίσης και υψηλής ανεργίας, αυτή η αρχή μετατρέπεται σε οξύμωρο. Διότι κανένας καπιταλιστής δεν κρατάει στη δουλειά ηλικιωμένους εργάτες. Τους ξεφορτώνεται, αντικαθιστώντας τους με νέους που του «κοστίζουν» λιγότερο. Γι' αυτό φροντίζουν να κάνουν ολοένα και φθηνότερη για τους καπιταλιστές την απόλυση, ενώ παράλληλα θεσπίζουν

Στόχος το καθεστώς γαλέρας

με στόχο να εγκαθιδρύσουν τον Οκτώβρη του 2015 έναν στενότερο δεσμό μεταξύ των εισφορών και των παροχών στο πλαίσιο της τριμερούς χρηματοδότησης και της ενοποίησης των ξεχωριστών ταμείων (...) θα υπάρχει ένας καθαρός δεσμός ανάμεσα στις εισφορές και τις απονομές, έτσι που να ενθαρρύνεται η δηλωμένη εργασία και μακρύτεροι εργασιακοί βίοι».

Επαναλαμβάνουμε, δεν πρόκειται για πρόταση της Δρακουλέσκου, αλλά για πρόταση της κυβέρνησης, που περιλαμβανόταν στο κείμενο των 11 σελίδων, που στάλθηκε στους δανειστές στις 22 Ιούνη, υπογεγραμμένο μάλιστα από τον ίδιο τον Τσίπρα.

Η συνεχής αύξηση των ορίων ηλικίας αποτελεί ένα στόχο που έρχεται από το παρελθόν (από τη δεκαετία του '90 ήδη) και υλοποιείται μέσα από συνεχείς αντιασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις. Η τελευταία γενική αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση (γιατί ακολούθησαν και άλλες, που αφορούσαν κυρίως περικοπές συντάξεων) είναι ο περιβόητος νόμος Λοβέρδου (Ν. 3863/2010). Στην παράγραφο 3 του άρθρου 11 αυτού του νόμου διαβάζουμε:

«Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των ασφαλισμένων των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και του Δημοσίου, ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 10 του παρόντος νόμου και σε καταστατικές ή γενικές διατάξεις νόμων, ανακαθορίζονται κατά τη μεταβολή του προσδόκιμου ζωής του πληθυσμού της χώρας, με σημείο αναφοράς την

ηλικία των 65 ετών. Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1.1.2021 και κατά την πρώτη εφαρμογή της, λαμβάνεται υπόψη η μεταβολή της δεκαετίας 2010 έως και 2020. Από 1.1.2024 τα ανωτέρω όρια ανακαθορίζονται ανα τριετία. Η αναπροσαρμογή των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που εκδίδεται κατά το τελευταίο έτος κάθε περιόδου με βάση τους σχετικούς δείκτες που προσδιορίζονται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή και την Eurostat και αφορούν στην επόμενη περίοδο».

Βέβαια, η ηλικία των 65 ετών ως σημείο αναφοράς έχει ήδη πεταχτεί στα σκουπίδια. Απομένει η τυπική επικύρωση, με την ψήφιση των διατάξεων για τη βαθμιαία κατάργηση της πρόωρης συνταξιοδότησης, τις οποίες έχει ήδη έτοιμες η κυβέρνηση, τις περιέλαβε στο προσχέδιο του πρώτου προαπειτούμενου νόμου για το Μνημόνιο-3 και μετά τις απέσυρε για να τις επεξεργαστεί καλύτερα νομοτεχνικά. Η σχετική διάταξη έχει ως εξής:

«Από 01.01.2023 τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος για τη λήψη πλήρους σύνταξης λόγω γήρατος για κάθε κατηγορία ασφαλισμένων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης & Κοινωνικής Αλληλεγγύης, το Δημόσιο και την Τράπεζα της Ελλάδος είναι το 62ο έτος της ηλικίας με 40 έτη ασφάλισης ή 12.000 ημέρες ασφάλισης και το

67ο έτος της ηλικίας με 15 έτη ή 4.500 ημέρες ασφάλισης».

Δεν περιμένουν, δηλαδή, να φτάσει το 2021 και να δουν ποιο θα είναι το προσδόκιμο επιβίωσης που θα υπολογίσει η ΕΛΣΤΑΤ, αλλά σπεύδουν από τώρα να ανεβάσουν στα 67 το όριο ηλικίας για σύνταξη γήρατος. Για να πάρεις σύνταξη στα 62 θα πρέπει να έχεις 40 πλήρη έτη ασφάλισης (12.000 έτη ασφάλισης)! Ας σκεφτούμε πόσοι εργάτες και εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα μπορούν να πιάσουν αυτό το στόχο, ειδικά με την ανεργία των μνημονιακών χρόνων, που θα μείνει σ' αυτά τα εφιαλτικά επίπεδα για πολλά χρόνια ακόμη.

Μήπως, όμως, θα έχουμε αύξηση του προσδόκιμου επιβίωσης με τις συνθήκες διαβίωσης και περιθάλψης που αντιμετωπίζουν ευρύτατα τμήματα του ελληνικού λαού τα τελευταία χρόνια, ώστε να στηριχτούν σ' αυτό το δείκτη για τη διαμόρφωση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση; Πιστεύει κανείς ότι αν πέσει το προσδόκιμο επιβίωσης, θα σπεύσουν να μειώσουν ανάλογα και τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση;

Αυτό που έκαναν το 2010, συνδέοντας τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης με το προσδόκιμο επιβίωσης, ήταν να θεσμοθετήσουν για πρώτη φορά στο ελληνικό ασφαλιστικό σύστημα τη λογική του καθεστώτος γαλέρας: θα δουλεύεις μέχρι να «ψοφήσεις». Όσο αυξάνεται ο μέσος όρος ζωής των ανθρώπων τόσο θα αυξάνεται ο απαραίτητος εργασιακός βίος. Το «προνόμιο» του να ζήσεις

καθεστώς χαμηλότερων μισθών για τους νέους εργάτες.

Ο εργάτης, όμως, εκτός από παραγωγός υπεραξίας, είναι και ασφαλισμένος. Μπορεί στα τελευταία χρόνια του εργασιακού του βίου να βρίσκει ολοένα και πιο δύσκολα δουλειά, όμως δε θα του επιτρέψουν να βγει γρηγορότερα στη σύνταξη, για να μπορέσει να έχει ένα εισόδημα, διότι αυτό κοστίζει στα ασφαλιστικά ταμεία, που αυτοί οι ίδιοι (και όχι οι εργάτες) έχουν φροντίσει να καταληστεύσουν και συνεχίζουν να καταληστεύουν.

Πρόκειται για ένα φαύλο κύκλο. Οι αστοί διαχειρίζονται αυτό το φαύλο κύκλο με τα κλασικά εργαλεία που αποτελούν γι' αυτούς μονόδρομο: μείωση συντάξεων και αύξηση ορίων ηλικίας. Οι εργάτες δεν υπάρχει περίπτωση να βρουν οποιοδήποτε μοντέλο διαχείρισης αυτού του φαύλου κύκλου που να εξυπηρετεί έστω και στο ελάχιστο τα δικά τους συμφέροντα. **Πρέπει να σπάσουν το φαύλο κύκλο.** Κι αυτό δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο αν συσπειρωθούν γύρω από το ταξικό αίτημα: **πλήρης ασφάλιση για όλους και πλήρης χρηματοδότησή της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους.**

Βρισκόμαστε ήδη αντιμέτωποι με μια νέα σαρωτική αντιασφαλιστική επίθεση. Χρονικά περιθώρια δεν υπάρχουν. Μέχρι τον Οκτώβρη ο νέος αντιασφαλιστικός νόμος πρέπει να έχει ψηφιστεί. Το δίλημμα ξαναμπαίνει μπροστά στην εργατική τάξη: θα κινηθεί ταξικά ενάντια στο καθεστώς γαλέρας ή θα ηττηθεί για μια ακόμη φορά;

βαθύ κόκκινο

Βολική προπαγάνδα

Όλες οι μέχρι τα τώρα αστικές κυβερνήσεις, όταν έπαιρναν αντιλαϊκά μέτρα ξεκινούσαν ταυτόχρονα και μια εκστρατεία «καταπολέμησης της διαφθοράς». Ξαμολούσαν τα συνεργεία της εφορίας, έπιαναν κάποιους με φορολογικές παραβάσεις (συνήθως από τους κλάδους των ελεύθερων επαγγελματιών, γιατί είναι πιασάρικο να δίνεις λίστες φοροφυγάδων μεγαλογιατρών, μεγαλοδικηγόρων, μεγαλοτραγουδιστών), ενώ έστελναν και κάποιο σκάνδαλο στον εισαγγελέα για διερεύνηση.

Τις περισσότερες φορές δεν μάθαμε ποτέ τι απέγιναν οι λίστες με τους φοροφυγάδες (αν πλήρωσαν, πόσοι πλήρωσαν και πόσα πλήρωσαν), ενώ οι υποθέσεις που πηγαίνουν στον εισαγγελέα παίρνουν χρόνια να εκκαθαριστούν. Κάποιες κλείνουν με αθώωση των εμπλεκέντων (θυμηθείτε το σκάνδαλο του χρηματιστηρίου), άλλες κλείνουν με καταδίκες.

Η διοικητική εκκαθάριση υποθέσεων φοροδιαφυγής και η δικαστική εκκαθάριση υποθέσεων διασπάθισης κρατικού χρήματος και υποθέσεων δωροδοκίας αποτελούν εγγενείς δραστηριότητες κάθε αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Το σύστημα δεν μπορεί να επιβιώσει διαφορετικά. Οι ίδιοι οι καπιταλιστές ζητούν τέτοιες εκκαθαρίσεις, όταν κάποιοι «χαλάνε την πιάτσα» και κερδίζουν πόντους στον ανταγωνισμό. Αυτό συνέβαινε και συμβαίνει σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο.

Αυτό το θεσμικό και αυτονόητο, όμως, στη χώρα μας μετατρέπεται σε κυβερνητική προπαγάνδα αποπροσανατολισμού, σε μέσο κοινωνικού ελέγχου, ενίοτε και σε εργαλείο ανάπτυξης του κοινωνικού ρατσισμού. Οι λεγόμενοι μικρομεσαίοι μετατρέπονται σε αποδιοπομπαίους τράγους του συστήματος και υποδεικνύονται στους μισθωτούς ως οι αίτιοι για τα φορολογικά χαράτσια που πληρώνουν. Και οι μισθωτοί υποδεικνύονται επίσης ως συνένοχοι, γιατί «δεν ζητούν παντού και πάντοτε αποδείξεις - μπαίνουν σε συναλλαγή για να πάρουν έκπτωση».

Βέβαια, αν σκαλίσουμε λίγο τη μνήμη μας, θα θυμηθούμε τις προεκλογικές διαβεβαιώσεις του ΣΥΡΙΖΑ ότι με κάποιο περιουσιολόγιο, που θα το έφτιαχνε μέσα σ' ένα εξάμηνο, θα λύσει το πρόβλημα της φοροδιαφυγής και θα μπορέσει να ελαφρύνει φορολογικά τους μισθωτούς και ευρύτερα τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Αντί γι' αυτό, βλέπουμε τη φορομνηχτική πολιτική όχι μόνο να διατηρείται άθιχτη, αλλά και να βαθαίνει, με όπλο τον πιο επαχθή έμμεσο φόρο, τον ΦΠΑ. Και σαν φάρμακο, σαν κοινωνικό ηρεμιστικό, να χρησιμοποιείται η γνωστή μέθοδος της φοροπροπαγάνδας: τόσες παράνομες ταμειακές μηχανές βρήκαμε στη Σαντορίνη και τόσες στη Μύκονο - τα συνεργεία θα εργάζονται σε 24ωρη βάση - τα σκάνδαλα θα πάνε στον εισαγγελέα κτλ.

Ολ' αυτά θα κρατήσουν για ένα διάστημα και μετά τα πάντα θα επανέλθουν στην κανονικότητά τους. Γιατί ο ελληνικός καπιταλισμός έχει τις ιδιομορφίες του, όπως κάθε καπιταλιστικός σχηματισμός. Θα έχει αναγκαστικά μια ευρεία «μαύρη» οικονομία (από φορολογική άποψη παραοικονομία), οπότε το θεσμικό σύστημα θα είναι προσαρμοσμένο σ' αυτή την πραγματικότητα.

Όσο, όμως, «μασάμε» σ' αυτή την προπαγάνδα για την καταπολέμηση της διαφθοράς και της φοροδιαφυγής, θα μας διαφεύγει η ουσία. Θα μας διαφεύγει καταρχάς η νόμιμη φοροδιαφυγή, που γίνεται με τις σκανδαλώδεις χαριστικές διατάξεις που ισχύουν για το μεγάλο κεφάλαιο. Και κυρίως θα μας διαφεύγει ότι ο καπιταλισμός είναι ένα ληστρικό και διεφθαρμένο σύστημα όχι μόνο και όχι τόσο στον τομέα της αναδιανομής του εισοδήματος (δημοσιονομική πολιτική), αλλά κυρίως στον τομέα της διανομής. Εκεί που οι κάτοχοι του κεφαλαίου σωρεύουν τεράστια κέρδη, περιορίζοντας τους παραγωγούς του κοινωνικού πλούτου σε μισθούς πείνας. Εκεί που η κρίση γίνεται ευκαιρία για αύξηση της εκμετάλλευσης και επανασφετερισμό από τους καπιταλιστές όσων οι εργάτες είχαν κατακτήσει με αγώνες δεκαετιών.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση